

בס"ד

קובץ כל ספרי ניקור

המובהקים

חלק י"ב

שער כללי

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הקדושים זי"ע

הק' שלום יהודה גראס, אבדק"ק האלמין יצ"ו

ספר א : [מלחמת קודש](#) - בפרשת ניקור החלב, ובו מפתח של קובץ כל ספרי ניקור המובהקים, שבו נקבצו תחת גג אחד 78 ספרי ניקור היסודיים אשר מהם יתד ומהם פנה בכל הדורות לסדר ניקור האמיתי ובכל קצות הארץ תמכו וסמכו הרבנים ומנהיגי דור ודור על הספרים הללו בלבד. וככל שזזו מהנאמר בספרים הללו ע"י תלמידים שלא שמשו כל צרכן מיד נכשלו בעוה"ר. - י"ל ע"י וועד הכשרות ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות, באמצעים של בירור, חקירה ודרישה, התיעצות, הודעה, והצעה, חודש כסלו תשס"ו לפ"ק.

ספר ב : [עד מתי נחשה?](#) - בענין חלב וניקור מוועד משמרת הניקור דארצות הברית באידיש - בו יבואר איך שמאכילים ומכשילים את ישראל בחלב דאורייתא בשאט נפש, ואיך שמזייפים כל ספרי ניקור רח"ל, שלא היתה כזאת בישראל מאז היתה לגוי, ואיך שזייפו מכתב בשם כ"ק מרן אדמו"ר מקאשוי שליט"א שכאילו הוא חזר מפסקו והתיר חלב בישראל רח"ל. ואיך שדנו לשריפה את הספר לחם שערים שיצא לאור ע"י 10 רבנים מהבית דין של הגר"א ז"ל שאסרו את החלב, שאצליהם הוא הכל כשר וישר, ואיך שרודפים את כל הרבנים הצדיקים שאומרים את האמת לאמיתו. ואיזה טאראר שעושים על העדה החרדית להוציא פסק דין מזויף שהחלב בארצות הברית כשר וישר, וכל דרכי הטעראר של המאכילי חלב בווייליאמסבורג, ואיך שעוקרים כל הענין של איסור חלב כאילו הוא רק נוהג בזמן שבית המקדש היה קיים. יצא לאור על ידי הק' מאטעל בענדער סגן יו"ר דועד משמרת הניקור דארצות הברית, כסלו תשמ"ג.

ספר ג : [מכתב האורגינעלי של כ"ק אדמו"ר מקאשוי](#) - מי"ג מדות תשמ"ג, אודות בשר בהמה בארצה"ב - מעיד כי הוא ראה בעצמו במעמד מנקרים מומחים ונתברר כי בעוה"ר הבשר מהחניות המוחזקים להיותר טובים ומהודרים אינם מנוקרים כראוי

ספר ד : [הכחשה](#) - נגד המכתב המזויף שעשו כדי להתיר את החלב בזדון ובשאת נפש.

ספר ה : [עלבונה של תורה](#) - נגד המכתב המזויף שעשו כדי להתיר את החלב בזדון ובשאת נפש.

ספר ו : [קהל יסודי התורה](#) - שה"פ קלויזנבורג - ובית דין צדק דהקהל יסודי התורה. האיסור הנורא על הבשר החלב. מקום החתימה של כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג מרן יקותואל יודא מרידניק.

ספר ז : [קונטרס קול קורא'ס](#) - חלק ב' מאת כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן רפאל בלום שליט"א אבדק"ק קאשוי בעדפארד היילס עשרת ימי תשובה, שנת תשמ"ג לפ"ק - ברוקלין נוא יארק המכשולות – אופני התיקון. - מכתב אודות תיקון מכשולי הניקור שכתב כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן רבי רפאל בלום שליט"א אבדק"ק קאשוי להאדמו"ר מסאטמאר שליט"א - בו מגלה סודות נוראות איך שנכשלו בשוגג, ורוצים להכשיל במזיר באכילת חלב שהוא איסור כרת, והולכים לקבל חתימות מגדולי ישראל שכאילו הכל על צד היותר טוב, וכך יעשו רושם שכל הבשר מותר לאכלו בלי חשש ופקפוק, וכל זה נעשה אחר שכבר ידעו מהפירצות והמכשולות הגדולות שהכשילו את הרבים באיסורי כריתות.

ספר ח : [לאפרושי מאיסורא](#) - מכתב אזהרה נגד אכילת בשר בהמה ממרן הגה"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א אסור מן התורה לאכול שום בשר בהמה כי נשאר עליהם חלק אחוריים רח"ל.

ספר ט : [הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא](#) - מכתב אזהרה נגד אכילת בשר בהמה ממרן הגה"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א - י"ג מדות של רחמים שנת תשמ"ג לפ"ק אסור לאכול מן התורה שום בשר בהמה כי נשאר עליהם חלק אחוריים רח"ל.

ספר י : [הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא](#) - מכתב אזהרה נגד אכילת בשר בהמה ממרן הגה"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א.

ספר יא : [הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא](#) - מכתב אזהרה נגד אכילת בשרבהמה ממרן הגה"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א שלא לאכול בשר בהמה עד ביאת המשיח - ה' ניסן תשס"ב לא יטמטם עצמו ואת בני ביתו באכילת בשר מאיזה סוג שיהיה, כי כשרות הוא אחד משלשה דברים שגורמו ירידת היהדות פה אמעריקא ושאר מקומות כמבואר בזוהר הקדוש.

ספר יב : [את אשר אסרת התרתי](#) - קול קורא במחנה החרדי א' כסלו תשמ"ג אכן נודע הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל מזייפים כל סדר הניקור מה שהיה ביוראפ.

ספר יג : [ספר שפע חיים](#) - דרוש ומאמר ברית שלש עשרה - מאת כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן יקותיאל יהודה הלברשטאם שליט"א [זצוקללה"ה] אבדק"ק צאנז - אשר בשר צדק בקהל רב - ביום י"ג מדות שנת תש"נ לפ"ק. - [דרשה וקול קורא מהגאון הצדיק הקדוש והטהור כ"ק אדמו"ר מקלויזנבורג](#)

זצוקללה"ה שיצא בקול חוצב להבות אש נגד הרבנים המכשירים המכשילים שמאכילים נבילות
וטריפות חלב ודם להכלל ישראל, רחמנא ליצלן.

בעזה ש"ת

קובץ כל ספרי ניקור המובהקים

בו נקבצו תחת גג אחד שבעים וחמש (75) ספרי ניקור היסודיים אשר מהם יתד ומהם פנה בכל הדורות לסדר הניקור האמיתי ובכל קצות הארץ תמכו וסמכו הרבנים ומנהיגי דור ודור על הספרים הללו בלבד, וב"ה לא אונה להן כל און!

וככל שזו מהנאמר בספרים הללו ע"י תלמידים שלא שמשו כל צרכן וסמכו על דעתן כפי הבנתם בגמרא וראשונים מיד נבשלו בעוה"ר. והיא היתה הטעם הא' למכשולות שנודמנו במשך הדורות.

הספרים נכתבו ע"י גדולי הדור שהעניקו חמה בתורתן ופרישותן וכבר נתנו מהודם על הספרים גדולי הדור בהסכמתן החמה והנלהבת.

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבתי הק' ז"ע

הק' שלום יודא גראס

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין" ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעי" "מכון להוראה בשחיטות ובדיקות"

בעהמח"ס: אפית המצות השלם (י' חלקים); גידולי יהודה (על הלכות ציצית); שו"ת זבחו וזבחי צדק (על הלכות שו"ב); חינוך ישראל סבא (מדריך לחינוך הבנים והבנות); מדריך לצניעות; מזוהת שלום (על הל' מזוה); מנוחת שלום (הדרכה לכשרות); מנחת יהודה, (על חומר איסור "חלב עכו"ם" ו"סימילאק"); נפש ישעי (על מאכלות אסורות, הי"ח); קדושת ישראל (על הלכות יחוד); וש"ס.

ברוקלין נוא יורק • שנת תשמי"ה לפ"ק

- ההכנסה מוקרשת לטובת הישיבה והכולל -

• הוצאה שני' •

נדפס בפעם הראשונה בחדש אדר תשמ"ה
ועתה יו"ל בהוצאה שניה
ע"י תלמידי הישיבה והכולל "בית ישעי"
"מכון להוראה בשחיטות ובדיקות"

אזהרה

אדם אוסר בדבר שלו, בכך אל ירים איש את ידו להשיג גבולי או
גבול באי כחי ולהדפיס ספר הזה או חלק ממנו בלי רשותי והסכמתי,
ולהשומע תבא ברכת טוב ושכרו בזה ובכא.

הרוצה להשיג הספר הזה יפנה אל המוציא לאור:

Editor:

Rabbi S. Y. Gross

4711 - 12th Ave. Apt. A-5

Brooklyn, N. Y. 11219

Tel.: (212) 436-8086

© Copyright MCMXXCI

כל הזכויות שמורות

Printed in the United States of America

קובץ כל ספרי ניקור המובהקים

חלק

א

שער כללי

- ספר א: סדר הניקור מה"ר צבי ב"ר יעקב, י"ל בקראקא בשנת
ש"מ. _____ 1
- ספר ב: תקון לדוד י"ל בק"ק בורנקונדשטאדט במדינת בייערן. בשנת
תרמ"ו. _____ 33
- ספר ג: צנה דוד י"ל בק"ק אלבשוויילר סמוך לק"ק מנהיים. בשנת
תרמ"ו. _____ 81
- ספר ד: הניקור השלם י"ל בק"ק אטוואצק ווארשא; שנת תרצ"ט. 83
- ספר ה: בירור דיני ניקור להלכה י"ל בק"ק אטוואצק; ווארשא.
שנת תרצ"ט. _____ 105
- ספר ו: ויעש אברהם י"ל בלונדון, ובוילנא; שנת תר"ל. _____ 115
- ספר ז: הלכה ברורה י"ל באמסטרדם שנת תקל"ד. _____ 123
- ספר ח: לחם שערים י"ל בק"ק הוראדנא; בשנת תקמ"ח. _____ 129
- ספר ט: זבחי שלמים י"ל בפראנקפורט דמיין; בשנת תרנ"ט. _____ 161
- ספר י: מחשבות ישראל י"ל ע"י אבדק"ק מינצק; ווארשא בשנת
תר"ס. _____ 177
- ספר יא: זבחי רצון י"ל ווארשא, בשנת תר"ה _____ 183
- ספר יב: רב טבחיא י"ל ע"י רב דק"ק וויזון (פ. קאוונא). ווארשא, שנת
תרע"ג. _____ 187
- ספר יג: זכור לאברהם י"ל בלונדון שנת תר"ל. _____ 283

קובץ כל ספרי ניקור המובהקים

חלק

ב

שער כללי

- ספר א : זבח שמואל י"ל בק"ק זאלקווא; באמשטרדם; בשנת תקמ"ב. _____ 1
- זבח שמואל י"ל בק"ק נאווי דוואהר; בשנת תק"ז. _____ 5
- זבח שמואל י"ל בירושלים בשנת תרצ"ג. _____ 9
- ספר ב : סדר הניקור מהקדוש הר"ר יעקב סורזינה; י"ל בויניציא; בשנת שנ"ה. _____ 65
- ספר ג : תורת הקנאות לר' יעקב עמדין זי"ע; י"ל באמשטרדם בשנת תקי"ב. _____ 70
- ספר ד : טהרת אהרן י"ל בפרג שנת תס"ט. _____ 79
- ספר ה : סדר הניקור י"ל בוילנא בשנת תרכ"ז. _____ 139
- ספר ו : תורת זבח י"ל עכ"י הגה"צ ר"ר שלמה גאנצפריד זי"ע; בעל קיצור שלחן ערוך, בק"ק מונקאטש בשנת תרנ"ג. _____ 171
- ספר ז : זכרון י"ל בווארשא בשנת תרח"ם. _____ 177
- ספר ח : טבוח טבח והכן י"ל בירושלים בשנת תרס"ו. _____ 189
- ספר ט : שלחן הטהור י"ל בפרעשבורג בשנת תרע"ג. _____ 197
- ספר י : אהל רבקה י"ל בפרעשבורג בשנת תרע"ג. _____ 225
- ספר יא : שערי זבח י"ל בירושלים בשנת תרע"ג. _____ 229

קובץ כל ספרי ניקור המובהקים

חלק

ג

שער כללי

1	_____	ספר א :	תיקון עולם י"ל בפיעטרקוב בשנת תר"ח"ס.
9	_____	ספר ב :	כפי אהרן י"ל בירושלים בשנת תר"ח.ח.
23	_____	ספר ג :	ספר הניקור י"ל בווארשא; בשנת תרצ"ז.
95	_____	ספר ד :	משנה אחד י"ל ניו-יארק בשנת תשט"ז.
129	_____	ספר ה :	תורת הניקור השלם י"ל ביליסטוק, בשנת תרצ"ז.
		ספר ו :	מדריך לכשרות ולחיזוק הדת י"ל בברוקלין בשנת
152	_____		תשמ"ה
241	_____	ספר ז :	זבחי צדק י"ל ברעדעלהיים בשנת תרל"ו.
249	_____	ספר ח :	משמיע שלום י"ל בווארשא בשנת תרס"ז.
257	_____	ספר ט :	אימוץ הניקור י"ל לבוב; בשנת תרצ"ז.
281	_____	ספר י :	עבודת הקודש י"ל ווילנא; בשנת תרצ"ה.
289	_____	ספר יא :	אהל יצחק י"ל ווילנא; בשנת תרכ"ד.
306	_____	ספר יב :	חק לחדש י"ל לבוב; בשנת תרס"ו.
311	_____	ספר יג :	חקי דעת י"ל ווארשא בשנת תרל"א.

קובץ כל ספרי ניקור המובהקים

חלק

ד

שער כללי

ספר א:	אהל מועד י"ל בירושלים עיה"ק בשנת תרס"ד. _____ 1
ספר ב:	בדיקות מהר"י ווייל עם דיני ניקור מרש"י ז"ל, והגהות מבעל העטור ז"ל, י"ל במנטובה בשנת ש"כ. 2
ספר ג:	ספר בית לחם יהודא י"ל באמשטרדם שנת תצ"ג. — 9
ספר ד:	שאלות ותשובות בית לחם יהודה י"ל ווילנא תרס"ד. 17
ספר ה:	בית שמואל י"ל ניו יארק שנת תשי"ב. _____ 21
ספר ו:	ברכי יוסף י"ל בליוורנו שנת תקל"ג. _____ 35
ספר ז:	האגור י"ל פיעטרקוב בשנת תרמ"ד. _____ 39
ספר ח:	הלכות ומנהגי ר' שלום מנוישטט י"ל בירושלים בשנת תשל"ז. _____ 45
ספר ט:	ויוסף אברהם י"ל בלונדון בשנת תרל"ד. _____ 51
ספר י:	ויעש אברהם י"ל בלונדון בשנת תרל"ד. _____ 57
ספר יא:	זבח משפחה י"ל בוינה בשנת תר"י _____ 65
ספר יב:	זבחי רצון י"ל בקראקא בשנת תרס"ה. _____ 71
ספר יג:	זבחי רצון י"ל בווארשא בשנת תרל"ב. _____ 77
ספר יד:	זבח שמואל י"ל בנאווי דוואהר בשנת תק"ז. _____ 83
ספר טו:	זבח תודה י"ל בירושלים עיה"ק בשנת תשמ"מ. _____ 101
ספר טז:	כל בו י"ל בניו יארק בשנת תר"ו. _____ 109
ספר יז:	לחם הפנים י"ל בוילהרמרשדארף בשנת תפ"ו. _____ 115

קובץ

כל ספרי ניקור

המובהקים

- ספר יח: **מורה לזובחים** י"ל בפראנפורט דמיין בשנת תרכ"ד. — 133
- ספר יט: **מי ששון** י"ל בווארשא בשנת תרנ"ד. — 143
- ספר כ: **מנחת פתים** י"ל במונקטש, ובני"ו בשנת תשכ"ט. — 151
- ספר כא: **משא חיים מר' חיים פלאגי**, י"ל באזמיר בשנת תרל"ד. 154
- ספר כב: **נחלת שבעה** י"ל בוורשא בשנת תרמ"ג. — 155
- ספר כג: **ספר הזכרונות** י"ל בטארני בשנת תרס"ו. — 159
- ספר כד: **ספר התרומה** י"ל בווארשא בשנת תרנ"ו. — 163
- ספר כה: **שאלות ותשובות עטרת ישועה** י"ל בקראקא בשנת תרצ"ב. — 169
- ספר כו: **צמח צדק** י"ל בניו יארק בשנת תש"מ. — 173
- ספר כז: **פני הארי' החי** י"ל בווארשא בשנת תרס"ב. — 177
- ספר כח: **קרית ספר** י"ל בווארשא בשנת תרס"ב. — 181
- ספר כט: **י"ל לראשונה בלונדון, ואח"כ בבני ברק** בשנת תשל"ו. — 187
- ספר ל: **ראשית בכורים** י"ל בירושלים עיד"ק בשנת תשכ"ט. — 205
- ספר לא: **רוח חיים מר' חיים פלאגי** י"ל באזמיר בשנת תרמ"א. 209
- ספר לב: **הלכות שחיטות ובדיקות מהר"י ווייל ז"ל**, אהל ישראל י"ל במיץ בשנת תקפ"א. — 215
- ספר לג: **שערי תורה** י"ל בווארשא בשנת תרע"ג. — 219
- ספר לד: **תוכחת חיים על התורה** י"ל בירושלים עיד"ק בשנת תש"מ. — 223
- ספר לה: **תוספות חכמה** י"ל בניו יארק — 237
- ספר לו: **ספר תורת הקנאות לר' יעקב עמדין ז"ל** י"ל באמשטרדם בשנת תקי"ב. — 243
- ספר לז: **שאלות ותשובות תירוש ויצהר** י"ל בווארשא בשנת תר"ע. — 246
- ספר לח: **תיו יהושע** י"ל בקראקא בשנת תרמ"ב. — 249

מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל

בנשיאות מרן הגאון מוהר"ר שלום יהודה גראס שליט"א אברק"ק האלמן ורי"מ רכולל בית ישעיה

נורה לר' שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה לקראת הופעת הספר ה-200

בגיל ובשמחה אנו מודיעים לצבור שומרי התורה והמצות שלאחר מאמצים מרובים עלה בידנו ב"ה לאפשר לכל יהודי המבקש לשמור על קלה כבחמורה, ליהנות מעמל רב שהשקענו בהכנת הופעת "ספרים בעניני שמירת המצוות והכשרות" הנוגע לכל יחיד

כולם מוזמנים

ואלו חלק מן הספרים שיצאו ע"י ה"מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל"

נפש ישעיה	מצוות סתים השלם
שר"ת זכחו זכחי צדק	השבת בישראל כהלכתה
מנחת יהודה	מוזות ישראל כהלכתה
אהלי ישראל	ונאמר אמן — יצחק לשוח
מנחת שלום	ונאמר אמן — עניית אמן
אפיית המצוות השלם	נדולי יצחק מצות ציצית
אכילת מצות בישראל	חלב ישראל כהלכתה
קדושת ישראל השלם	שולחן ישראל כהלכתה
זקן ישראל כהלכתה	אכילת התרנגולים כהלכתה
עניית אמן כהלכתה	המשפט בישראל כהלכתה

כל יהודי ויהודי מחזן לבא ולהשתתף ב"תערוכת הספרים" וליהנות מן הספרים המאירים עולמות שלמים, המלכנים סוגיות ונושאים הקשורים בחיי יום יום.

כל משתתף יכנס להגרלה! שבה יזכו לערך מאה משתתפים בספרים הנ"ל.

מכירת הספרים בתערוכה יהי' במחיר הקרן.

המעוניינים בתערוכת הספרים הנ"ל מתבקשים למלאות את הספח הרצ"ב, ולשלחו על פי הכתובת הזו: "מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל".

אנו מצדנו נעשה כל מאמץ אפשרי להודיע לכב' את זמן תערוכת הספרים.

כן נמציא לכבודו קטלוג של כל ספרי "מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל" ומחירים.

הכניסה חינם

חלק מגרולי הארמורים והרבנים גדולי ישראל מדורנו ומן הרור הקודם שנתנו הסכמות ומכתבי עידוד להקמת והרחבת

המכון

(ע"פ סדר הא"ב)

הרב **אליהו זלאטניק** זצוקלה"ה רבה של העדה החרדית בירושלים עה"ק
 הרב **דוד הלוי ונגריין** זצוקלה"ה רב וחבר הבר"צ של העדה החרדית בירושלים עה"ק
 הרב **ישראל יצחק הלוי רייזמאן** זצוקלה"ה רב וחבר הבר"צ של העדה החרדית בירושלים עה"ק
 הרב **שמעון ישראל פאזען** זצוקלה"ה כ"ק אדמו"ר משאפראן, ברוקלין נוא יארק
 הרב **אברהם מאיר אחרעאל שליט"א** אברק"ק הניאד

הרב **יוסף גרינוואלד** זצוקלה"ה כ"ק אדמו"ר מפאפא ברוקלין נוא יארק
 הרב **לוי יצחק גרינוואלד** זצוקלה"ה אב"ד קהל עה"ת הבושם, ברוקלין נוא יארק
 הרב **משה פיינשטיין שליט"א** רי"מ ושיבת תפארת ירושלים נוא יארק
 הרב **משה שטערן שליט"א** אברק"ק רעברנצין, ברוקלין נוא יארק
 הרב **נפתלי הירצקא העניג** זצוקלה"ה אברק"ק שארמאש, ברוקלין נוא יארק
 הרב **רפאל זולבער שליט"א** אברק"ק פריימאן ברוקלין נוא יארק
 הרב **שלמה האלבערשטאם שליט"א** כ"ק אדמו"ר שליט"א מביאבוב, ברוקלין נוא יארק

"מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל"

אני מעונין בתערוכת הספרים הנ"ל ומבקש להודיעני על מקום ומן התערוכה.
 אני מעונין בקטלוג של כל ספרי המכון יהודה וישראל ומחירים.

MOSAD BRUCHA TOVA
 P.O.B. 331
 Brooklyn, N.Y. 11219

שם
 כתובת
 טלפון

ספר

מלחמת קדש בפרשת ניקור החלב

תוכן הקונטרס
לגלות מצפונם — לפענח נעלמים
להעלות מטמונים

א. מדוע לא עלתה ארוכה לשבר בת עמי? על מה ולמה לא עלה ביה הרבנים הצדיקים גודי גדר ועומדי בפרץ להעמיד הדת על תלה ולסדר סדר ניקור הבשר באופן נעלה?

ב. יתגלה השתלשלות הענינים מאז שבאו על האמת כי הבשר עם החלב נמכרין יחד להקונה, והמון בני ישראל נכשלין יום יום בכמות ענק של אכילת חלב, ופעולת העסקנים לעורר לבב הרבנים המכשירים ושאר רבנים, ואופן תשומת לב הרבנים להמצב ופעולתם.

ג. מי הם נוטלי חלק בראש למנוע שיפור המצב שבגינם בעוה"ר אוכלין אלפי אלפים כזיתים חלב מדי יום ביומו בני ישראל כשרים שומרי תורה ומצות.

ד. הזיוף הגדול של ס' פרי תמרים שזייפו וסילפו דברי תורת משה באופן נורא ומבהיל אשר כמוהו לא נהיתה מימות המשכילים הראשונים שהחריבו מדינת אשכנז בעקירת עיקרי ויסודי התורה. ע"י נתוח לנתחים תורת משה רבנו.

ה. סדר התשובה להמוזיפים הנ"ל וכן המסייעים להם במישרים או בעקיפין ועונש המר והנמהר המעותד להאינו שב כראוי ומכשיל עוד היום דבר יום ביומו אלפי אלפים נשמות כשרות ונקיות בטומטם מאכ"א המטמטם הלב והמוח שעלול להעביר על הדת רח"ל.

ו. רבנים המחזקין ידי אוכלי ומאכלי חלב — וכן רבנים האוכלים בעצמם בשר — וכן רבנים היושבים בחיבוק ידיים מה יענו ליום פקודה — ציור מדומה מסדר דין וחשבון לרב גדול ת"ח ויר"ש שלא לקח חבל במחאה עבור הבשר — המשא ומתן של הרב עם ב"ד של מעלה.

ז. ועוד הרבה ענינים נחוצים ויסודיים לאוכלי בשר — להאינם אוכלין — להמוחזקין באוכלי בשר — ולהאינן מוחזקין.

עיין בסוף הספר קינה לקונן בכל עת צרה על חורבן הדת באכילת נבילות וטריפות חלב דים שהיא מקור ושורש כל צרות ישראל בכל עינן ועינן בכל התפרצות הי"י.

הוצאתי לאור בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבתי הקדושים

הק' שלום יודא גראס

אבד"ק האלמין

בדקלין נוא יורק

שנת תשמ"ה לפ"ק

התוכן

שער — קובץ כל ספרי ניקור המובהקים (א)

יא	א. להתוודע ולהתגלות!!!
יב	ב. מטרת ותועלת החבור
יב	ג. תועלת הדפסת ספרי ניקור
יג	ד. סוד יציאת הספרים לאור עולם
כג	ה. קונטרס פרי תמרים
		ו. קריאה דחופה אל הרבנים וראשי הישיבות,
כז		וחיוב תוכחה ומחאה מש"ס, זוה"ק ומדרשים
מב	ז. כבר הי' לעולמים
מד	ח. הדרכה ללימוד הניקור
מז	ט. אחריות מלחוד-דעת, להכריע ולתת קבלה ...
מח	סדר הלימוד להינת מנקר
מט	גוערים בו בנויפה
נ	י. ובחרת בחיים
נא	י"א. לברוח גם מספק חלב
		י"ב. סאלאמי — וואורשטן — בלאוני —
נג	פרענקפורטער
		י"ג. קינה על החורבן הנורא באכילת בשר נבילה
נד	וטריפה חלב ודם

ספר
מלחמת קודש
בפרשת ניקור החלב

פרק א

להתוודע ולהגלות !!!

חובה — יוצא מן הכלל — על דורינו אנו העני והשפל להעמיק במקצוע ניקור החלב ולתת לה משפט הבכורה לפני כל שאר ענינים דהרי קי"ל ביור"ד סי' רמ"ב (עי' ש"ך בשם דרישה) דלימוד הלכה למעשה קודמת ללימוד גמרא, עאכו"כ הלכה למעשה בדבר שענשו כרת וכדבר שנכשלים בו בני אדם רח"ל דבר יום ביומו ואין לנו ע"מ להשען כי בשאר הלכה בקי עכ"פ קצת וישנם מורי הוראה הבקיאין וכוזה גם הרבנים אין בקיאין מוליכין אותם שולל כסומא בארובה וכל אחד עושה מה שלבו חפץ בניקור וטוען שהצדק אתו. ואל ראשי הישיבות אנו פונים! אנא חוסו נא! על נפשות טהורות ונקיות שלא יאבדו ח"ו מב' עולמות ותקבעו שיעור ללימוד הלכות ניקור על בוריה והצילו דור הצעיר מרדת שחת ח"ו דאם ישלחו ח"ו הצעירים כאיסור חלב לריק כל עמליכם להעמיד דור דיעה של ת"ח יראי ד' עוסקי תורה ומורי הוראה דלב המטומטם מחלב מאין יזכה לסייעתא דלעילא והיאך יורה דיעה ויבין שמועה, ועלול ח"ו להכשיל אחרים כמו היום, ובזכות זה נזכה לגאולה הקרובה בב"א.

פרק ב

מטרת ותועלת החיבור :

א. מנקרים - משגיחין - מכשירים יראו מה שלפניהם ויוכלו לעשות מלאכת שמים כראוי.

ב. כאשר יצא רינון על ניקור החלב ייתי ספר ויחזו עם מי הצדק.
ג. מאפשר לסדר סדר הראוי לניקור בכל מקומות מושבות ישראל ולהבחן עם מי הצדק עם המנקרים שנתפסו ככשלונם או עם מנקרים הישישים דחו"ל וא"י.

ד. העוסקין בלימוד מלאכת ניקור ימצאו ספרים פתוחין לכל מלאכת ניקור, מלאכתו-ואומנתו ובניקל יקיפו כל עניני ניקור הקפה ברורה צלולה ושלימה שלא יכשלו במלאכתם ואומנתם ויראו סימן יפה במשנתם.

ה. להראות כי סדר הניקור שנסדר בפרי תמרים חי"א בשקר — זיוף — וסילוף — יסודה וכל הנוטה אחריה מאכיל חלב בישראל.

ו. לקדש שם שמים שנתחלל ע"י הרינון כאילו איזה רבנים — ומנקרים מובהקים הוציאו לעז בעלמא שנכשלין בחלב, וכל המעיין בפנים ימצא כי הצדק עם המערערים.

פרק ג

תועלת הדפסת ספרי ניקור

חסרון ידיעה הוא אבי אבות לכל המכשולות שבמקצוע הניקור כי על ידו נלכדים גם יראים ושלימים רבנים ועוסקי תורה דאם אין דעת של תורה הבדלה בין שומן לחלב מנין.

ונוכחתי לדעת אחר חיפוש מחופש עד כמה קשה לעמוד על בירור מלאכת הניקור אם חסרים. ספרי ניקור היסודיים מראשונים וגדולי האחרונים שציירו כל מלאכת הניקור הדק היטב. ולדאבון לב לא היו הספרים מצויין כמעט, רק אחד בעיר והיה מחוסר מבוא העיקרי לבא לתיקון במצב הניקור גם להרוצין כן באמת כי א"א לאומן בלי כלים. וגם הרבנים המכשירין ומשגיחין אשר עלה על לבן רוח טהרה לעמוד על דיני ניקור מיסודן של דברים נבצר מהם להפיק זממם. והעולה על כולן כי המזייפים הניקור האמיתי מצאו שדה של הפקר לדרוס עליה כיון שאין רבים דשין בה מחמת חוסר ספרים. ועל

ידי שיהיה יד הכל ממשמשין במקצוע הניקור כמו בשאר חלקי התורה
תסגר השער על המזייפים ולא יהין איש להרים ידו עוד לעשות מה
שלבו חפץ.

ולבר מכל אלה כיון שחובה כפולה ומכופלת על כל בן תורה
לעסוק בצוק עתים הללו במקצוע ניקור החלב כמו שכתבתי לעיל מצוה
רבה להמציא הספרים ביד הנצרכים והוא עיקר מצות כתיבת ס"ת בזה"ז
מכבואר ברא"ש ואחרונים.

ומטעם כל אלה שנסתי מתניי ואזרתי כגבור חלציי לצאת לקראת
נשק ועל אף גודל העיכובים שהיו לי להמציא הספרים יקרי המציאות
וגם גודל הוצאת הדפוט אשר עלו למעלה ראש לא יאומן, עכ"ז אודה
לקל גומר עלי שהבאני עד הלום לראות פרי בעמלי בצאת ספרי הניקור
לאור עולם לזכות הרבים הצמאים לדבר ד' זו הלכה. ויה"ר שיתקדש
ש"ש על ידינו ותרכבה הדעת ויתגלה לעיני כל המצב הניקור כמו שהוא
ויסתייע מילתא לתקן המכשול ולסדר סדר נכון בניקור בכל מקומות
מושבות בני ישראל.

פרק ד

סוד יציאת הספרים לאור עולם

ראה ראיתי זה כמה שנים שרוב רובן ממנקרי העולם בא"י —
וחו"ל אין יודעין בין ימינם לשמאלם בעניני ניקור ומה שמנקרין קצת
הוא ממה שראו באיזה ספר או קונטרס והבינו מה שהבינו בו ולאורה
נסעו והלכו אף ששגגו ברוב עיקרי ושורשי דיני ניקור — והעמידו
תלמידים הרבה על דרכן המוטעת.

במשך השנים האחרונים היו כאן בחו"ל לביקורת עשיריות
מנקרים — זקנים וישישים שניקרו עוד לפני שני דורות עם קבלה
שבידם מגדולי הדור ואחר השימוש רבתי אצל גדולי המנקרים מדור
הישן — נוסף על יחידי סגולה ממש מסוג מנקרים הנ"ל הדרים פה
ארצה"כ — וכולם פה אחד ענו ואמרו אין אמעריקע עסט מען
חלב !!!

חלב דאורייתא אין חלב דרבנן !!!

דער מנקר האט קוים צוגערירט דאס פלייש !!!

(בארצה"כ אוכלין חלב דאורייתא ודרבנן המנקר כמעט שלא ניקר

(הבשר)

מלחמת קודש

האמת אגיד שאח"כ בצאת הקול נתברר שגם במדינת אייראפע הניקור נזנח למאד אבל שונה מדינת אייראפע מאמעריקע באייראפע נקטו צעדים מיד לסדר הניקור על מכוונה לא חסכו כסף ושאר טירחות ועמל והביאו למדינתם מנקרים היותר מומחים שבעולם ברצון לתקן הכל על צד היותר טוב.

ובאמעריקע הכינו כתבנים — וכזבנים סופרים — ומספרים — מורים — ומאררים — והפכו הקערה על פיה באופן נורא ומבהיל אשר לא היתה כזאת מימי תקופת ההשכלה בבערלין.

הכזבנים עסקו במלאכתן בערך חודש—חדשיים בתשלום שכירות כפולה ומכופלת לברר עפ"י הספרים שישנם — ושאינם, שמה שעושיין כעת באמעריקע טוב ונעלה יפה ומהודר גם למהדרין ואסור להרהר ולערער ולהסתפק בו. והמהרהר נידון בגירושין.

המזייפים נלקטו מכל קצוות תבל מאמעריקע אייראפע, ארץ ישראל, ועוד.

דברתי עם המנקרים המעררים מדוע אין הולכין לעיני העדה הרבנים ומנהיגים? קצת אמרו כי אין זה חובתן שהלא דבר פשוט דאפי' סתם רב חובתו לפקח על עדתו וכ"ש רב המכשיר שהאחריות עליו. אבל קצת מהם השיבו שבאמת הלכו אצל הרבנים ולא הועילו — לאו ח"ו משום רוע וזרון לב אלא מחמת חסרון ידיעה — זה הי' אצל הרבנים יראי ד'. ואצל הרבנים מדור החדש שלא שימשו כל צרכן כשהיו שם נבהלו מהתשובה שקיבלו מהן.

מובן שא"א לתאר על גליון כל הויכוחים שהיו להם עם הרבנים אבל נצטט קצת דוגמאות בדרך וסדר שנשאו ונתנו ישמע חכם ויוסיף לקח ודי לחכימא בזה:

סוג א' רבנים שלא שימשו כל צרכן:

(א) המנקר: הייתי אצל חנות שלכם (מדבר לרב המכשיר) וכפי שלמדתי וקבלתי מרבתי המנקרים מדור העבר כמעט שאין מנקרים פה ונשאריין כזיתים שלימים לרוב מחלב דאורייתא ודרבנן, וגם כמה שכפי הנראה יש להם בה קצת ידיעה אין עושיין מלאכתן באמונה והתרשלות והזנחה גדולה ראיתי אצלם.

הרב: הדבר אינו שכלי כלל כי מכיר אני את המנקה זה כמה שנים לאיש המדקדק — לאתרוג מהודר — מצות מתנור ראשון — לובש בגדי חסידי ומתנהג כיהודי כשר בכל דרכיו.

המנקה: אמת הדיבר אבל אין בזה שום סתירה דגם שוחט יר"ש מרכיב אם ילמוד אומנתו משו"ע שחסרין בו הדפיץ מסי' י' עד סי' כ' וגם הרב כמותו למד מזה ונתן לו קבלה ע"ז אי"ז גורע מיר"ש של השוחט אם שוחט שלא כהוגן אחר שלא הי' לו לידע מה שחסר מן הספר — בלי דעת.

הרב: לא יאומן שיצא מכשול מתחת ידו בפרט שכבר העיד לי בעצמו שהי"ל שימוש אצל מנקה מומחה פלוני (שנהרג עקדה"ש שנת תש"ג) ולמד אצלו היטב מלאכת הניקור, וסוף סוף יש לכל אדם מישראל חזקת כשרות ואין מורידין אותו מחזקתו בשביל זה.

המנקה: הלא אני וחבירי מעדיין שאין מלאכתו כהוגן.
הרב: באידיש! איר וויסט וואס איך וועל אייך זאגען איך קען אייך נישט איך מיז נישט אלעס גלייבען!! (בלשה'ק איני מכיר אתכם ואיני מאמין לכם).

מנקה: מרי דאברהם הלא יש אתי חמשה כתבי קבלה שמעדיין על כל מהותי ועל ידיעתי בניקור מגדולי הדור משנת תרצ"ה-ו וכן גורל חבירי, ואם רצונכם לברר מי אני? אביא לכם כתבים מרכיבים הנאמנין אצלכם המכירין אותו כל שלשים שנות חיי פה באמעריקע. ואני מוכן לעמוד בויכוח פנים אל פנים עם המנקה שלכם ולהראות הכל בספר!!
הרב: אין לי פנאי עוד כבר עבר הזמן שקבענו להשיחה, וגם אין לי געדול"ד לכם שהנכם פגע ועקש ואינך רוצה לקבל ע"כ שיחה זו.
(ב עובדא שניה:

מנקה: ברצוני להודיעכם כי הניקור בבוטשער שלכם מקולקל מאד וכן שמעתי מאחרים ואני מוכן לברר את הדבר.
הרב: מה זאת?? כל השנים לא ערער אדם על הניקור ופתאום לא טוב.

המנקה: קשה להאמין שתירץ כזה יתקבל למעלה והחוב לחקור אחר איסור שחיובו כרת כשיש מערער בדבר.
הרב: מה שעל הרב לעשות זה עסק שלי אין לכם להתערב בענינים שלי כמו שאינני מתערב בשלכם. (באידיש: מישט זיך נישט אין מיינע געשעפטן!).

מלחמת קודש

המנקר: למעשה מה יהא בסופו
 הרב: מחוצפים אין להם מקום בכיתי צאו מכאן.
 (עד כאן עובדא ב')

עובדא ג':

מנקר: באתי לעורר אודות הניקור וכו' (הכל כדלעיל)
 הרב: אהה האתם ששמעתי עליכם שהנכם מוציאין לעז על הניקור
 צאו מכאן מהר מהר איני רוצה להיות בד' אמות שלכם. (ע"כ המעשה).

ד) עובדא ד':

המנקר: כנ"ל

הרב: אני בעצמי איני בקי בניקור ומסתמך על המנקר שלי.
 המנקר: והיאך אין הלב נוקף אולי אין מלאכתו כדבעי
 הרב: בטוח אני בזכות הרבים האוכלין שודאי לא יזדמן להם מן
 השמים מכשול

המנקר: א"כ מסכת הוריות לחנם נשנה היאך אפשר שיורו ב"ד
 דחלב שרי ויעשו כל ישראל על פיהם והלא רבים המה
 הרב: וזאי אפשר שמן השמים נזדמן ככה אבל אין צריכינן לחוש
 לכך מן הסתם.

המנקר: א"כ למה טרחו הרבנים לפקוח על השוחטים ובודקים
 בכל עיר ישראל ולא שמרו על היתר זו דמן הסתם כשר.
 הרב: במקום דאפשר ודאי יותר טוב לברר, אבל ניקור שאיננו בקי
 בו אני סומך על המנקר ודי.

המנקר: מהיכן דנתני בחידוש גדול כזה
 הרב: כך מושכל ראשון שלי והרגש פנימי, ורב יושב על מדין
 משתמש בכזה לצורך.

סוג ב': רבנים זקנים וישישיים

עובדא א':

מנקר: מצאתי אצל חנות בשר שלכם שהניקור וכו'. (כנ"ל)
 הרב: אתה מבקר או מנקר היש לכם כתב קבלה?
 מנקר: מנקר הייתי בדור העבר אבל כעת אינני מנקר והא לכם
 כתבי קבלה שלי

הרב: דע לך כי אני לא למדתי ניקור כלל (שכחתי לשאול א"כ השגחה שלכם על הניקור — היאך) ואינני בקי בו כלל ומסתמך אני על המנקר, ולאור התעוררות שלכם אקבע מועד לדבר עם המנקר ועמכם ואדע מה בפיו על טענתכם.

מנקר: הנני זקן ובא בימים ומעולם לא ראיתי במקומות שעבדתי שהרב ישאל להקצב מה בפיו ואיזה השגחה הוא זו?

הרב: ח"ו איני שואל להקצב רק להמנקר

מנקר: והלא היינו הך הקצב בעצמו הוא המנקר

הרב: אמת הדבר אבל אין לי ברירה שהלא אין לי בקיאות בניקור (אחרי יום או שתיים נתועדו יחד הרב — המנקר — והמערער)

הרב להמערער: אמרו נא עכשיו טענתכם!

המערער: מסבירו טענתו באורך

הקצב (המנקר): אין אתם יודעים כלום! כל מה שאני עושה כך מקובל דור אחר דור מחתם סופר וצ"ל, וצועק צעקות נוראות כנשוח נחש.

הרב: נא! הלא שמעתם טענת הקצב שניקורו הוא בדרך החתם סופר.

המערער: אינני יודע מה זה דרך חתם סופר אין מליצה זו רגילה בין המנקרים, שאין ידיעה שום סדר מחת"ם סופר אבל יש תשובה בשו"ת חת"ס אופן הניקור בצלע אחד וכאן לא עשה כמ"ש שם, ועוד יש ספר על ניקור שיצא לאור ממנקר בפרעשבורג ועליה הסכמות בעל כתב סופר ושאר גדולי פרעשבורג, והניקור דגן אינו כלל כמ"ש שם.

הרב: סוכ"ס הוא צועק שניקור שלו הוא ע"פ חת"ם סופר, ולא ראיתי אין ראי'

מערער: אדרבה הלא כל ספרי ניקור נגד מה שעושה הוא ועליו נאמר הרוצה לשקר ירחיק ערותו והיאך אפשר להאמינו נגד כל ספרי ניקור על יסוד תורה חדשה שחידש — להצדיק מעשיו — כי דרכו דרך חתם סופר. ואם יאמר להרב על איזה קולא חדשה שנוהג "כך דרך חתם סופר" מאמינין לו? ובפרט שבס' ניקור מפרעשבורג יש סתירה לדבריו!!

מלחמת קודש

הרב: אבל אין לי ברירה איני בקי בניקור ומה עלי לעשות.
(לשכחו של הרב ניתן להיאמר שאחר זמן סילק השגחתו מחנות ההוא)

עובדא ב'

המנקר: שלו' לכבוד הרב רצוני לעורר בענין הניקור הנוזח וכו'

הרב: יישר כחכם ואי"ה אם יתגלה שהצדק עמכם אראה לתקן

המנקר: מה עלי לעשות כעת

הרב: המתן לי איזה ימים

המנקר: מה נעשה?

הרב: הי' אסיפה והרב מפאפא בכה והתחנן שיחקרו וידרשו

כדבעי ויתקנו, אבל רב אחר זעק זעקה גדולה ומרה שיותר יש לחוש

ללעז של השנים שעברו סוף דבר (שטנא נצח) ויצא הפס"ד הכל בסדר.

המנקר: הרבנים שרנו שם בקיאין בניקור

הרב: מדבריהם נ' שכלל וכלל לא

המנקר: וא"כ האיך פסקו להקל

הרב: על סמך רב חשוב שטען בכרירות שכל הענין רק הוצאת לעז

המנקר: ולמה אינכם מזדקקין ללימוד דיני ניקור

הרב: מחוסר ספרים אני וא"א להבינו משו"ע לבר כידוע

עובדא ג':

המנקר: כנ"ל

הרב: אני אינני בקי בניקור, אבל הצעתי אצל אסיפת רבנים הצעה

להביא כאן מנקרים מא"י הבקיאין היטב במלאכת ואומנות הניקור,

אבל לא קבלו דעתי שמה.

המנקר: ולמה?

הרב: לא ניתן לפרסום, ולך אני מגלה, אחד הרבנים טען שא"כ

מה יאמרו הבריות המנקרים לא ידעו לנקר כל השנים ואכלו חלב,

אמרתי מה כל הרעש והלא מעולם נהגו כן, ואדרכה עוד נתחזקו ההמון

כדחז"ל אשרי הדרור שהנשיא מביא חטאת על חטאו.

טען השני, אבל כאמעריקע, הנימוס שונה ויש לחוש לקלקול קצת

עי"ז, אמרתי הלא אם יאכלו חלב זה קלקול יותר כי מטמטם הלב

והמוח ועי"ז יצאו מן הדת כל פליטי אמעריקע בשנים קדמוניות, הכריע רב אחר סוכ"ס אין רב אחד שיכול לומר בכירור שיש כאן חלב כי איננו בקי אין בניקור, והמערער אינו רב, ועל הספק נסמוך שודאי לא יעזוב הקב"ה את בניו וישלח עזרו מקודש באופן אחרת, ע"כ. וחסל. עברו ימים מאז פור התפוררה הארץ לרגל התגלות מכשול הניקור, השמועה עשתה לה כנפיים וכל מקום שדבר המלך מלכו של עולם ודתו מגיע נרעשו החרדים לשמע המפחדת המצלצל אוזן כל שומע ונתנו ראש לחשוב אולי גם במדינתנו שוררת המכשלה ומי יאמר זכיתי לבי טהרתי מדינתי ממכשול החלב.

ימים מועטים עברו וכבר ישבו הרבנים בכל מדינות אייראפע (לאנדאן — בעלגיע — שווייץ — בריסעל ועוד) והחליטו הרבנים שם פה אחד לקרא ולהזמין מנקרי ארץ ישראל ישישים ומומחים גדולים ששימשו בניקור בכמה דורות. לבא למדינתם אחר שנתוודע להם כי בקיאים מאד בכל ספרי הניקור ויכולין להראות באצבע כל דבר שבספרי הניקור האיך מתקיים על ידיהם בניגוד לשאר המנקרים (שם וכן באמעריקע) שאפילו מה שעושין אין יודעין מקורו וטעמו, ועד זמן החליטו לעשות התיקונים הדרושים.

הדבר הטריד מנוחתי וחשבתי בדעתי בושני מכס אמעריקע ! עיר מליאה חכמים וסופרים שיינע אידן במדינת אמעריקע שהגיע השמועה כעין בת קול מרעש הגדול שבאייראפע החליטו לתקן וכאן ישנים שינה עמוקה לא יכולתי לברר הדבר עד מיצוי הנפש מה נשתנה אמעריקע מאיראפע? הרבה טענות עלו על מחשבתי וכולם דחיתי.

סוף דבר !!! כל בר דעת ובן תורה כאשר נוכח אצל פלפול ממנקר א"י ומנקר מחו"ל הכיר מיד גודל ההבדל ביניהם הן בידיעה והן באומנות הניקור.

אם תאמר שמאיזה סיבה אחרת לא היו הרבנים מענינים לתקן זה אינו כי בלחשישה חקרו ודרשו איזה מהם היאך לתקן מבלי הבאת מנקרי א"י מפחד אותן המטילין אימתן על הבריות. לא עבר ימים מועטים ותחת לסדר ולתקן הכל על דרך שהוורו ספרי הניקור ברו להם דרך המשכילים רח"ל ודבר כה חמור כאכילת חלב

לכלל ישראל!!! המטמטם הלב והמוח והוא יסוד כל בית ישראל
 כמ"ש בעל אוה"ח בפרי תואר סי' צ"ח סק"ה - נעשה
למשחק כדור ביד כל אברך וצעיר!!!

אזה למה שהגענו! שועלים מחבלי כרמים וביניהם דיינים טיפסו
 עצה לזייף ולסלף דברי הקדושים העליונים שישבו ז' נקיים על כל
 טיפת דיו בדנם דין ניקור החלב, ועכשיו שועלים הלכו בו תורת כל אחד
 בידו כחומר ביד היוצר ברצותו מרחיב וברצותו מקצר, ולא עוד אלא
 (למטרה זאת) הרימו ראש לומר על ראשונים כמלאכים שלא מצאו
 כדבריהם (כמו שכתבו על האמור) וגם העמיסו כדבריהם דברים שלא
 עלו על דעתן כאילו מתירין חלבים שבאמת אסרו (ואפריון נמטייה
 להמתכר קונטרס עלכונה של תורה שגילה טפח מגודל הזיופים שזייפו
 הכותבים בפרי תמרים, והמעייין שם תסמר שערות ראשו וחלחלה
 תאחזמו היאך נעשה חורבן גדול כזאת בימינו, אוי לנו למה שהגענו)
 אוי! להם שלא חששו על כבוד תורתן של ראשונים ואם לא חסו
 על תורת ד' שעליה נהרגו נשרפו נטבחו קדושים וטוהורים אלפי שנים
 שלא לשנות קוצו של יוד ואפילו על מה שלא כתוב בפירוש רק מנהג
 כערקתא דמסאני ק"ו על אות שבתורה ועל אחת כמה וכמה מקראות
 מפורשים שבתורה, ובפרט אותן שהן יסודי הדת, וכאן מצאתי לחובה
 מידי דברו בו לקיים מצות מחאה על עלכון וצער שכינה הק' שנהגו
 בתורתו ככתבי פלסתר רח"ל ועוד גרוע מזה:

**בשם כל ישראל "אנו מוחים מחאה נמרצה על
 המסלפים ומזייפים שעשו תורת ד' פלסתר ופירשו בו
 דרשות של דופי מלבם כמו שאחז"ל על מנש"ה מלך
 יהודה וגרמו בזה צער עמוק לשכינה הק' ובאותו הזמן
 שכינה מה אומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה,**

וכאן הבן שואל היאך הרהיבו עוז בנפשם לעשות ככה הני מזייפי
 (שבפרי תמרים חי"א) ומסלפי דברי אלקים חיים ולא חשו לדחז"ל
 שאמרו מילתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי, והורידו כבודם פחות
 ממעלת קפילא ארמאי שמבואר ביור"ד ר"ס צ"ח דמירתת לשקר בדבר
 שיתגלה וכאן לא יראו ולא נפחדו (ואף שכוונתם היתה למצא חן בעיני
 המלכות שתוגדל כסאם לעת מצא — כידוע).

שני פרושים לדבר, אחד, השטן שבא לסייען כמו שאחז"ל (כא) לטמא פותחין לו) סימא את עיניהם ובלבל את מוחם והוליכן שולל ונתן חכה לתוך פיהם והוליכן בדרך שרצה כאדם המנהיג את הגמל בנאקה שבחטמו.

טעם השני: שידעו כי אין ספרי הניקור מצויים כלל לא בחו"ל ולא בא"י ועשו במחשך מעשיהם בחשכון שלא ירגישו בהם וכל תורתו של דואג (זארגער — בלע"ז) היתה משפה ולחוץ אבל בפנימית לבו ידע הלב כי עקלקלות הוא מפיץ, ואחריו רץ כצבי (היר"ש בלע"ז) למלאת מה שחסר הראשון ובין כולם נולד עג"ל הזה"ב שאין צריכין לנקרו וכריש גלי פירסמו שדרך דרך המשכילים לגרוע או להוסיף במצות ותורת ד' כאשר בידם.

זאת היתה לי לגמר החתימה כי הגיע הזמן להדפיס אידרא ספרי הניקור המובהקים ויראו כל רואה שמש למי החותמת ולמי הפסולים ולקיים בזה מה שכתב רבינו יונה בשע"ת כי המשפיל הרשעים ומגביה כבוד הצדיקים הוא קידוש השם הגדול ביותר.

פרק ה

קונטרס פרי תמרים

כשיש דין למטה אין דין למעלה !!!
 כן מבואר במדרשי חז"ל (מ"ר ר"פ שופטים)
 זאת אומרת כשבעלי עבירה מוקעים כאן אז מתבטלין כל
 הקטרוגים למעלה, ולהיפוך ח"ו....
 כעת כאשר כבר יצאו לאור עולם כל ספרי הניקור אשר עליהם
 נשענו מוסדי דור ודור כבר ניתן הזדמנות לכל אחד ואחד להוודע בחוש
 הזיוף הגדול והנורא הנעשה בקונטרס פרי תמרים חלק י"א זיוף כזאת
 אשר לא היתה כמוהו מיום שנבראו שמים וארץ עד דורינו.

לתת ציור אמיתי מסגנון הזיופים - ומספרן המדוייק נרשום את
 הזיופים תחת סוגים:

סוג א: במאה ושמונים ושלוש (183) מקומות העתיקו דברים
 מספרי הניקור (שנדפסו בתוך חיבור הדין) שלא כדת ממש להיפוך

ממה שנאמר שם דהיינו שהוסיפו או גרעו מלשון הספר באופן שונתנה המשמעות מן הקצה אל הקצה למה שנאמר שם.

את זה עשו על סמך שאין ספרי ניקור מצויים.

סוג ב: במאתיים וששים ושבע מקומות (267) פירשו כוונת מחבר הספר בדוחקים ופירושים המעוקלים ועקלקלים כרסיות שלא פירשו כן כל האחרונים המביאין דבריהם.

זאת נעשה לטשטש מוחות סתם בני אדם שאין שכלם מגעת להבדיל בין אור לחשך.

סוג ג: בשבעה וחמשים (75) מקומות לא נמנעו מלכתוב על דברי הראשונים כמלאכים צע"ג על מה שכתבו כי בגמרא ל"ג כן זאת אומרת שמביינין דברי חז"ל יותר מראשונים.

סוג ד: בשלשים ואחד (31) מקומות לא נתיישו לכתוב על גדולי האחרונים כמו המהרש"ל ובני דורו דלא כמהרש"ל, וכיוצא.

כל הנ"ל ועוד ועוד יתגלה לעיני הלומד בספרי הניקור ומעיין אח"כ בדבריהם ויפה אמר מנקר ישיש ומומחה עוד מדור הקדום כי ספר פרי תמרים אין לו תקנה אלא בשריפה ובפרהסיא דוקא כדי שלא תצא תקלה ממנו לדורות.

אנו מכריזין בכל כחינו זעקה גדולה ומרה מקצה העולם ועד קצהו האזינו השמים וארץ תבל ויושבי בה הספר פרי תמרים חלק י"א שיצא לאור חנוכה תשמ"ג ע"י צוות אברכים בעיר ברוקלין מלאה זיופים ושקרים מדיוטא התחתונה סילוף דברי אלקים חיים באופן נורא ומבהיל אשר עדיין תמיהין ושואלים היאך נעשתה כזאת אם לא ע"י טמטום הלב והמוח באכילת חלב שנים הרבה.

הסדר הנ"ל חילול השם עצום ונורא שאברכים עוסקי תורה ירהבו לעשות כזאת אין להם תקנה לכל הכותבים שם עד שיכתו רגליהם מעיר לעיר בלבישת שק ואפר ויכריזו בקול גדול!!! חטאנו — עוינו — פשענו במה שהפכנו דברי אלקים חיים לעסוק בהם כבכתבי פלסטר רח"ל. ולהכשיל עי"ז את הכלל כולו בחלב דאורייתא שעונשו בכרת כמ"ש כי כל אוכל חלב ונכרתה, וגדול המעשה יותר מן העושה. וכל המכשיל את הרבים חלקו עם ירבעם בן נבט וחביריו ואין לו תקנה עולמית עד שיתקן את אשר עוות. (וככה ימשיכו להכריז).

אנא חוסו נא על נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו וכל משפחתנו ונפשות העשירים ששילמו בעד הכל בכסף מלא ועי"ז לא יכולנו לעמוד בעד תוקף יצרא דממונא ויצרא דכבוד השולטת על הכל בזה"ז (כסאות שרים שהובטחו לנו בתמורתו) אוי לנו למה שהגענו עי"ז, דלא בלבד שלא רואין סימן ברכה בהממון כמו שנאמר עושה משפט ולא ביושר בחצי ימיו יעזבנו וכפתגם העולם מה שמרויחין בשקר הולך לשלימזל, גם הפקרנו עצמינו לעולם הבא באיבוד עולמי להיות בשאול תחתיה עם כל המינין וכופרים שהפכו דברי אלקים חיים ללעג וקלס רח"ל ולא לזכות ח"ו כלל וכלל לגן עדן — ותחיית המתים — ועולם הבא — כמו שאחז"ל (ר"ה פ"א) דרשעים המכשילין הרבים ובפרט בקביעות נידונין לדורי דורות, וידענו את כל זאת כי הלא ת"ח אנחנו ולא עמי הארץ עכ"ז גבר יצרנו הרע — והפקרנו הכל עבור ממון וכבוד (געל"ט — און כבוד). ותחת זה שבעני בושת וקלון (וימשיכו עוד) אנא אנא חוסו — חמלו — ורחמו עלינו וזרעינו הלא לעולם הזה — שחפצנו בו לא השגנו הלואי הלואי שלא נאבד עכ"פ מעולם הבא.

וידיענו שאין התשובה מתקבלת אלא בתיקון המעשים ע"כ אנו מבקשים בכל לשון של בקשה שתדונו תיכף ומיד הפרי תמרים חלק י"א לשריפה ולפני עיניכם אשורף חבילה שלימה של קונטרס פרי תמרים ונא לפרסם זאת ברבים לכל אחד ואחד קטן או גדול שאל יהין שום איש אשר מזרע ישראל הוא לסמוך על הקונטרס פרי תמרים הנ"ל כלל וכלל ובכל מקום מוצאו לשריפה תשליכון אותו אין לו ביעור אלא בשריפה ובזכות שריפת הרע ננצל אנחנו משריפת הגיהנם הכוער כתנור אש וננצל גם מכרת הגוף והנפש והלואי ונזכה לתקן כל אשר פגמנו בזאת כי ידענא אשר על סמך הפרי תמרים עדיין אוכלין כהיום אלפי אלפים נפשות ישראל חלב גמורה שומו שמים ומי יודע אם יעלה עוד בידינו לתקן את זאת אוי לנו אהא על נפשינו מי יתן נפשינו מים ועינינו מקור דמעה ונבכה יום ולילה על המכשול הנורא והעצומה הנעשתה על ידינו להכשיל שארית הפליטה של יהודים החרדיים שניצולו מהשואה בנס בחמלת ד' למען יהי שארית לכלל ישראל ועכשיו באנו אנן בחוסר דעת לזבוח ולכלות בידינו את כל זאת לטמטם בני ישראל באכילת חלב שלבד גדול איסורו וענשו עוד מטמטמת הלב

והמוח עד כדי שמד רח"ל כמבואר בתשובת רשכבה"ג (דברי חיים ח"ב יור"ד סי' ז') ואפילו ההמון שהם שוגגים עדיין הטומטם נעשה כמבואר ביור"ד ס' פ"ז, ובאור החיים הקדוש סו"פ שמיני.

ומה יהי סופינו אפילו יחי' גבר שנין אלפין סוף כל סוף מלך במשפט יעמיד אותנו ולפניו נגלו כל תעלומות ואין עצה ואין תבונה נגד ד' כל התירוצים לא יועילו.

ההלואי שיהא הוידוי שלנו תשובה קלה עכ"פ להקל מהעונש הגדול. (וממשיכין) ואנו מקבלים על עצמינו בתור גלות לכפר על עונותינו לנוד מגולה לגולה ולעורר על המכשול הנורא של חלב ושלא לסמוך על המכשילין ומלמדי זכות על המסיתין, ולב יודע מרת נפשו כי אין דבר הקשה כל כך לנפש ישראל כמו להכשיל אפילו נפש אחד — אפילו עבירה קלה מדברי סופרים — ואפילו באקראי בעלמא כי אחריות החטא והפגם הנעשה ע"י החטא, וגם שאר עבירות הבאים בתוצאה (עבירה גוררת עבירה) הכל על חשבון המחטיא, עאכו"כ המכשיל הרבים באכילת חלב דאורייתא ודרבנן מה גודל פגמו עד לב השמים כי בזה הכשילו אלפי אלפים מיהודים כשרים מאמינים בני מאמינים שהן הן הכלל ישראל ובמה ?? באיסור חלב החמור שעונשו בכרת ומטמטם הלב והמוח והנשמה של כלל ישראל כולו ולא באקראי אלא דבר יום ביומו עד היום הזה עדיין הולכים ומחפטים בשגגה נפשות יקרות שבישראל החל מצאן קדשים ועד זקני ישראל ואיבדנו עי"ז כח הגדול של הבל פיהם של חשב"ר המקיים העולם כי הבל פיהם הבא מאיסור מאבד העולם כמבואר בספה"ק. ועוד נגרם לשכינה שתתלק מישראל ח"ו כמבואר בגמרא אפילו במאבד נפש אחת וכל העבירות הנעשין ע"י רבבות אלפי ישראל מחמת הטומטום הנ"ל הכל על חשבונינו נזקף אי אפשר לנו בעצמינו להבין היאך אבדנו שכלנו אז אבל בעוה"ר כשלנו והכשלנו אחרים.

ואנו מבקשים בכל לשון של בקשה עורו נא התעוררו נא בעד נפשיכם ונפש בניכם ובנותיכם ועמדו על השער בקומה זקופה שיתוקן הניקור בגבוליכם ושיסדרו הניקור בסדר הניקור המקובל דור אחר דור, וגם בשחיתות ובדיקות ומליחת בשר תזהרו מאד כי רבים חללים הפילה השוחטים הקלים (כמ"ש בשו"ת ד"ח ח"ב יור"ד סי' ז') והן הנה היו מכתת המסייעין ומחזקין ידינו בניקור המקולקל והמזיוף שהפצנו,

והשומר נפשו שלא יפול לרדת שחת לא יגע לבשר עד שידע בכירור גמור ואמיתי סדר השחיטה ובדיקה כמתיונות שהוא דבר הנדיר בעוה"ר בזה"ז וע"י יראי השם אמיתיים ובניקור מליחה והדחה אמיתית וזולתו לא ירים את ידו לטעום טעם בשר כמ"ש האמור דגם המסתפק אם הבשר מנוקד כראוי הר"ז ספק איבוד הנפש (וממשיכין).
 וכ"ש שתזהרו שלא לנגוע במקצוע השחיטה וניקור לחוות דעתכם להקל כי נפש ונפש ביתו תלויין אז על המשקל. ובשעה שתתנזרו מהבשר נא תאמרו בפה מלא ככה: יה"ר מלפני אבינו שבשמים שבזכות שאנו נפרשים מאכילת בשר שיש לפקפק בכשרותן מטעם חלב — נבילה — טריפה — ודם יעמוד זכות זה לכותבי פרי תמרים חי"א שלא תרד נפשם לשאולה כמו כל מחטיאי הרבים. כי בכח התעוררותן החלטתי להתנזר מבשר ויהא זה תשובת המשקל למה שהחטיאו רבים באכילת חלב המטמטם נפש רוח ונשמה, ויה"ר שלא תרד נשמתן שחת לשאול תחתי ויזכו עוד לחזות בנועם ד' ולבקר בהיכלו וכו' וכו'.
 והשומר נפשו ירחק בזה"ז מאכילת בשר מכל וכל כמ"ש הגאון הנורא מהר"ש אבוהב (מוכא במ"א כמ"פ) דלולא שיש בהן צורך מוטב הי' לגזור עליהן שלא לאכלן מגודל המכשילה שיש בהן יותר משאר חלקי התורה בכל דור ודור ממש ובפרט עתה בעיקבתא דמשיחא.
 והשומע לנו ישכון בטח טוב לו בעוה"ב וגם בעוה"ז כי יאריכו ימיו ושנותיו כמו שהעידו הרופאים בזה"ז כי אכילת בשר בהמה הנוצרים ומתגדלים במדינותינו רעים מאד מאד לגוף האדם ועי"ז באים כל חולאים ופגעים ומקריים רעים. והבורח מן אכילת בשר כבורח מן הארי אשרו בעוה"ז וטוב לו לעוה"ב.
 עד כאן נוסח הכרזת כותכי פרי תמרים אם ירצו לתקן את אשר הכשילו הרבים.

פרק ו

קריאה דחופה אל הרבנים וראשי ישיבות

בקשה גדולה אל כל הרבנים החיים אתנו לאוי"ש בין שבארץ ישראל בין שבארצות הברית (אמעריקע) בין שבאיראפא וכל שאר מקומות שגלו ישראל בין היחידים בין הארגאניזאציעס היראים וכל הקהלות ושאר קבוצות רבנים חרדיים לצאת בקול קורא

בשוקים וברחובות קריאה הזועקת זעקה גדולה ומרה אל כל אחינו בני ישראל די בכל אתר ואתר לבל יהין שום איש אשר עמדו אבותיו על הר סיני לתת לרגל המשחית לכא אל בתיהם ולבער מבתיהם קונ' פרי תמרים חלק י"א לבערו ולשרפו.

חיבור זה יהי נדון כספרי השכלה שבכערלין שעקרו גופי תורה. וגם שיזהרו התלמידים — והמנקרים — והמשיגים בנפשם שלא להסתכל כלל וכלל בפרי תמרים ח"י"א הנ"ל לא להחמיר ולא להקל כי בנפשם הוא ואחריות כל הצבור על צווארן ולא יגעו בספר ההוא פן יספו בכל חטאתם ואשמם.

גם יגביהו צעקה גדולה נגד הכותבים (כזבים) שבספר פרי תמרים ח"י"א על גודל החילול השם ותורתו הקדושה כי אורייתא קוב"ה וישראל חר הן, וכאן בספר זה נתחללו והושפלו עד לעפר ממש כבוד שלשתן.

כבוד התורה ע"י הפיכת דברי אלקים חיים שבתורה הקדושה לעשות בו כטוב בעיניהן ולשחוק בעיניהם מה שנאמר בתורה כל חלב לא תאכלו.

כבוד שמים ע"י שלקחו כלי שעשעו של הקב"ה ושכאותיותיו נבראו שמים וארץ וכל העולם נברא בשבילו וקבלוהו ישראל מפי הקב"ה בהר סיני עשו אותה ככדור משחק שהנערים ישחקו בו ולעשות בו כטוב בעיניהם אין בזיון גדול מזה להראות כי מה שחכיב כל כך בעיני הקב"ה ומתפאר בו, נעשה בעוה"ר ככלי משחק וכתב פלסטר רח"ל השם ירחם.

כבוד ישראל להכשיל זרע ישראל קדושים — המוסרים נפשם על מנהג ישראל — בחלב דאורייתא שעונשו בכרת ולומר על אסור מותר ועל עבירה מצוה.

קריאה דחופה

אחינו בני ישראל אשר דבר ד' ותורתו יקר בעיניהם מתבקשים לשים שק במתנם ולכסות באפר ראשם ולישב על הארץ ולבכות מרה על חורבן הקודש והמקדש שנתחלל מחדש בימינו ע"י ההירוס בג' דברים הנ"ל הקדושים לנו מכל קודש !!!
 ואם עיני ומנהיגי העדה לא יעשו זאת מי יעמיד לנו בפרץ ומה יעשה הבן שלא יחטא ולמחר יקומו נערים אחרים ויכתבו כירורים על דיני עריות בכריתות ומיתות ביד כטוב בעיניהן ואין מי שימחה, ולמה לא יעשו כן אם הכל עובר בשתיקה?
 והיאך יתחנכו הדור הצעיר הרבנים הצעירים להתנהג בחזק יד נגד מהרסי הדת ומחריבי התורה אם לא יראו כן אצל הרבנים הזקנים ומי יודע באיזה נסיון רוצין לנסות עוד את הכלל ומי יקום אז כגבור מלחמה להשפיל עוקרי התורה.
 ברור לנו כי שתיקת הרבנים באה על שנעלם מהם לגודל טירדתם לפי שעה כל הנ"ל, וגם נתעלם מהם דחז"ל מה שכתבו בחומר הדבר שלא לעבור בשתיקה בשעה שבאין לחלל התורה וכל הקודש לנו והיא לך מקצת מדחז"ל:

חיוב תוכחה ומחאה מש"ס, זה"ק ומדרשים

- (א) כל מי שאפשר למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס על אנשי ביתו. כאנשי עירו נתפס על אנשי עירו. בכל העולם כולו נתפס על כל העולם (שכת נד:).
 (ב) מתוך שהי"ל לפנחס למחות לחפני ולא מיחה מעה"כ כאלו חטא (שכת נה:).
 (ג) מי שיש סיפוק בידו למחות ואינו מוחה הקללה תלו"י בו (ירושלמי שבת פ"ה).
 (ד) בשביל ד' דברים נכסי בעלי בתים נמסרין למלכות, (ואחד) על שהי"ל סיפק בידם למחות ולא מיחו (סוכה כט:).
 (ה) הואיל והווי יתבי רבנן ולא מחו ביי ש"מ קא ניחא להו (גיטין נו:).
 (ו) אבנר נענש (בהריגה) מפני שהי"ל למחות בשאול ולא מיחה (סנהדרין כ:).
 (ז) יהושע בהן גדול לבוש בגדים צואים שהיו בניו נושאים נשים שאינן הגונות לכהונה ולא מיחה בהן (סנהדרין צג:).

ח) בצדקו כתיב ויעש הרע בעיני ד', שהרי בידו למחות ולא מיחה (סנהדרין קג.).

ט) למד אדם ולימד, ושמד ועשה, והי' סיפק בידו למחות ולא מיחה הר"ז בכלל ארוד — לא למד אדם ולא עשה ולא שמד ולא לימד לאחדים ולא הי' סיפק בידו למחות ומחה הר"ז בכלל ברוך (ויקרא דבה כה).

י) א"ל הקב"ה (למה"ד) הללו צדיקים גמורים והללו דשעים גמורים, א"ל הי' בידם למחות ולא מחו א"ל גלוי וידוע לפני שאים מיחו בהם לא היו מקבלין מהם, א"ל אם גלוי וידוע לפניך לפנייהם מי גלוי ולפיכך הי"ל למחות ולהתכוונות על קדושת שמך ולסכול הכאות מישדאל (תנחומא תזריע ט).

יא) קח את כל דאשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בכני אדם (תנחומא בלק יט).

יב) ומי הרג אותם, פנחס, שהי' סיפק בידו למחות ולא מיחה, וכל מי שסיפק בידו למחות ואינו מוחה להחזיר ישדאל למוטב כל דמים שנשפכין בישדאל נשפכין על ידיו (ילקוט שופטים סח).

יג) הי"ל לסנהדרין גדולה שיקשדו חבלים של ברזל כמתניהם ויגביהו בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזורו בכל עיירות ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לעגלון, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים, וילמדו אותם דרך ארץ (שם).

יד) לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה (שבת קיט:).

טו) האי צורבא מרבנן דמדחמין ל" בני מתא לאו משום דמעלי טפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא (כתובות קה:).

טז) בעיקבתא דמשיחא אין תוכחה (סוטה מט:).

יז) מפני מה זכה ידבעם למלכות מפני שהוכיח את שלמה (סנהדרין קא:).

יח) יאהב את התוכחות, שכ"ז שחוכחות בעולם נחת רוח באה לעולם, טובה ובדכה באין לעולם, ורעה מסתלקת מן העולם (תמיד כה:).

יט) כל המוכיח חבירו לשם שמים זוכה לחלקו של הקב"ה ולא עוד אלא שמושכין עליו חוט של חסד (תמיד כה:).

כ) כל היודע להוכיח ומוכיח את הדבים, הרי הוא עושה קודת רוח לפני קונו (תנא דבי אליהו רבה ג).

כא) מי שיודע שחבירו דשע ומחניף לו ומלא עונות ואומר לו צדיק אתה דאוי שיבאו עליו כל הקללות שבתורה, אבל מי שמוכיח חבירו שיחזור בו נוטל

ברכות אותו המתוכת, אם קבל עליו וחוזר בו גם הוא מקבל ברכות (ילקוט דברים תשצג).

(כב) וכי יש אדם ששונא בנו אלא מתוך שאינו מוכיחו על התורה והחכמה ודרך ארץ עתיד לשנאהו אבל אם מוכיחו נעשה אוהבו (ילקוט משלי תתקנ).

(כג) באותה שעה עמדה מרת הדין ואמרה לפניו אף הצדיקים שבחוכה כתוב על מרתם תי"ו של דם. תי"ו תמות, השיב הקב"ה ואמר להם למה. א"ל מפני שלא הוכיחו את בניך בדברי תוכחות ולא אמרו להם לבל יחטאו, השיב הקב"ה גלוי וידוע לפני שאם היו מוכיחים אותם לא היו שומעין להם, השיבה מדה"ה אע"פ שלא היו מקבלים מהם הי"ל להוכיחם. מיד שתק הקב"ה וחישב את כל הצדיקים שהיו באותו הדור בירושלים כרשעים, ונשתלחו על ירושלים ו' מלאכי חבלה וחבלו (אותיות דר"ע א).

(כד) מי שבידו להוכיח ואינו מוכיח נלקה בצרעת (זוה"ק ח"ג דף מו:).

(כה) הצדיק מזדרז לילך אל הרשעים להשיבם מעונם ומודיע להם הדין של מעלה ועונש הגיהנם, ואינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח אותם ומביאם שישובו בתשובה (זוה"ק ח"א כ:).

(כו) כל ישראל ערבים זה בזה (תורת כהנים בתקוני פ' ז).

(כז) אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור וכו' על שלא מיחו ברשעים (תנחומא משפטים).

(כח) אחד מהדברים שלפי גודל החטא אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה, מי שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא יניחם בכשלונם (רמב"ם ה' תשובה פ"ד ה"א).

(כט) חייב אדם למחות בעוברי עבירה וכל מי שאינו מוחה ובידו למחות נתפס באותו עון (רמ"א ביו"ד של"ד סעי' מ"ח).

(ל) אין הגזירה אלא על מי שיש בידו למחות ולא מיחה (ילקוט רות עה"כ וימת אלימלך).

(לא) כל האומר שלמה חטא אינו אלא טופה והכתיב ויעש שלמה הרע וכו' אלא מפני שהי"ל למחות בנשיו ולא מיחה מעה"כ כאילו חטא — אמר רב יהודה אמר שמואל נוח לו לאותו צדיק שיהא שמש לד"א ואל יכתב בו ויעש הרע בעיני ד', וכי רש"י ח"ל: שמש לחטוב עצים ולשאוב מים בשכר לע"א ואל יכתב בו דבר זה ללמדך שקשה התוכחה במי שבידו למחות (שבת נו:).

לב) ע"ז נענשו אנשי פלגש בגבעה, אמר להן הקב"ה בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם (סנהדרין קג:).

לג) הא דכתיב והכרתי ממך צדיק ורשע בצדיק שאינו גמור כיון שהי' בידם למחות ולא מיחו הוי להו כצדיקים שאינם גמורים (ע"ז ד:).

לד) יען שאהרן לא מיחה במשה (במי מריבה) כי נהג בו כבוד כתלמיד לרב, ואין חולקין כבוד לרב במקום שיש חילול השם, ועל שלא מיחה נלקה כיוצא בו (מדרש תנחומא, חקת).

לה) מזה (מפנחס) ילמוד האדם שיקנא את קנאת ד' צבאות כשרואה איזה חילול השם או חילול התורה, דאה איך החזיקה לו השי"ת טובה וחנות וברית שלום עכ"ל (של"ה הק' בעשרה הילולים).

לו) מ"ש בתנחומא ראה, דהרכה כשרים היו בדור כמו נח ונמחו עם הדור, הטעם שנמחו אותם הכשרים משום שלא מיחו, משא"כ נח שמיחה בהם כמו שארז"ל בב"ר עה"כ שנוא בשער מוכיח (החיד"א בחומת אנך פ' נח).

לז) מי שאינו מחזיק במחלוקת על המתייצבים על דרך לא טוב ומושכי העון הרי הוא נענש מפשעיהם לכל חטאתם, ועובר בלאו שנאמר ..ולא תשא עליו חטא" וכו' וחובה על כל ירא אף כי אוהב טהור לב להעיר קנאה וכו' עכ"ל (שע"ת לר"י שער ג, אר"י נט).

לח) כ' הרמ"א ביור"ד של"ד בסופו ובחומ"מ סי' יב, מתשובת מהרי"ו סי' קנו, דמהגו עכשיו שלא למחות בעוברי עבירה משום שיש סכנה בדבר, מזה דשו רבים וכהיתרא דמו להם לחנוף לאשר לו שם ויד קצת אצל שום שררה או שאר תקיפות אע"ג דלא בדי היזקא, ע"כ תפוג תורה, ולענ"ד טעות גמור הוא זה ודברי מהרי"ו לא נאמרו אלא בבדי היזקא ואי לא תימא הכי בטלת לא תגורו מעיקרא דודאי לא נאמר לא תגורו כ"א בדאיכא מקום לירא כמ"ש בנדה דף סא, וכע"ז בשו"ת הרשב"א הובא ב"י חו"מ יב, וכו', ושופט הממונה על ישראל לרדות העובדים ומקיים לא תגורו יזכה למחיצת פנחס המקנא, ורעה אליו לא תאונה, (עכ"ל פת"ש בשם בכו"ש).

לט) אל תקנא בעושי עולה, דכל מאן דחמי עובדיהון ולא קני לקוב"ה אעבר על תלת לאוין, בגין כך בעי ל"י לבר נש לאתפרשא מנייהו ולמסתא אורחי' מנייהו עכ"ל (זוה"ק ח"א דף רלט:).

מ) כל ההוא בר נש דמקני ל"י לקב"ה לא יכיל מלאכא דמותא לשלטאה ב"י כשאר בני נשא (שם דף כט:).

מא) כל מי שיש בידו יכולת למחות ומוחה ונוקם נקמות מהרשעים בעוה"ז,

הקב"ה כודת עמו בדיח ולודעו אחריו כמו שעשה פנחס (ראשית חכמה שעה"ה פי"ב בשם הר"י אבוהב זצ"ל).

מב) החטא הקטן כשיסכימו עליו דעת הרבים והרח ניתנה בבחי דיניהם שלא למחות בו, הנה הוא זמה ועון פלילי וחטאת הקהל כולו, ולא ניתן למחילה אם לא בפורעניות הקהל והוא הי' עון סדום (ס' העקידה שער כ).

מג) מחוך שלא מיחו בעובדי עבידה למדו הרודות מעשיהם (רש"י סוטה מא:).

מד) מי שבידו למחות ולא מיחה נתפס על חטאו זה דבר ברור מד' דבורהינו גם מן הכתוב וכו' והעובר עליה ולא הוכיח בטל עשה, ועוד שהוא מכת הרשעים שעושין כן (חינוך מצוה דלט, וע"ע בשל"ה תחלת ספרו).

מוגה

מה) אשמהם של ישראל תלויים בראשי דיניהם (ילקוט יחזקאל סי' שכא, וילקוט דברים תח"ב).

מו) בן אדם דפה נתחייב לבית ישראל ושמעת מפי דבר וגו' ולא דברת להזהיר רשע מדרכו הרשעה לחיותו, הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש (יחזקאל ג).

מז) ויתכן שגם משה נכון לבו בטוח בצדקת אחיו (אהרן, בהעגל) שכוונתו לא היחה לדעה אבל על אשמת העם האשים אותו, כי הי' ראוי להוכיחם והם נכסלו על ידו (דמב"ן תשא עה"כ מה עשה לך העם הזה).

מח) מפני מה מתים ח"ח בלא זמנם מפני שהם בחיים בעצמם שאינם נוקמים ונוטרים כנחש על דברי תורה ויראת שמים (אדר"נ פכ"ט).

מט) היו גדולי ישראל רואין דבר עבידה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה חבא שעה ואני עושה לכם כן (מדרש דבה איכה — עה"כ ויצא מבת צי"ן).

נ) ולסיום הרבדים: אעתיק מ"ש הלוחם הגדול מוהר"ד חיים סופר זצ"ל בספרו הבהיד שעדי חיים דף ו, ע"ב, ח"ל: או' מיום הדין ואוי מיום התוכחה בבוא עת מועד לכל חי, וכי יפקוד ד' על מעשי אנוש ועל פעולות אדם שיחופש ויבצא כתוב: צדיק זה חלל שבת, חסיד זה עבר על נדה, ירא אלקים זה עבר על נבלה וטריפה ושעטנו, קרוש זה עבר על א"א, וישתוממו כל אנשי אמונה וישאלו הלא הדרו חמים פעלו, ויענהו ד' בסעדה: הלא הי' בכחך למחות באיש פלוני אלמוני רשע, מדוע לא זכרת אותו ולא פקדת עליו אשמו וכו' עכ"ל.

וע"י שתיקת הרבנים שפטו הכלל ישראל, דמדשתקו רבנן ש"מ דניחא להו, ועל סמך זה נתפטמים עוד כהיום הזה רבבות נפשות מישראל באכילת חלב החמור דכר יום ביומו.

ומה גם אחר שנתגלה ביתר שאת הזיופים הנוראים שבקונטרס פרי תמרים הנ"ל מה יאמרו הבריות היכן הם הרבנים עיני העדה למה שותקין כאשר רואין נגד עינינו עקירת התורה בריש גלי בעזות נוראה כזה וחילול השם בוער כאש בלהבת עד לב השמים. וכי תאמר מה דהוה הוה אין זה רק פטפוטי היצר שהרי המכשול עדיין גוברת והולכת מיום ועדיין נתפטמים אלפי נשמות ועדיין מתטמטמים לבות ומוחות של צאן קדשים עתידן של ישראל בדור העתיד והרבנים עומדים מן הצד כאילו אין הדבר נוגע להם לא! ולא!.

דעו נא כי אותן העדיין אוכלין מענה בפיהם למה רוב הרבנים שותקים? ועל סמך זה אנו אוכלים! כל רב וראש ישיבה יש תחת דגלו מספר אנשים הצייתין לכל היוצא מפיו וכפי השפעתו כך אחריותו וכל שמדלג על המחאה אשמת בני ישראל בראשו תלויין וכמו שכתבתי לעיל.

וטוב שיצייר כל אחד ואחד לנגד עיניו ציור של ממש מהנעשה לאחר מאה ועשרים שנה כפי שקבלנו מאבותינו ומובא בזה"ק, ואותיות דרע"ק, וראשית חכמה, ועוד.

וננסה לצייר לפנינו ציור של דין וחשבון מרב או ראש ישיבה ת"ח ויר"ש שישב כל ימיו באהלה של תורה ולא שח שיחת חולין מימיו רק בתורת ד' כל היום יהגה:

(דין וחשבון לפני בי"ד של מעלה)

הב"ד: האם עסקת בתורה?

הרב: ודאי עסקתי! וקורות ביתי וגם עדי הארון שבקברי שנעשו משלחן שלמדתי עליה יעידון ע"ז.

הב"ד: התפללת כל יום בציבור

הרב: פשיטא וע"ז יעידון בעלי בתים שכבית מדרשי

הב"ד: עסקת בחסד

הרב: יותר מכפי כחי וכל שנעזרו על ידי יעידו ע"ז

הב"ד: הנזהרת ממאכלות אסורות

הרב: ודאי! לא אכלתי רק הנאפה והנתבשל במטבח שלי הפרטי ולא מן הנמכר בשוק כלל וכלל לא.

הב"ד: הלא אכלתם חלב דאורייתא!

הרב: מלאך של שקר העיד זאת כי מעולם לא אכלתי אפי' בשר בהמה והיאך נכשלתי בחלב.

הב"ד: כאן עולם האמת ואנו שונין דכרינו אתה אכלת בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממעט לעת תדיר בלי הפסק רגע — חלב — ובמזיד גמור.

הרב: (נתכרכמו פניו ונתחוררו כש לג כל ארכובותיו דא לדא נקשן ומשתומם במחשבותיו על הטעות הנעשה ופותח פיו ואומר) אולי נתחלפו השמות ומדברים כאן מאיש אחר ששמו כשמי?

הב"ד: (ככת צחוק על פניהם) אין כאן שום טעות כלל, ונסביר לך הלא אתה שמעת הרבה פעמים התעוררות בענין חלב הבא מרבנים דפקיע שמייהו והי' בידך לחקור הענינים בפרט כשיצא לאור הקונטרס פרי תמרים המקולקל והמרשיע ועליה סמכו כל הקצבים הלא בידך היתה ללמוד מקצוע הניקור מפי הספרים הקדמונים שהרי ת"ח ועוסק בתורה הנך והיית יכול לברר הצדק עם מי ולפרסם זאת וכיון שלא עשית זה ושתקת דנו הרבה אנשים הסומכין ונוטין אחר דבריך כי מסתמא הכל כשר. וכיון שכך אתה צריך ליענש בשבילם.

הרב: אבל הלא לא אמרתי לשום אחד חוות דעת לא לכאן ולא לכאן והייתי נייטראל.

הב"ד: אמת הדבר שלא התנהגת כהרבה רבנים שבלי יודעם בין ימינם לשמאל חוו דעתן בפירוש או ברמז שהכל כשר ואין צריכין לחוש לרינון. ועונשן חמור אלפי אלפים יותר מעונשך כיון שבפועל ובמעשה הכשילו הרבים ואין חילוק לן בין איסור כרת זה לאיסור כרת אחרת והד"ז כרב המורה להתיר איסור גדה רח"ל בלי ידיעת הדין, ועונשם קשה ומרה בלי תכלית וחקר אם לא יתקנו את אשר עוותו, עוד כם נשמתם.

אבל מכל מקום שתיקת הרבנים שאחזו בפלך השתיקה משמשת כהודאה, בעיני ההמון כי ההמון דרכם לסמוך להקל בדבר שלא חוו הרבנים דעתן להחמיר וע"ז אתה צריך לעמוד על עונשך. דמדתקו רבנן ש"מ דניחא להו ועל סמך זה אוכלין יום ויום חלב רבבות כזיתים.

הרב: אבל מה זה שמענישין אותי כאילו אכלתי בכל רגע ורגע — מכ"ד שעות של יום — חלב מהו החשבון והלא ליצנות לומר שכעת השינה כאילו אכלתי חלב.

הב"ד: דע לך כי כל רב או ראש ישיבה או מנהיג ומשפיע נענש לפי הנפשות הנשפעים מדיבורו ולא לכד המתפללין בבית מדרשו אלא גם בקצה העולם אם יש אחד שהי' נמנע מחלב אילו הי' שומע רב זה צועק כי חלב בכשר, גם על זה נענש הרב כשלא צעק והר"ז בכלל משאחז"ל (שבת נ"ד) כל שבידו למחות ולא מיחה נתפס על אותו עון, וע"כ היות שבכל רגע ממעל"ע נמצאין נפשות שעוסקין אז באכילת כשר נחשב כשמים כאילו אתה אכלת ממש אז באותו רגע הכשר עם חלבו.

וכדי שתכין החשבון ומיצוי עומק הדין, דע לך! שעונש על רבנים — משפיעים — וראשי ישיבה יפרד לד' ראשים זו למעלה מזו:
 (1) רבנים שהפליטו מפיהם שאין לחוש על קול הרינין עונשן היותר חמורה מי ביקש מידן לחוות דעתן כמה דלא ידעו ואם כמה שלמדו אין יודעין להבחין בין טוב לרע בלי סיעתא דשמיא עאכו"כ במקצוע שלא עסקו ולא עמלו בו כלל, ולפעמים הנגיעה דוחקתן לומר מה שאמרו אבל בעולם הבא אין עצה ואין תבונה להציל מרדת שחת ושוגג קרוב לפשיעה הוא, והפושע ממש כאיסור חלב גהינם כלה והוא אינה כלה.

(2) הרבנים שאין מתערכין כלל בכל משא ומתן של מערכת החלב אבל בכיתם אוכלים כשר בהמה, והרכה אנשים חוקרים ע"ז ודנים מעשה רב מהם להקל באכילת כשר עם חלב, ורב זה אע"ג שלא הורה בפיו אבל אבן מקירו זועק למרחקים בבית הלזה אוכלין כשר ואין חוששים לרינון עאכו"כ שמותר להמון העם לאכול, וכל חטאת בית ישראל הנכשלין עי"ז על חשבוננו נזקפין. ועליו לקבל עונשן. דאחז"ל אדם חשוב שאני, דממנו יראו וכן יעשו.

(3) רבנים שנוהרים בכיתם שלא להכניס כשר בהמה מפאת חומר אכילת חלב ואכזרייהו דילי' אבל אינן נזהרין במוסד שלהם ומניחין שם כשר הבהמה ורכים מורין לעצמם היתר על סמך זה.

(4) רבנים שנוהרים כמאד לעצמן וביתן ומוסדותיהן אבל עדיין אין מוחין בפומבי על המכשול הנורא ואילו היו מוחין היה קולם נשמע

להרבה הרבה נפשות במדינתם וכשאר מדינות והיו מצילים מאות נפשות מישראל לכה"פ מרדת שחת.

הב"ד: ודע כי עונשך מר מאוד כי הנך כעת בכלל ארור וא"א לך לישב כג"ע במחיצת שאר צדיקים דאין ארור מדבק בכרוך.

הרב: הלא לא עברתי שום עבירה שנאמר עליה כתורה ארור
הב"ד: מדרש מפורש הוא "למד אדם ולימד ושמר ועשה והי' סיפק בידו למחות ולא מיחה הר"ז בכלל ארור" (ויקרא רבה כ"ה).
הרב: אבל אהה הלא לא הי' בידי למחות והלא לפני כ"ד של מעלה גלוי וידוע ההלוך ילך בעוה"ז ומה שמאיימים הרבנים בכל מיני פחדים.

הב"ד: אי"ז טענת פטור כלל דמבואר במדרש (תנחומא תזריע ט') "ולפיכך הי"ל למחות ולהתבזות על קדושת שמך ולסכול הכאות מישראל" דו"ק בלישני' לסכול הכאות מישראל.

הב"ד: ובזה עדיין לא נגמר הכל עתיד אתה ליענש על ביהמ"ק שהחרכת

הרב: מה זאת? והלא לא הי' כלל ביהמ"ק בימי

הב"ד: התוכל לפרש לך כוונת מאחז"ל כל מי שלא נכנה ביהמ"ק בימיו כאילו נחרב בימיו.

הרב: ע"כ הכוונה דאילו לא היה בימיו אותן החטאים שבשכילן נחרב ביהמ"ק ודאי הי' נכנה מחדש, ומדלא נכנה ש"מ עדיין השטן מרקד ואילו הי' ביהמ"ק קיים אז הי' נחרב.

הב"ד: יפה דברת ומה"ט צריך אתה ליענש כאילו החרכת ביהמ"ק דאחז"ל (שבת קי"ט:) לא חרבה ירושלים אלא בשביל שלא הוכיחו זה את זה.

הרב: פלא נפלא מעולם חשבתי כי רב אשר יושב באהלה של תורה וכל העם עונין אחריו מקודש ואהוב וחכיב על הבריות הוא היותר גדול וצדיק, והרב אשר קולו ניתן כתוכחה לעם ד' ומרננין עליו ומלעזיזין עליו ומקללין לו ש"מ שאי"ז דרך האמיתי דודאי אילו הי' דרך האמת כן ודאי היו נותנין חינו כעיני הבריות - מן השמים.

הב"ד: היאך שכחת גמרא מפורשת המראין בהיפוך ממה שאמרת איתא (כתובות קה:) האי צורכא מדרכנן דמרחמין לי' בני מתא לאו משום דמעלי טפי אלא משום דלא מוכח להו במילי דשמיא. וידענו

היטב גודל הנגיעה שהיו לך ולרבנים כמותך להיות אהוב וחביב בעיני הבריות ולפיכך חדלת מלהוכיח ודבר זה נקרא עובד עבודה זרה בטהרה כי שמת כבודך למעלה מכבוד שמים וכחס על כבודך שתקת בראותך העם נכשלין רח"ל באיסורים היותר חמורים.

הרב: אבל למה אחריות אחרים עלי יותר מסתם בן אדם שאינו נענש כל כך בשביל אחרים? הכי בשביל שישבתי כל היום ועסקתי בגירסא ולימדתי עם אחרים יהא עונשי חמור מסתם הדיוטות.

הב"ד: כך אחז"ל (תנחומא בלק י"ט) קח את כל ראשי העם והוקע אותם, בראשי העם תלה על שלא מיחו בכני אדם. וכן אמרו (תנחומא משפטים) אפילו צדיקים גמורים נתפסים על הדור על שלא מיחו ברשעים. ועוד אמרו (מדרש איכה - עה"כ ויצא מבת ציון) היו גדולי ישראל רואין דבר עבירה והופכים פניהם ממנו, אמר להם הקב"ה תבא שעה ואני עושה לכם כן.

הרב: ולמה הצדיקים המוחזין כ"כ נרדפין הן?

הב"ד: עי' בבכור שור (שבת קמ"ה) שכ' כי הטמאין יש להם דריסה משא"כ הטהורים שהן נדרסים מן הטמאים וגם מדת הצדיקים להיות מן הנעלבים ואינן עולבין.

הרב: ולו יצוייר אילו לא הי' בידי לברר עם מי הצדק בענין החלב עם המכשירים או עם המערערים הצועקים כל היום וכי אסור לי לאכול הבשר?

הב"ד: אסור לך באיסור גמור!

הרב: למה?

הב"ד: ראשית - אם הצועק צועק חלב דאורייתא סוף כל סוף

ספיקא דאורייתא הוא ולחומרא.

שנית - הלא ידעת שמבואר בספרי (וברש"י פ' תצא) דגדול המאבד הנשמה מהמאבד הגוף (גדול המחטיא יותר מההורג) ואם יראת לצאת ברחובות בלילה פן יפגעך גולן או רוצח, וגם עשית כמה בריחים ומנעולים (שלעסער) ועוד סגולות שלא יוכלו הגנבים לבא לביתך אע"ג שגם זה ספק אם יבואו מ"מ עשית כל הפעולות שבידך לעשות להשמר מהגנבים שודדי לילה שבאין עבור ממון בלבד, א"כ חייבת לעשות עכ"פ כ"כ שמירות לנשמה שלך להשמר מהקליפות וסט"א המייעצין לך להתפטם ממאכלות אסורות ולהרוג נשמתך ונשמת זרעך

לעד ולעולמי עולמים, איזה שמירה עשית שלא יבואו שורדי נשמות לגזול נשמתך מעולם הבא ואם על עולם הזה של שבעים שנה דאגת כל כך הרבה למה לא דאגת על איבוד נשמתך לאלפי אלפים ורבבות רבבות שנים עד אין קץ וחקר.

(הב"ד ממשיך)

ואמור נא לנו כשבא פלוני ללות מעות ממך כמה פעולות עשית להיות בטוח שיחזיר לך ההלוואה, ואם הי' אחד אומר לך שכמדומה לו כי פלוני הלוה אינו משלם הלוואתו בנקל היית מונע את עצמך מלהלוות לו אפילו מצד הספק בלבד, ואם כך נפחדת על איבוד הכל הכלים הנאבד מהר למה לא דאגת על איבוד נשמתך?

ואם למשל ראובן הי' מכה את בנך מכות רצח בשוק עד שפיקות דמים ונתגלה אח"כ כי בטעות עשה כן שסבר שאתה גנבת ממונו ואח"כ נתברר לו שאינו כן, האם לא היית נוקם ונוטר בו כנחש ושומר שנאה בלבך. והיאך נוותר אנחנו על מה שאכלת חלב והרגת נשמתך אע"ג שהי' בטעות. וקרוב לפשיעה כיון שהזהירו בפרהסיא שישמרו מאכילת הבשר כי ארס החלב טמון בקרבו.

(הב"ד ממשיך)

עוד שאלה נשאל אותך, הכבר שכחת כשנתרעשה הארץ כשנמצא איזה מכשול באיזה מאכל או משקה והמכשילים תירצו עצמם שטעות נעשה ולא רצית לקבל שום תירוץ כי טעות כזה אסור להתרחש. ואיך מותר לך לטעות ולפטם נשמתך בחלב שהוא שורש הטומאה והסט"א?

ולמה שכחת ממעשה שאירע כשנתגלה לרבים שצריכין להשמר מלאכול תרופה פלונית כי הרוצחים שמו סם בקרבו ומנעו הרבים מלאכלו אע"ג שהי' רק ספק בכל קופסא חדשה אולי אין בזה סם כי לא נתברר הדבר רק מאיזה צלוחית שמצאו סם בקרבו (טיילענאָל בלע"ז - המו"ל) ואי"ז ראי' כלל על הכל, אעפ"כ כ"ז שלא נתברר בכירור גמור ובהחלט כי כבר נתבטל הדבר ועשו שמירה ע"ז לא אכלת, ולמה אכלת בשר? כשרב אחד צועק חלב בקרבו! סם בקרבו! כל עוד שאין לך כירור שאין עוד סם בקרבו?

(ועוד ממשיך הב"ד)

אם תרצה לידע עד כמה מענישין בב"ד שלמעלה עי' בשם הגדולים להגאון הקדוש החיד"א זצ"ל (ערך מו"ה דוד גרשון ז"ל) שהביא

שצדיק זה ראה בחלומו שמענישין אותו על אכילת חלב ושאל היאך אכל חלב וענו לו לפי שהי' מדליק הפיפ"א משלהבת של נר חלב, והוסיף החיד"א ע"ז ובענפ"ש מסמר שערות בשרו כי בדבר שהי' לו להרב הלזה היתר גמור היו מענישין אותו כאוכל חלב ומסיק ולכן הת"ח צריכין ליהרהר ביותר ולפרוש מספק איסור משום שהמון העם לומדין מהם ומקילין יותר. עכ"ד החיד"א.

(וממשיך הב"ד)

ואם תחשוב שדי להרב להחמיר לעצמו, ולהרשות לביתו לעשות מה שרוצין טעות גדול טעית פוק חזי מ"ש עור החיד"א שם "ולא סגי בת"ח עצמן אלא אף אם ההמון רואים אחד הבן ואחד הבת של ת"ח שעושה כמו שעושים ההמון מתחזקין הן יותר ומקילין באיסורין ואשמם בראשיהם, עכ"ד.

הרב: אבל אהה אם לא נפל בדעתי לדמות מאכלי איסור כמאכלי סם המות כמו שדימוהו חכמי המוסר במסילת ישרים וראשית חכמה כשביל זה יהי' עונשי כל כך גדול וכי מה ענין זה לשגגת תלמוד שהביא החיד"א שם והיכן מצינו בפוסקים דבעינן לדמותן אהרדי? הב"ד: טענתך אינה טענה כלל כי יותר ויותר מעשרה פעמים במשך שנות חיך נפגשת עם דברי תשובת הר"ן ששם מפורש הדמיון להדיא ומובא בשו"ת הריב"ש סי' ש"ץ ומשם לב"י ה' מגילה סי' חר"ן וזה לשונו הקדוש והטהור:

אם האדם יצטרך לילך על גשר אשר כולם יאמרו שהוא גשר חזק ורק שר חכם אחד יאמר שהוא גשר רעוע וסכנה הוא להלוך על גשר זה הלא בודאי לא ילך שום איש על גשר זה, וא"כ אם על עניני הגוף יחזור להחמיר כל כך ק"ו בן בנו של ק"ו שיש להחמיר בעניני הנפש לעשות המצוה על צד הכשרות והיותר טוב בכירור גמור עכ"ל הר"ן שכריב"ש, ואם ת"ח ורב בישראל אינו חש לדברי הר"ן שראית וידעת ממנו א"כ איפוא התקוה להמוני העם שלא יכשלו בחמורות שבחמורות?

(הב"ד ממשיך)

מרא דאברהם היכן נאבד שכלך ועד היכן נסגרת בשלשלאות של השטן וירדת שאול תחתיו' לומר שטות כזה, וכי שכחת מקרא מפורש כי כל אוכל חלב ונכרתה, והיאך נאבדה האמונה ממך הכי אין זה סם המות ממש, ואם כשהרופא הפרטי שלך הי' מזהירך ממאכל פלוני שהוא סם לגופך ידעת לכרוח ממנו כבורח מן הארי, וכשהתורה הקדושה מזהיר

אותך כי האוכל חלב בכרת, הגוף נכרת והנשמה נכרתת מחיי עולם הבא אי"ז חשוב בעיניך אפילו כדברי רופא פשוט, שומו שמים על זאת! ולזאת יקרא רב בישראל תורה תורה חגרי שק והתפלשי באפרים אבל גדול עשו לך, חבל חבל עד היכן נחלשה האמונה בתורה הקדושה אשר בשביל קוצו של יו"ד ממך נהרגו ונשחטו אלפי אלפים מישראל ועכשיו בעונה"ר עוקרים כשט נפש מקראות שלימות מן התורה בלי פחד ומורא וכלי נקיפת הלב. אם המכונה רב בישראל מאמין וחושש לרופא כשר ודם מחלל שכת ואוכל טריפות כשזזהירו על סם אפילו בספק, ולדברי התורה אינו חש אין חילול התורה גדול מזה, והוא חורבן התורה כמלוא המוכן.!!!

הרב: עדיין לא נתברר אצלי האם זה כלל בכל עניני התורה כשרב אחד מערער על איזה דבר צריכין לחוש לדבריו.

הב"ד: מ"א מפורש הוא בסי' ת"ל אחר שהביא ד' מהרש"ל שנהג חומרא באיזה דבר וכ' דע"כ לחומרא בעלמא נקטי' ועכ"ז סיים המ"א דיש להחמיר הואיל ויצא מפי אותו הצדיק. וזה אפילו בחומרא כ"ש כשהצדיק עומד וצווח סם המוות בסיר סורו ממנו ואל תטמטמו ותפטמו בחלב לאבד גופיכם ונשמותיכם לעד ולנצח נצחים!!!

הרב: ידעתי מעור כמה רבנים שהמה יראי השם מאוד הכי יעלה על הדעת שבשביל אי מחאה וכדומה יחשבו כמאכילי חלב?

הב"ד: כבר השבתי על ככה ועיין עוד בשו"ת בית הלל (סי' מ"ז) להקדוש ר"ה מקאלאמייע שכ' בעוה"ר עיני ראו ולא זר כמה וכמה רבנים הגורמים להאכיל טריפות הגם שהמה יראי השם בענינים אחרים. אוי לאותה כושה עד כמה האמת נעדרת, עכ"ל.

הרב: האם זה אמת מה ששמעתי מכמה רבנים יראי ד' אשר חולי הידוע רח"ל (קענסער) שבא ע"פ רוב על הבני מעיים הוא בשביל חטא מאכלות אסורות?

הב"ד: דברים בצדק נאמרים כי כן מפורש באזהרות להגה"ק מהרצ"א מדינוב (בעל בני יששכר) וז"ל; פקחו נא וראו זה כמה שנים בעונה"ר מכה מהלכת במדינה זו חלאים רעים ונאמנים חולי מעיים השי"ת ישמור שארית ישראל ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מעיהם עכ"ל.

הרב: ומה הי' לי לעשות בחיים חיותי אילו הייתי רוצה להנצל מכל זה

הב"ד: לברר הדבר כפי האפשר ולחוות דעתכם כמו בכל חלקי תורה וגם לפני הבירור לגלות דעתכם לכל הסרים למשמעתכם שצריכין להשמר מליגע בו כי גם ספק חלב חמור מאד וספק איבוד הנפש הוא. וכל אחד טרם ישים הבשר לתוך פיו ידמה בנפשו כי לפניו עומד רב זקן אחד ומתחנן ממנו שימנע מלאכלו כי ארס מר של נחש הממית בתוך הבשר אשר הנפש וגם בשר יכלה. (כמו שכן הוא האמת אשר רב זקן אחד אומר כן — ומבואר במסילת ישרים שצריך לשער מאכ"א כארס הממית ממש).

הרב: אבל למה דנתם אותי כאוכל חלב במזיד הלא לא בזדון הלב עשיתי זאת רק מחסרון ידיעה מחובת מחאה וחומר תוצאותיה?

הב"ד: שכחת משנה מפורשת שגגת תלמוד עולה זדון וכל חובת מחאה מפורשים במדרשי חז"ל וגם בש"ס ואין שום טענה מועלת נגד זה.

הרב: אבל למה אין שאר מצותי מגינין עלי בפרט הצדקות וחסד שעשיתי עם כל.

הב"ד: שכחת גמרא אין מצוה מכבה עבירה וכל בר כי רב יודע אשר לא ישא פנים ולא יקח שוחד, אפילו שוחד דמצוה (ע"ש) ובמחילה מהרב שכחת גם הלכה מפורשת בשלחן ערוך שהיית רגיל ללמוד ברכים באו"ח (סי' תרכ"א מ"א ס"ק ו') דצדקה שנותנין עבור המתים אינה מועלת אלא לאותם שבחייהם נתנו צדקה דאומרים אילו הי' חי עכשיו הי' נותן ג"כ צדקה וזהו לו זכות אבל בלא"ה לא. ומביאו המ"א בשם הרוקח וס"ח שכל דבריהם מפי אליהו וקבלה, כידוע. וגם כאן המשניות מועלת כאילו היית לומד עכשיו בחיים, והלא ת"ת לא יגין עבור המכשול שהכשלת הרבים באכילת חלב.

הרב: אולי יש עצה אחרת תמורת עונש המר והנמהר המוכן?

הב"ד: עצה יחידה להתגלגל עוד הפעם ולהיות בנסיון גדול מאד' כזה שהיית כבר ועוד יותר ואם תוכל לעמוד בו אז יהי' הכל מסודר.

הרב: אינני רוצה לנסות ידענא היטב גדול הנסיון מחמת נגיעה שלא ילכו המתפללים מהביהמ"ד ושלא יגרע כבודי וכדומה ומפחד אני שלא אוכל לקום בהן.

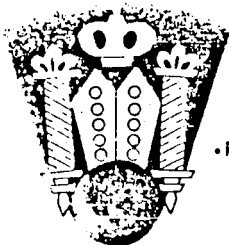
הב"ד: שכחת גמרא מפורשת אין מצוה מכבה עבירה. מכל זה ישפוט כל רב ומורה וראש ישיבה לעשות חובתו כ"ז שיש לקל ידו לעשות טרם יבא השמש ויחשיך ואז יתקיים בו ושכבת וערכה שנתך ובלצגבכ"א.

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

CENTRAL RABBINICAL CONGRESS OF THE U.S.A. AND CANADA

85 Division Avenue
Brooklyn, N. Y. 11211
384-6765

יום ג' לסדר קרח, א' תמוז שנת תשמ"ב לפ"ק.

ישיבה שני' אודות 'ניקור'

אחרי מסא ומתן וריונים, הוחלט להציע כולהלן:

- א. להודיע לרבנים המכשירים ולהזהיר לכל העוסקים כמלאכת ניקור, שיש חונחה רבה בניקור חכבר שיש בו חסס חלב הכליות.
- וכמו כן יש חסרון ידיעה בניקור חיותרת הנקרא 'ריקע שענדורליין' שיש חתיבת חלב סרוך בו וקרופים סכ' הצורים. וגם החלב שתחת הקרום.
- המסתמסים עם הסחול ירעו שצריך ניקור חיסכ.
- ב. אורות הבשר שאר צלע י"ב. היות שכרוב קהלות ואפילו במדינת אונגארן לא נסלו בשר זה, לכן צריכים לכה"ש איזה השגחה שינקרו הבשר הזה חיסכ.
- ג. בשר שתחת הצלעות מקום הקרום הלכן תעכ, חיות ולפי הרכה שיסת פוסקים ראשונים ואחרונים יש בו חסס חלב גמור, ע"כ נכון לנקר כל החלב שתחת הקרופים.

פרק ז

כבר הי' לעולמים

בהיות שיש הרבה הצועקין כי לא יצוייר במקום שיש השגחת רבנים וראים וחרדים שהבשר לא יהא מנוקר כהוגן ואם הרב נאמו להורות על שאר דברים של או"ה נאמן ג"כ לומר שאין חלב בבשר, ע"כ מצאנו לדבר בעתו להראות להקורא כי כבר לפני מאתים שנה ועוד לפני זה מימות המהרש"ל גם במקומות שחיו רבנים גדולים ומופלגים בתורה ויראת שמים, עשרת מונים גדולים מבה"ז ואעפ"כ היו מכשולות גדולות, ועל הרוב מטעם שמלאכת הניקור הוא מלאכה כבידה בפרט שלא להניח משהו מחלב, וגם חסרון ידיעה מרובה יש בה (וא"א להסבירו למי שאינו בקי בה) ומשם ישפוט כל אחד עצמו כדור שפל כימינו דלא יבצר כלל שהקצבים יתרשלו בניקור כיון שהרבנים אין בקיאים בה. וכ"ש חלק אחוריים שגרי מדינה ארצה"ב הם בחלק המינכר ממדינת הגר שאין רגילין בזה כלל, והא לך מה שכתבו הספרים.

1) בס' צינה לדוד להגאון מוהר"ר דוד דייטש זצ"ל (מגדולי ספרי הניקור עוד בשנת תק"ח) וז"ל: ראיתי מנקרים חותכין בשר ואומרים זה חלב, ועל חלב גמור אומרים שזה בשר וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קבלנו וכך מנהגינו מקדם והייתי בעיניהם כמתעתע באומרים אם אמת אתך למה אין מזהירין לנו הרבנים אשר בארץ. המה חכמי הדור על זה. ואני בעניי אמרתי להם בודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול ועל מנהגך אני אומר דור תהפוכות המה ומנהגם לגינהם.

2) בישי"ש חולין פ' גיד הנשה סי' י"ט וז"ל: אני הגבר ראיתי שרוב המנקרים שלנו אע"פ שמחמירין בענין ניקור לחתוך אפי' מההיתר, ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילים בחלב לכן נהגתי בעצמי וכו' עכ"ל.

3) מהר"ם מינץ תיקן שלא יסמכו על בשר המנוקר עד שיבדקנו מנקר אחר מומחה כי יארע שגם אחר הניקור נשאר הבשר לא מתוקן כראוי. (מובא בישי"ש שם).

4) אין לבעל נפש לסמוך על שום מנקר אלא אם מכיר שהוא ירא אלקים. ובקי במלאכת הניקור (ישי"ש חולין פ"א סי' ב').

5) בס' בית יצחק (יור"ד סי' ס"ד) תוכחת מוסר על הרבנים שמשכו ידיהם מן המנקרים בשר מליתן השגחה עליהם (פ"י שמשכו ידיהם מלהעמיק וללמוד דיני ניקור כראוי) וסומכין על המנקרים שלמדו איש מפי איש ולפעמים גם רבי לא שנה וא"כ תלמידו מנין לידע, וגם בחלק הפנימי הכל ממשמשין בו נשים ועבדים וקטנים, ובפרט שוחטי זמנינו שלומדים דיני שחיטות ובדיקות מחדש ולקחו קבלה מהרב וענין ניקור לא ראו ולא ידעו כלום ועכ"ז לאחר שנתמנו לשו"ב עושים א"ע למנקרים

מלחמת קודש

מג

והעולם סומכין עליהם ואין מי שישיגיה עליהם והכל הוא מפני שגם הרבנים בעלי הוראה אינם בקיאים בטוב ענין זה, ע"כ צריך הרב ללמוד בעצמו מקודם בטוב סדר הניקור בחלק הפנים (מובא בהק' לס' גבעת פנחס).

6 הרבה שנים שאני עוסק בעניני ניקור והייתי בהרבה עיירות גדולות וקטנות וראיתי בעוה"ר שיש הרבה מכשולים ועוררתי עליהם וכולם נתנו לי טובת עין (גבעת פנחס ה' ניקור).

ומשם רואים שגם במדינת אונגארן כבר היו מכשולים גדולים בהרבה מקומות והמראה כתב קבלה מה שקיבל שם עדיין צ"ע בסמכותו.

7 בס' תורת הניקור הירושלמי וז"ל: מדוע הרבנים הגדולים ובעלי תריסין שידם רב בכל מקצועות התורה הזניחו לגמרי למוד הלכות אלו שהן לא הילכתא למשיחא אלא מהלכות ההכרחיות ביותר, הסיבה היא: יתר המקצועות בתורה אדם המתעמק בגמרא וראשונים ואחרונים אפשר לו לקנות לו ידיעה במה שעוסק לא כן הלכות אלו אם אינו עוסק בפועל ממש נשארן הלכות אלו ערטילאין בבחינת תורת הנסתר — **ורבה העזובה במקצוע זו והרבה נכשלים באיסור חלב אפילו אלו שמדקדקין על מצות קלות כחמורות.**

8 בפסק בד"צ דעיה"ק ירושלים תובב"א וז"ל: רבה ההזנחה בענין ניקור שכל מנקר מלמד ומורה למי שרוצה ובזמן קצר ממלא את ידו לעסוק במלאכת הניקור ללא שום תעודה וקבלה ובאמת ערביך ערבא צריך ועי"ז רבה המכשלה להאכיל ח"ו בחלב ודם איסורי כרת רח"ל.

עדה אב תשמ"א

9 כי הפמ"ג באו"ח (הנהגות הנשאל באו"ה סדר ב' או' א'). וז"ל: ובעוה"ר לעי"ע אין לומדין דיני ניקור ומסור לכל וראוי לכל מורה אם באפשר לו ללמוד אשרי וטוב לו, עכ"ל.

10 הגאון הנורא שר התורה והיראה מוהר"ר יונתן אייבשיץ זצ"ל, בספרו כרתי סוי"ס ס"ה וז"ל:

בזה"י יש להחמיר יותר שלא לסמוך על חזקת כשרות המנקר כיון דעכשיו בזה"י רבו החומרות וכבד עליו הטורח ועל הרוב אינם בני תורה ואין לסמוך בניקור כ"א על בקי וירא ד' מרבים. ועוד כי בזה"ל:

מיום עמדי על דעתי שלמדתי ה' ניקור להיות בקי בהן ובשמותיהן לא סמכתי על מנקר כ"א מה שהייתי מנקר בעצמי ויגיע כפי אכלתי, עכ"ל.

פוק חזי חומר איסור חלב והלא פשוט וברור כי הגאון הק' מהרר"י ודאי הי' מקפיד ומדקדק על המנקר בעיר שלו שיעשה הכל על צד היותר טוב בהשגחה מעולה וקפדנית ואעפ"כ לעצמו לא סמך עי"ז בידעו שאע"פ שעפ"י התורה די לו לסמוך על מלאכת המנקרים אולם בעבור יודעו שגם

באוכל חלב בהיתר נתטמטם המוח והלב לא רצה לסמוך על שום אדם רק
מה שעשה בידיו ממש.

היוצא מכל הנ"ל:

פירצות בניקור החלב כבר הי' לעולמים ובכל דור ודור עומדים עלינו
הס"מ וכת דילי' לכלותינו עוד מימות מהרש"ל ולפני זה, ומי שהעיר ד'
את רוחו זכה להנצל מפח יוקשים. וכל הקורא ומעיין בספרים הנ"ל ודאי
חושב בלבו כי אילו הי' הוא חי בדורות ההם הי' עומד במסירות להציל
נפשו ונפש ביתו היקרים להתנזר מבשר אותן המנקרים שמזניחין עבודתן
מבלי לנקר הבשר כדבעי. ומתעורר רחמנותו על זרע ישראל שנכשלו בלא
יודעים, אבל אינו מכיר כי בו בפרק עומד הוא במצב נסיון הלזו ממש וגם
עליו ירשם בספר הזכרונות לאחר עשרות שנים שהי' באותו הזמן שנכשלו
בית ישראל באכילת חלב גם של דאורייתא באופן נורא ומבהיל, ומה לו
להמתין שיכלל גם הוא בין הנכשלין ח"ו שנרשמינן שמם לדורות עולם
ובוודאי שצריך שימנע לגמרי מאכילת בשר בהמה מלהיות כל ימיו בשגגת
אכילת חלב ח"ו או קרוב למזיד אחר שקרא כל הנ"ל. והבא לטהר מסייעין
אותו.

פרק ח

הדרכה ללימוד הניקור לימוד ניקור מספרים החורבן הגדול העלולה לצאת ממקצת ת"ח ורבנים

הלומדים הלכות ניקור בספרים בלי עיון בפועל על מעשי
המנקרים מומחים להבין בכל פרט ופרט להשוות הכתוב בספר
עם המציאות מחריב עולמות וככל שהשפעתו מרובה על הכלל,
המכשול המעותד לצאת מהוראתו וחוות דעתו ג"כ מרובה
ואחריות הנכשלין בחלב דאורייתא ודרבנן דור אחר דור עד
ביאת גוי"צ על חשבונו הוא.

אבל דעו נא שלא די בלומד ממנקר סתם כי הלא גם בהם
רבתה המכשלה כמו שמבואר בספרים (עי' פרק כבר הי'
לעולמים) וכבר צווחו מרנן ורבנן ע"ז כי זה אחת מסיבות
השתלשלות הפירצה בכשלון חלב מדור אחר דור ע"י שהמנקר

מלחמת קודש

מה

המחוסר ידיעה מלמד לתלמידו עפ"י דרכו ושבשתא כיון דעל על ואם רבו לא שנה תלמידו מנין לו.

והדרך לצאת מהמכשלה ללמוד אך ורק ממנקר מומחה שיש לו קבלה מגדולי וגאוני הדור (שהם יודעין לא להסמיך רק למי שלמד מהמומחה האמיתי) או קבלה בהשתלשלות פ"י שרבו שלימדו י"ל קבלה איש מפי איש מגאון וצדיק פלוני, כמו שהוא כעת אצל גדולי מנקרי ארץ ישראל שכל זה סדר ניקורם נתייסד ע"י הני קדושי עילאה מעניקי החמה הגה"ק מוהר"ר יושע לייב דיסקין זצוק"ל, והגה"ק מוהר"ר שמואל סאלאנט זצוק"ל ובית דינם.

וליתר שאת ערכנו כאן מה שהביאו הגאונים בספריהם מפורש כי א"א ללמוד ניקור מספרים בלבד.

(והמשך לזה לקמן – "אחריות לחווה דעה בניקור החלב").

א. בס' בית יצחק ה' ניקור (בעקרת הבית סי' די כלל ו' בעמודי זהב אוי"ט) וז"ל: צריך להזהיר להמוני עם מי שאינו בקי ולא למד סדר הניקור ממנקר מומחה אפי' הוא למדן גדול חלילה להגיש למלאכת הניקור בפועל מעשה ידיו (ומובן מזה שה"ה להורות ולחוות דעה, ואדרבה זה חמור כי בעושה בפועל ידיו לכל היותר יכשיל האוכלין מהבשר שניקר בפועל ידיו, אבל המורה לרבים בשפת בלתי מהוגנת כגון באומר "צדקו דברי האומרים אונגארישע ניקור" מכשיל רבבות אלפי ישראל שנים הרבה באלפי אלפים כזיתי חלב דאורייתא, וד"ל) כי הוא דבר שצריך לימוד ושימוש גדול, וגדול שימוש יותר מלימודו.

ואע"פ שמעשה וסדר הניקור מבואר ומפורש בספר היטב מ"מ אינו רק שמיעה ואינו דומה רא"י לשמיעה שצריך לראות בחוש העינים אשר א"א ללמוד מתוך הספר ובקל יוכל לבא ח"ו לידי מכשול גדול עכ"ל.

ב. בספר מורה לזובחים (להגאבדק"ק ווירצבורג, והגאון בעל ערוך לנר כותב בהסכמתו "הגאון המופלא עמוד האמונה") סי' כ' אוי"ט וז"ל:

גלוי וידוע לכל בקי בהלכה שמי שרוצה לעסוק במלאכת הניקור צריך שילמוד תחילה הלכות הנקור מספרים המדברים מהלכות ההם בהרחבה ומבארים עניניהם באר היטב כפי הדין והנהוג (דו"ק בלשונו דגם לימוד בשלחן ערוך ונו"כ לא די) ומלבד זה **צריך להתלמד עוד מלאכת הניקור** עפ"י מראית העין **מן המומחה הבקי בניקור** למען יבינהו היטב מהות הגידין והקרומין האסורין משום חלב ומשום דם והיכן הם מונחין בתוך נתחי ואברי הבהמה כדי שיוכל למצאם בנקל ובברור ויסירם משם בשלימות ובדקדוק וכמ"ש גם הרמ"א סי' ס"ד סעי' ו' וסי' ס"ה סעי' ח', וע"כ פשיטא ופשיטא שאין כוונתינו בחבור ה' ניקור דלעיל להבין ולהורות הלכה למעשה מהן לבדנה בלתי השלימם בעיון בספרים אחרים **ובלתי מלמד מנקר מומחה עכ"ל**.

ג. בס' הניקור לרש"א (ר"ת ר' שלמה אלטמאן מו"ץ בווארשע בשנת תרע"ט) וז"ל: כל הרוצה לדעת ולהבין **צריך ללמוד בהתמדה אצל מנקר מומחה** ולעמוד על ידו בזמן המלאכה **אחרת א"א להבין עכ"ל**.

ד. בס' תורת הניקור הירושלמי וז"ל: **ביתר מקצועות התורה אדם המתעמק בגמרא וראשונים ואחרונים אפשר לו לקנות ידיעה במה שעוסק לא כן הלכות אלו אם לא עוסק בפועל ממש נשארו הלכות אלו ערטילאין בבחינת תורת הנסתר ועי"ז רבה העזובה במקצוע זה והרבה נכשלין באיסור חלב אפילו אלו שמדקדקין במצות על קלות כחמורות. עכ"ל**.

ועוד הרבה בספרי ניקור ומיראת האריכות לא העתקנו כעת יותר.

פרק ט

אחריות מלחווה-דעת, ולהכריע, ולתת קבלה

הכרעה משובשת מרבנים

הנה אחר שכבר ביארנו מפי סופרים וספרים שמלאכת הניקור עליו נאמר גדולה שימושה יותר מלימודה ובלי השימוש זמנים הרבה תחת פיקוח של מנקר מומחה אמיתי אין יודע כלום בניקור וכל הוראותיו רק מכשול לרבים תמה תמה יש לקרוא בקול גדול האיך מורה לא יעלה על לב הרבנים ומורים שלא למדו ועסקו כלל בניקור עד כאן באמעריקע ומעיינין קצת בספרים הנדפסין ומדברין קצת עם מנקרים ואח"כ מחווין דעתם בניקור כאחד הבקיאין, שומו שמים על זאת והלא כל חכמתו רק מפי הספרים לבד דהרי מה שהמנקרים מלמדין ערבך ערבה צריך והלא עליהם צועקין מרה שמאכילין חלב לישראל, וכמה מכאיב הדבר שהרבנים הרוצין לחוות דעתם ולהכריע אם הצדק עם המנקרים שקורין על עצמם "מנהג אונגארן" או אם צדקו דברי המנקרים שאומרים על "מנקרי אונגארן" שאינם יודעין מלאכה זו ומניחין, קרומים וגידין, **ועוד במדה גדושה, ואותן הרבנים שלא נפקחו** עיניהם כלל במקצוע זו כאשר נכנסין לביקורת הדבר לומדין מפי המנקרי אונגארן ועל סמך זה מכריעין אח"כ כי הצדק עמהם, הלא הדבר הזה צחוק מכאיב וכל השומע יצחק לו כי הרב שלמד ממנקר שאומרין עליו כי מקלקל בניקורו יבא אח"כ להעיד על רבו המנקר (שממנו כל חכמתו) כי טוב הוא, אחר שלימדו המנקר סדר ניקורו ומעיד על מעשיו שכך נהגו באונגארן יבא הרב להעיד כי המנקר עושה כהוגן וכי כן נהגו באונגארן.

ואם הולכין בדרך עקלקלות הלזו במשך הזמן יתקלקל הדבר עוד יותר ויותר בשפלות הדור, ויבאו עוד ח"ו ח"ו ליתן

קבלות למנקרים על יסוד זה, ודבר זה הוא הריסות הדת וכל היהדות כולה, ד' ישמרנו מתקלה כזאת.

ומעידן אנחנו על רב גדול אחד (כבוד אלקים הסתר דבר) שדימה בנפשו כי כבר בקי במלאכת הניקור (אחר עיון וחיפוש קצת בספרים, ושיחה עם מנקרים מקולקלים) ותסמר שערות ראשנו בראותינו כי ממש לא מצא ידיו ורגליו בביהמ"ד כלל ושגג בדברים פשוטים מאד אשר כל הבקי קצת בענין ניקור לא יטעה בה, וכפי דמיונו שכבר מבין בענין הניקור כבר מוכן להעיד מה צריכין לנקר ומה לא, ואם יתמשך הענין באופן זה מסתמא יתחילו ג"כ להסמיק מנקרים עפ"י שיטתם וצרכם וענין זה מזעזע נפש כל יר"ש עד היסוד, ובמסתרים תבכה נפשינו על החורבן המעותד לצאת מזה על הכלל כולו ברו"ג.

סדר הלימוד להיות מנקר

ולא לבד שהלימוד ממנקר משובש ממשך השיבוש מרב לתלמיד אולם אפילו הי' המנקר מומחה גדול באמת א"א שיתלמד התלמיד להיות בקי היטב בחכמת הניקור ע"מ לעשות בפועל מלאכת ניקור בפחות משנה שלימה לכה"פ ומצוי מאד שגם אחר שנה שלימה לא יהי בקי היטב לכל פרטיהן עדיין עד קרוב לשתי שנים, וכל זה להרוצה להתלמד ע"מ לעסוק במלאכת הניקור כשיש (ראש המנקרים) המחפש אחר מעשיו ותנאי נוסף יש שבמשך הזמן ניסה לנקר הרבה כשרבו המנקר המומחי עומד על גביו לראות מלאכתו אם עושהו היטב היטב.

סדר הלימוד לנותן קבלה

אבל מי שרוצה להתלמד להיות בקי במלאכת הניקור ע"מ להיות מוכשר לתת קבלה למנקרים על סמך ידיעתו צריך לימוד בספרים זמן הרבה על ניקור חלק הקדמי **וגם אחוריים** בצירוף עם העיון במעשי מנקרים מומחים (שיש להם קבלה בהשתלשלות מגאוניים מפורסמים) **בניקור חלק הקדמי וגם אחוריים** כמה שנים דכשלא יהי בקי בחלק אחוריים ונותן קבלה

בחלק הקדמי יכשל בכשלונות גדולות בלי שיעור וערך (כידוע לכל מנקרי אחוריים) (וכמו שהוא כעת – ואכמ"ל) ויחד עם זה גם פעולות מעשיות, וגם יהי בקי לא לבד במלאכה הניקור רק בכל המנהגים השונים שבכל מדינה ומדינה כדי שאם יבא רמאי לרמאות דכן מנהג אונגארן וכיוצא, או שיאמר כי במקום פלוני מכרו בשר אחר צלע י"ב יוכל להכחישו (לא כמו שהוא כעת שהרב מאמין לכל מנקר כהלכה למשה מסיני) וצריך שימוש הרבה אצל מנקרים מומחיים הרבה (דאיזה חכם הלומד מכל אדם) שנים הרבה כי הרי רוצה ליקח על עצמו אחריות של יסוד היהדות התלוי באכילת רבבות רבבות כזיתי בשר לכל הסמוכין על נתנת קבלתו עד סוף כל הדורות.

גוערין בו בניזיפה

ובזה תבינו שכאשר ראינו בעינינו רב גדול שאחר חיפוש בספרים בערך חודש (או מעט יותר) ושיחות קצרות עם מנקרים שיצא עליהם קול פסלות רצה ליקח האחריות הגדולה על עצמו להורות לשואלי דבר דבר ד' זו הלכה, כי ניקורם של המנקרים (מכשילי הרבים) הטוענים (לתרץ קלקולם) שזה ניקור אונגארן, טוב הוא ומתעקש בזה עד שא"א להעבירו על דעתו אע"ג שעומדים נגדו בויכוח גאוניים מופלגים בחכמת הניקור הרבה שנים בלימוד ובמעשה גם בחלק אחוריים ומפורסמין בכל המדינה בשמם וקבלתם נמשכת דור אחר דור מהנהו תרי צדיקיא הגה"ק מוהר"ר יושע לייב דיסקין זצוק"ל, והגה"ק מוהר"ר שמואל סאלאנט זצוק"ל ובי"ד שלהם וכבר העמידו תלמידים מומחים מופלגים במקצוע זה, ואעפ"כ לא נמנע מלהצדיק אותם את הקצבים המתרשלים ואת טענתם מנהג אונגארין וללמד עליהם זכות, בוודאי שראוי לגעור בו עד שירצה לתיקן תיקון בכל החומו שבדבר.

מלחמת קודש

פרקי ובחרת בחיים בקשה ותחנונים!!!

בני ישראל האהובים זרע בירך ד' אשר מקור קודש מחצבתן בני אברהם יצחק ויעקב שעמדו רגליהן על הר סיני.

דעו כי יסוד והקיום של עם ישראל המאמינים בה' ותורתו כמקובל דור אחר דור בראש וראשון הוא הקפדנות המדויקת באכילה ושתי' דבלאו זה זרע ישראל יוצאין לתרבות רעה ח"ו (פר"ח יור"ד סי' פ"א) ומדינות שלימות יוצאין מהדת (שו"ת ד"ח ח"א סי' ו'). וגורם צרות לכלל ישראל ח"ו ברו"ג (חפץ חיים).

ברור ג"כ כי ניקור חלב מעולם נמנה בין הדברים שבהם המכשול מצוי מסיבת חסרון ידיעה של המנקרים והרבנים, וגם מחמת התרשלות עבודתה בדיקנות, וזרע ישראל נתנסו בע"ז בכל דור ודור ואותן שעמדו בנסיון זה וגם הקפידו בשאר מיכלא ומשתיא הן הן שזכו להשאיר דורות טהורות וקדושות אשר מהם נמשך שלשלת זרע בירך ד' מאז ועד עתה וגם להלאה עד ביאת גואל צדק.

אל נא אחי תרעו כאשר נשוח את אשר עם לבבינו, הכלל ישראל כולו תלוי על המשקל, משקל כבד יש לכל נפש ונפש לבד.

ביד כל אחד ואחד לבחור בדרך החיים שתשפע לו חיים ארוכים וברוכים בכל טוב בעוה"ז ושכרו המוכנת לו לעוה"ב אם יתרחק כמטחוי קשת מאיסור הנמנה בין החמורות ביותר מטעם שעונשו בכרת, ומטעם תוצאותיה שמטמטם לב הנשמות לגדול וקטן ומבדיל הנשמה משורשה עד לכורתה כולה מעולם הבא (כמ"ש בזה"ק המובא ביסושו"ה שער ז') והוא איסור חלב שעונשו בכרת כמו חמץ בפסח וכל ירא וחרד החש לנפשו בניו ובנותיו לא ישקיט רוחו בהשקטת הבל ורעות רוח דאולי אינו או בטענות אחרות שוא ומדוחים כי יודע שדבר זה בנפשו הוא, וגם אכילת חלב בשוגג מנפש עד בשר יכלה כ"ש לעמוד בזה כל ימי חייו לעולם. בפרט כשרואין בחוש צרות מתרבות מיום אל יום צעירים נחטפים בחצי שנותיהם, ועוד צרות וחליים ומקרים רעים אשר קשה להעלותן על הכתב פוקדין אנשים ונשים וטף למעלה מהרגיל וכל העם תמיהין ושיילין אלו לאלו מה זאת עשה אלקים לנו ואין איש שם על לב לחשוב כי פן ואולי לא יצאנו חובתינו בעת אשר השמועה גדלה מיום ליום שהחניות בשר מלאות חלב שאיסורו בכרת! ופונים עורף לכל השמועות כאילו לא לנו נוגע הדבר, אבל לא יעלה על דעתו כי באותו מדה נידון למעלה בפינוי עורף ממנו בעת דחקו ובעת צרתו, ובעת הקטרוג וכמו שדרשו חז"ל עה"כ ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי, אם אתם פורשים ממאכלות אסורות הרי אתם שלי ואם לאו אתם של נבוכדנצר וחביריו.

פרק יא לברוח גם מספק חלב

אחרי ככלות כל הנ"ל לב מי לא יפחד ומי הוא אשר לא ירעדו ידיו בעת שלוקח חתיכות בשר בהמה ונותנו לתוך פיו, בלי בירור אמתי שידע בוודאי שהחתיכה זו מנוקרת כראוי וכהוגן.

ובאמת שאפי' אם לא הי' המדובר מוודאי חלב, רק מספק חלב אעפי"כ הדין נותן שיתנזר לגמרי ממנו ולא יכניס ח"ו בשר כזה לתוך פיו דהלא לא מצינו בכל התורה איסור כרת באכילה רק בדי' דברים. א) חמץ בפסח. ב) אכילת יום כיפור. ג) אכילת חלב. ד) אכילת דם, ומה מצינו בחמץ בפסח וכן באכילה ביום כפור אפילו יהודי הדיוט ופשוט מפשוטי המון עם יפחד ויטיירא לעבור עליה אפילו בספק כגון דבר שיש צועקין עליה חמץ כל איש יתרחק ממנו, וכן לענין יוה"כ, ומאי שנא חלב.

שנית הלא באכל ספק חלב בזמן הבית צריך להביא קרבן אשם להגין מן היסורין עד שיתוודע לו בהחלט כמבואר (במסי' כריתות ובכמ"ק) וא"כ האיך שייד להקל לאכול דבר שחייב עליה קרבן.

ועי' ברבינו יונה ריש ברכות **דספק עבירה צריך יותר תשובה מעבירה ודאי** כי יותר מתחרט כשיודע שעשה משאינו יודע ולכן קרבן אשם תלוי הוצרך להיות יותר ביוקר מחטאת ודבר זה מבואר בכריתות כ"ב ע"ש.

ועי' באדר"נ פרק ל' ר"מ אומר כל העובר עבירה אחד בספק מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו בודאי כיצד אדם חטא ונודע לו חטאו מביא חטאת בסלע, ספק חטא מביא אשם בשתי סלעים.

וכן איפסק להלכה: ברמ"א או"ח סי' תר"ג דיותר צריך לשוב מספק עבירה מעבירה ודאית. ועי' בספרי הפוסקים שמבואר בדבריהם דלענין כפרה ותשובה יש לחוש גם למיעוט (בשו"ת צ"צ הקדמון סי' נ"ג, לב ארי' חולין י"א וסי' יש"מ פי' תולדות עה"כ ויגש יעקב, ובשו"ת אבני' צ' או"ח ע"ד).

ועי' במסלת ישרים שכי' דיש להתרחק מספק איסור כמו מסס המות ממש.

וע"ע ביור"ד בסי' קט"ז בסופו דבעל נפש לא יאכל מבהמה שהורה בה חכם, ומובן שספק איסור שהורו בה חכמים שאיסורו מה"ת מטעם חלב גם לאדם פשוט אין לאכול

ובסיום הדברים נזכיר עוד מ"ש הפ"ח ביור"ד סי' פ"א דדבר שאסרו תורה גם אם תמציא היתר לקטנים מ"מ עדיין מטמטם הלב והמוח, וכע"ז בשו"ת ערוה"ב לענין חלב מבהמה האוכלת חמץ בפסח, ובקצוה"ש ה' שבת דיני חשיב"ס בבדי השלחן הביא בשם הנצי"ב דמה"ט שוחטין לחולה שיב"ס בשבת ואין מאכילין אותו **נבילה המוכנת דנבילה (אע"ג שהותר לחשיב"ס) מ"מ מטמטם הלב והמוח** והדברים נוראים.

ונזכיר עוד מ"ש בס' יסושי"ה (שער ז' שער הבכורות) שמזהיר להתרחק מאיסור תורה אפילו מספק ספיקא עפ"י מ"ש בזה"ק דהמטמא נפשו במאכ"א אי"ל חלק באלקי ישראל ולא בעוה"ב וניזון לדורי דורות. ואעתיק לשונו: וכי אין ראוי לו לאדם ליפול מלא קומתו ארצה וליתן בעפר פיהו ופלגי מים תרד עיניו יומם לא ישקוט ולילה לא ינוחאם קולע אל השערה לשער בעצמו שלא הי' נזהר היטב בעודו בחיים חיותו ממאכלות האסורות **אשר אומץ עונשם חמור מכל עבירות שבעולם** לפי הזוה"ק הנ"ל שעל כל עבירות שבתורה אף על אותם שחייב בהם מיתת ב"ד מ"מ לאחר שסבל עונשו בגיהנם ובשאר עונשים כפי שנגזר עליו בעולם העליון עכ"פ י"ל חלק לעוה"ב ויש לו חלק בקוב"ה ית"ש אבל זה שטימא עצמו וגופו ממאכלות האסורות מבואר במאמר זוה"ק הנ"ל שאי"ל חלק כלל באלקי ישראל ולא בעוה"ב וניזון לדרי דרין

ואין די להפקיע את עצמו בלבד בזהירות אלא על הכלל כולו יצא להזהיר את אחרים ג"כ עכ"ל (כל הנ"ל מס' הק' יסוד ושורש העבודה).

עוד מבואר ביסושי"ה שם כי עפ"י האריז"ל אין לאכול אחוריים כלל אפילו מנוקר היטב, ובארצה"ב מוכרין גם אחוריים בלי ידיעת הקהל.

ובכלל יש לתמוה על שכל אחד יתרחק טובא מאכילת מצה מנדונד דנדונד שימצא דחימצא בחומרות שונות אע"ג שכשר

לכו"ע מדינא דשו"ע, ובחלב שאיסורו חמורה כחמץ דשניהם בכרת, ונוהג כל השנה לא רק בפסח כאשר שומע איזה תירוץ כבר שמח שיש לו אמתלא לאכול בשר כאוות נפשו.

ובבית יצחק (עקרת הבית סי' ד' כלל ו') וז"ל: כל מנקר לא יתנו הבשר מידו עד שיעיינו בו פעמים ושלש שאם ימצא אחריו חלב כשעורה מעבירין אותו וצריך זהירות גדול וכו' עכ"ל, הרי עד כמה נחוץ הזהירות והחקירה אחר המנקרים וכ"ז נתבטל בימינו מכל וכל ואנו תקוה שע"י העיון בקונטרס הנוכחי, בוודאי יצמח התעוררות מרובה בשמירה ממאכ"א בכלל, ומאכילת חלב בפרט, ונוכה בעזה"ת שיתקדש שמו יתברך על דינו, ושיתרומם קרן התורה והיראה בכל המובנים עדי נזכה לביאת משיח בן דוד בב"א.

פרק יב

סאלאמי – ווארשטן – בלאויני – פרענקפורטער

נוכחנו לדעת כי גם המתנזרים **מבשר בהמה** מסיבת גודל המכשול פה ארצה"ב בכל חלקי הניקור טועין טעות מכאבת וסוברים שמותר לאכול (סאלאמי – ווארשטן – בלאויני – פרענקפורטער וכו') והוא מכשול עצומה עד למאוד כי לא די זה שנעשין מבשר בהמה וא"כ גורלם לא נופל משאר בשר בהמה עדין יש בו שגרוע פי כמה מבשר בהמה מחמת כמה טעמים.

טעם א: בשר שאינו נמכר בעין רק אחר טחינתה (כמו נעמאלענע פלייש וסאלאמי וכל שאר הני"ל) גרועים אלף דרגות מסתם בשר מחמת העלמת עין הרואה מהו וע"י זה בעלי חרושת מכניסים בה כל הפסולת של הבשר והחלבים.

טעם ב: סאלאמי וכל הני"ל לערך 40 אחוזים (פראצענט) שמנונית ומניחים שם לכתחלה בשר **הממולא** בחלב. **ידועה מספקת** בידינו שעושין אותן בחלק אחוריים).

טעם ג: אצל אסיפת התאחדות ה'ר' האי שתא סיון תשמ"ב עורר אחד מן המתאספים כי את חלק הבשר הטבור של הבהמה ולמטה ממנה שהוא שייך לחלק אחוריים ועליה חלב דאורייתא לרוב, לוקחים לעשיית הסאלאמי.

טעם ד: הבקויאים קצת בספרי קורא הדורות יודעים להגיד שמאז נתחדשו מצרכים הללו סאלאמי והשאר נתגלו הרבה רמאות בארצות שונות ע"י אי הכרת תוצרתן, ואפי' בזמן שלא ידעו העולם פקפוקים בסתם בשר בהמה כבר נתרבו המדקדקים בכל החומר ממצרכים הני"ל.

טעם ה: יש בידינו כתבים (דוקאמענטן) שונים (ממשרדי הבריאות של מדינות שונות אשר כולם פה אחד יעודין ויגודין כי אכילת מצרכים הני"ל מזקת מאוד מאוד לבריאת הגוף וגורמת רח"ל חולי הידועה רח"ל.

טעם ו: לפי רשימת המשרד מה גורמת, חולי הידועה רח"ל יש בסאלאמי ושאר הני"ל מרוכזין יחד ד' פרטים הגורמים רח"ל הני"ל. 1. בשר בהמה 2. חלב. (או שומן שניהם שווין מטעם בריאות). 3. בשר מעושן. 4. קעמיקלעס שנותנים לתוכה. 5. בשר ישן. (הסאלמיס נעשים הרבה בפעם אחד ועומדים ימים רבים. 6. יש בו מלח ושאר תבלין הרבה.

הרי לפניך רכז של 6 טעמים הידועים לנו בבירור (לבד מאותן שמתגלגין מידי יום ויום) שגורמים חולי הידועה רח"ל, ומי שאחרי כל אלו הטעמים עדיין מכניס בשר הני"ל לתוך ביתו, הרי זה מתחייב בנפשו ונפש ב"ב וכמאבד עצמו לדעת ממש רח"ל!

פרק יג

התאחדות בתי דינים חסידים ופרושים החרדים דארצות הברית וקנדה קינה

קינה על חורבן הנורא
באכילת בשר וחלב

זְכוֹר ה' מַה הָיָה לָנוּ... הַבִּיטָה וּרְאֵה אֶת חֶרְפָּתֵינוּ

א. אילו זכינו — להטות און למאורי הדור היינו בטוחים מלהכשל באכילת חלב.

עכשיו שלא זכינו — מתפטמים בכל יום ויום אלפי נפשות טהורות בחלב ונו"ט. זְכוֹר ה' מַה הָיָה לָנוּ...

ב. אילו זכינו — היינו מקבלים דברי ת"ח ויראי ד' המעוררים על דבר ד' בכל פינת היהדות.

עכשיו שלא זכינו — נתחנכנו שלא לשים לב לדברי הרבנים הצדיקים אלא כתף סוררת. זְכוֹר ה' מַה הָיָה לָנוּ...

ג. אילו זכינו — הו' הדור הצעיר מתחנך לקבל תוכחה לתקן המעשים כפי היוצא מפי המוכיח.

עכשיו שלא זכינו — נתחנך הדור הצעיר להלעיג על דברי חכמים ולהתלוצץ מדבריהם. זְכוֹר ה' מַה הָיָה לָנוּ...

- ד. אילו זכינו — היו הבנים הקטנים נשמרים בכל הנכנס לפיהם וכל היוצא מפיהם.
- עכשיו שלא זכינו — בשר נבילה וחלב טריפה נכנס לפיהם. וקללות וניוול פה יוצא מפיהם. זכור ה' מה היתה לנו...
- ה. אילו זכינו — ה' שעת הכושר גדול לחנך דורות קדושות וטהורות כי המטבע מצוי' ואפשר לסדר הכשרות באופן נעלה.
- עכשיו שלא זכינו — הבשר ביוקר ומתפטמים גידולי קודש בנו"ט וחלב ואחריתה מי ישורנה. זכור ה' מה היתה לנו...
- ו. אילו זכינו — ה' כל אחד הולך בדרך כל הארץ — אחר אריכות ימים ושנים — בלב בטוח שהניח אחריו דור ישרים יבורך.
- עכשיו שלא זכינו — כיון שהפליגו חז"ל בתוצאת המתפטמים בדברים אסורים, מי יודע... זכור ה' מה היתה לנו...
- ז. אילו זכינו — היו כל ישראל בריאים ושלמים דשנים ורעננים.
- עכשיו שלא זכינו — החולאת מצוי' בעוה"ר בפרט חולי הידוע (אשר העיד הרה"ק בעל בני יששכר שהחולה הבא ברובו על כלי העיכול כמו הכרס ודקין וכיוצא הוא מחמת גרעון הכשרות) אשר לפי עדות הרופאים עיקרו באיברי העיקול ובעוה"ר מצוי יותר אצל אחב"י מבשאר אוה"ע רח"ל.
- זכור ה' מה היתה לנו...
- ח. אילו זכינו — לא היו כ"כ בני אדם נלקים בחולאים רעים כמו התקפת לב (הארץ אטא"ק) שבר העצבים (נערווע"ן ברא"ך) אחוזת דם (הויכע בלו"ט-דרו"ק). חולי איצטומכא (אָלסער). טומטם עורקי המח (פארקאלעכט).
- עכשיו שלא זכינו — כל אלה מצוי' בעוה"ר בכמות מרובה מאד אצל חרדי בני ישראל (והשם יאמר למלאך המשחית די).
- זכור ה' מה היתה לנו...

- ט.** אילו זכינו — היו ילדי בני ישראל שלא טעמו טעם חטא זוכין להתגדל בניקל עם רוב נחת.
עכשיו שלא זכינו — שנכשלין בחלב שאיסורו כרת ונאמר בו ערירים יהיו בעוה"ר אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה בענינים הללו.
 זכור ה' מה היתה לנו...
- י.** אילו זכינו — היו האב ואם זוכין לגדל בניהם עד מאה ועשרים שנה.
עכשיו שלא זכינו — והחלב מצוי בבתים בעוה"ר...
 עוללים שואלין לחם צועקין "אמא" "אמא" ואין נענין רח"ל.
 זכור ה' מה היתה לנו...
- יא.** אילו זכינו — ורק כשרות ברורה ה' מצוי' בפי כל, היו כל גידולי קודש מתגדלים עם יראת ד' חופף על פניהם.
עכשיו שלא זכינו — מתגדלים בפראות עצומה בחוצפה ועזות נוראה אשר כמוהו לא נהייתה.
 זכור ה' מה היתה לנו...
- יב.** אילו זכינו — היו ההורים באין מגן ערן לשמוח בשמחת בניהם ביום חתונתם ושמחת לבם.
עכשיו שלא זכינו — מיד כאשר מרגישין ריח בשר עם חלב סרים מהר משם ואין שוהין שם אפילו רגע.
 זכור ה' מה היתה לנו...
- יג.** אילו זכינו — היו הבנים מסובלין במדות טובות ונעימות וצייתין לדברי הוריהם ככל היוצא מפיהם.
עכשיו שלא זכינו — אין מתייראין להתריס נגד הוריהם בעזות וחוצפה מופלגת ולעשות מחלוקת בבית עד שאול תוקד.
 זכור ה' מה היתה לנו...
- יד.** אילו זכינו — היו מסתפקין במועט ולא היו רודפין אחר מותרות ולוקסו"ס.
עכשיו שלא זכינו — החלב בוערת בפנים כארסו של עכנאי ומגביר כח הרע לרדוף בתר חיי עולם הזה.
 זכור ה' מה היתה לנו...

- טו.** אילו זכינו — הי' כל אב ואם יודע כי בעוזה"י הבן יתגרל להיות בדרך שחינכו אותו לתורה ויר"ש.
עכשיו שלא זכינו — החלב שנתפטם בו בקבע עושה את שלו ומהפכו לאיש אחר.
זכור הי' מה היתה לנו...
- טז.** אילו זכינו — כשאשה בוכה בזמן הדלקת נר שבת היתה סמוכה ובטוחה שהשם יקבל תפלתה ברחמים.
עכשיו שלא זכינו — המדרש מצווח ואומר (פ' שמיני) אם אין אתם מובדלין מנבילות וטריפות אין אתם שלי.
זכור הי' מה היתה לנו...
- יז.** אילו זכינו — כל קשת רוח בעת השתפכות לבו בספר התהלים הי' מצפה לעזר השם בקרוב.
עכשיו שלא זכינו — תפלות העולים מפטום חלב עליהם אחז"ל גם כי אזעק ואשמע סתם תפלתי. זכור הי' מה היתה לנו...
- יח.** אילו זכינו — היו איש ואשתו דרים במנוחה שלימה בלי קטטות ומריבות ומגדלים בניהם ובנותיהם מתוך הרבה נחת
עכשיו שלא זכינו — החלב מבעיר אש המחלוקת בבית איש ואשתו מתפרדים מתוך קטטה ומריבה והבנים ובנות מתפזרים בכל קצות תבל מתוך מרירות ושברון לב.
זכור הי' מה היתה לנו...
- יט.** אילו זכינו — היו הבנים ובנות כולם הולכים בדרך התורה כל ימי חייהם.
עכשיו שלא זכינו — ומתפטמים בחלב נבילות וטריפות נתרבו בעוונותינו הרבים הסרים מדרך הישרה.
זכור הי' מה היתה לנו...
- כ.** אילו זכינו — היו בתי כנסיות ובתי מדרשים של אמעריקע מלאים כהיום הזה עם ששה מליון יהודים חרדים ההולכים בדרך התורה

עכשיו שלא זכינו — ואמעריקע מעולם היתה הקן עם מקום מושב להגרועים שבכלל ישראל קצבים בעלי אגרופים ושאר פורקי עול "שמאנאפאל הכשרות" היתה בידם ועדיין השטן הזה מרקד בעוונותינו הרבים שמונים אחוזים מכל בתי כנסיות ובתי מדרשים יושבים שם אנשים ונשים בתערובות ופרועי ראש מעורטלים מכל זיק של יהדות, קרקפתא דלא מנחי תפילין, מחללי שבת בפרהסיא ועוברי כל התורה ומצוות להכעיס.

זכור ה' מה היה לנו...

כא. אילו זכינו — לאכול רק כשר באמת היו יושבים איש תחת גפנו ותחת תאנו ועובד את קונו.

עכשיו שלא זכינו — החלב מבעירה אש הקנאה בלב כל אחד מיום ליום מתרבים הגזלנים — המוסרים — המאיימים — הרודפים אחר החרדים, המסלפים דיני תורה, המחרחרים ריב בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו ובין צבור לצבור.

זכור ה' מה היה לנו...

כב. אילו זכינו — להתפטם במאכלות הכשרות באמת היינו מאמינים כי מה שנתרבה בעוונותינו הרבים בדור הזה יותר מכל הדורות שעברו ילדים בלתי מפותחים [ילדים בעלי מומים בדעת או בשאר אברי הגוף] (צוריק געשטאנענע קינדער פיזיש אדער גייסטיש) הכל עבור המכשולים והקלקולים במקצוע כשרות המאכלים. ומבואר בראשונים פרשת משפטים ופרשת שמיני שמאכלות כשרות יסוד היחידי והעיקרי להעמדי הגוף על איתן הבריאות השלימה (עיין דע"ת פתיחה לה' שחיטה).

עכשיו שלא זכינו — והילדים טרם ראו אור השמש כבר נתפטמו במאות כזיתים של חלב ודם וכאשר יוצאים לאויר העולם ממשיכים דרך הלזו ובכל יום ויום נתוסף לחלבם ודם של הילדים חלב ודם של בהמות ואלו הן הגורמים האמיתיים להפסיד בריאותם להזיק ולקלקל יסודי גופם

כמבואר בראשונים הנ"ל וכל כך מטומטם לבות ומוחות בני אדם ע"י שנתפטמו הם עצמם בכל הנ"ל שחושבים מחשבת מינות ואפיקורסות גמורה כי כל זה מקרה הוא, והוא כפירה עצומה בהשגחת הבורא ית' על עמו ישראל והכחשה נוראה באמונת שכר ועונש לעוברי מצות התורה.

זכור ה' מה היתה לנו...

כג. אילו זכינו — היו הכנסת אורחים נחשב למצוה רבה ומפוארה כמו כל הדורות.

עכשיו שלא זכינו — הנותן לאורחים מאכל האסור בפרט חלב לא למצוה נחשב רק עבירה היא בידו. זכור ה' מה היתה לנו...

כד. אילו זכינו — כבר היינו נגאלין ע"י משיח צדקינו ובנערינו ובזקנינו היינו עולים לרגל בבית מקדשינו.

עכשיו שלא זכינו — עדיין כבושין אנו בגולה ומוקפים בצרות ישראל מכל עבר ופינה ד' ירחם. זכור ה' מה היתה לנו...

כה. אילו זכינו — הי' לנו מנהיגים אמיתיים קדושים וטהורים שהיו מעמידין הדת על תילה

עכשיו שלא זכינו — עכ"פ נתחזק כולנו לקדש שם שמים שכם אחד ולמסור נפשינו באמת עבור כשרות הבית שהוא יסוד הבית והמשך הדורות ובזכות זה נזכה לגאולה הקרובה במהרה אמן.

זכור ה' מה היתה לנו...

תלמידי הראשונים

חסידים ואנשי מעשה — ועל בעלי תאוה — יראים ושלמים — ועל הרודפים אחר יראי השם — רודפי צדקה וחסד — ועל ממשיכי דרך ההשכלה ושבתי צבי ימש"ו — גאון וקדוש — פוסק מובהק — פאר הדור והדרו.

ומצוה על אנשים נשים וטף להשתתף באמירת קינה הנ"ל ודמעתן על לחיין עם נתינת אפר על ראשיהם.

(רש"י תוס' אגור רא"ש ר"ן שו"ע ורמ"א ועוד) שקוננו קינה הנ"ל על לבון כבוד רבותינו הראשונים שנדרסו עד לעפר יחד עם פסקיהם בדיני ניקור חלב ודם, שהלכו שועלים קטנים מחבלי כרמים להפוך דבריהם לומר על אסור מותר — ועל טמא טהור — ועל מומר להכעיס — צדיק וקדוש — ועל אנשים מאיימים —

זצ"ל שמסרו נפשם על קוצו של יוד מתורתנו הק' שלא יתבטל, ופורקי עול הללו עוקרין מאמרים שלמים מדברי הראשונים וש"ע ואחרונים בגסות רוחן ועוד מכנים עצמם בשם מו"צ. מעבירין נפשות ישראל לסיטרא אחרא רח"ל ע"י התרת נבילה וטריפה חלב ודם.

תלמידי החתם סופר זצ"ל

המקוננים על אבדן דרך החת"ס זי"ע להעמיד הדת על תלה ולעקור ולשרש אחר עוקרי התורה ומפיריו, ועכשיו הפכו דרכו ומשבחין ומרוממין עוקרי התורה ויסודותיה ומשפילין עד למטה מעמידי הדת על תלה.

ועל דא ודאי ראוי לבכות בכיות נוראות ועצומות שק ואפר יצע לרבים, ויתאספו ברחובות העיר בזעקות נוראות הקורעות לב שומע שאם לא נחריש בעת הזאת מי יודע מה יהי בסופו?.

תלמידי הבעל שם טוב הק' ותלמידיו הק' זי"ע

המבכים מרות על עלילות הני בריוני שעקרו גופי תורה בדבר חמור כאכילת חלב שהוא יסוד כל התורה כולה, כפי שקבלנו מהבעל שם טוב הק' זצ"ל מפי רבו אלי' הנביא זכור לטוב והאריז"ל ורשב"י זי"ע, להתרחק מצ"ט שערי היתר שלא לנגוע במשהו של איסור.

והאיך יתקיימו ישראל קדושים בגלותן אם לא ילחמו במסירת נפשם בעד כשרות השלחן ועכשיו שלוחמים רח"ל נגד העומדים במסירות על כשרות ראוי ליתן ראשינו מים ועיננו מקור דמעה ולבכות יומם ולילה על הירוס ועקירת הדת כזה.

תלמידי הגר"א וחפץ חיים זצ"ל

המתעוננים על החורבן הגדול בניקור החלב שהלכו בו בדרך עקלקלות נגד מה שקבלנו מרבותינו הגר"א מוילנא זצ"ל ובעל חפץ חיים

אנו החותמים מטה מאשרים את כל הנ"ל והרבה יותר ממה שכתבו בהקינה הנ"ל נשאר בקולמוס שלא נתפרסם ומצוה לפרסמו כדי להשפיל כח הרשעים ומגלה פנים בתורה שלא כהלכה עד לעפר.

ומצוה על כל יחיד ויחיד — מיד אחר גמר הקינות — לקונן קינה הנ"ל בבכיות עצומות עד שלא יוכל לבכות עוד, ובזה ישתתף עם צער שכינה הק' המצטער על תורתו הק' שמעולם לא נתבזה באופן מבהיל כזה ע"י שומרי תורה מימות מתן תורתנו עד היום הזה.

ובזכות זה יזכה לדנות מסעודות לוייתן עם כל הצדיקים הקדושים כמו שאמרו חז"ל וכל המצטער בחורבנה יזכה לראות בבנינה.

התאחדות בתי דינים חסידיים ופרושים החרדים דארצות
הברית וקנדה

ג.ב.

מיד אחר אמירת הקינה בבוקר מצוה לאסוף אנשים ונשים (בעזרת נשים) וטף להשמיע להם מצב הדור שאנו חייין בו ולהדריכן כי התוה"ק הוא חיינו ומצוותיה הטהורין הם קיום נפשותינו, ובעבורן אנו מוכנים לילך באש ובמים, וכל המוסיף או גורע אפילו אם כגובה ארזים גבהו בין אם נקרא צדיק — או רבי — או גאון הדור — או גדול הדור — או פאר הדור — או קדוש וטהור — או מו"צ — או אבדק"ק — או כל שאר שם וחניכי דאית לוי הרי הוא נחשב כקל שבציבור ופורק עול התורה, מינות נזרקה בו, מחוץ למחנה מושבו, טמא טמא יקרא, יכתב לחרפה ולדראון עולם בספר הזכרונות של עוקרי התורה ומחללי הדת שבכל דור ודור אשר נידונין לעולם ולעולמי עולמים, וכל בית ישראל ישארו נקיים וטהורים זכים וצרופים להמשיך דרך התורה והמסורה עם כל פרטי' ודקדוקי' והן הן לגיונם של מלך מלכי המלכים הקב"ה לקבל פני משיח צדקינו אשר יזכו במהרה בימינו.

(וימשיך הדרשן)

אותן עוקרי הדת אין שום נפק"מ אם פרסמו דבריהם בספר או בירחונים או בעתונים או בבטאונים או בדרשה לרבים בין בחול ובין בשבת בין ביו"ט ובין בחוה"מ כל דבריהם נדונין כדברי מינות לשריפה, ואסור להסתכל בדבריהם כי שאני מינות דמשכי.

כהנה וכהנה ימשיך הדרשן לעורר את הרבים ובזה יקדש שם
שמים המחולל ויזכה לראות בבנין ציון וירושלים במהרה בימינו
אמן.

**בבקשה להדביקו בבתי כנסיות ובתי מדרשות וכל המזכה את
הרבים אין חטא בא על ידו**

נוסח כרוז שנתפרסם

לכבוד ראשי ישיבות ומנהלי מוסדות לחינוך הבנים או בנות הע"י.

נוכחנו לדעת כי בידי ראשי ומנהלי המוסדות תלוי חלק גדול מנפשות
וגופות של ישראל קדושים להביאן לחיי העוה"ב או ח"ו.....

לפי סדרי החיים שבימינו אלה מתחנכים הבנים והבנות בשנות ילדותן
ובגרותן במוסדות התורה והחינוך, ובצירוף למזון הרוחני שסופגים משם,
זונין עוד גם בגשמיות ע"י ארוחת צהרים (לאנטי"ש) ועפ"י רוב גם סעודת
הבקר (ברעיקפעס"ט) שהונהג זה איזה שנים.

אחר החקירה והדרישה הקלועה מעמל וטורח רב של דיינים ומנקרים
תחת פיקוח רבנים עלה בידינו להוציא קונטרס המעריך מצב ניקור חלב בשר
בהמה באמעריקע שבתוכן וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנסי, ועוד.
(וצירפנו כאן טופס מהקונטרס).

למותר להדגיש כי אחר עיון במתינות בהקוני ימצא המעיין כי האוכל
בשר בהמה כעת באמעריקע מכניס נשמתו נפשו ורוחו לסכנה של כריתה
ואבדון מעוה"ז ועוה"ב, וגם הגוף בעצמו בסכנה זו עומדת כי אכילת חלב
עונשו בכרת הכוללת בכריתת הגוף מחיי עוה"ז וכריתת הנשמה מחיים
הנצחיים.

ברם רוצין אנחנו לעורר לבב ראשי המוסדות כי אחריות הגדולה
הרובצת עליהם בפיטום מזון לילדים שיתעלו בכשרותן במהודר שבמהודרין
רבתה פי אלף מאחריות שאר אנשים שהרי מאות נפשות מישראל זונין תחת
פיקוחם יום יום, במשך שנים הרבה, וידוע עוד שיותר משפיע מזון הילד
בתחילת חינוכו בשנות ילדותו שהם ימי העלייהו מאח"כ.

ועכשיו אם יקחו הראשים ומנהלים מעט פנאי להתבונן קצת בענין זה יראו כי על כתפם מונח חבילות חבילות של רבבות רבבות כזיתים חלב שנתפטמו ילדי ישראל שלא טעמו טעם חטא על ידן, באשר נפוץ להאכיל סאלאמ"י או פרענקפורטער"ס לסעודת צהרים (לאנט"ש) וכבר נתבאר (בקונטרס המצורף) שמאכל זה מכילה כמות גדול של חלב גמור וחמור יותר מסתם בשר בהמה הנמכר בשוק.

(ועוד לו זאת שעפ"י האינפארמאציע ממשרד הבריאות (Fosd & Drjg Asdn.) יש באכילת סאלאמי מוזג של ששה דברים שכי"א לעצמו גורם גדול לחולי הידוע רח"ל (מבואר בהקונטרס).

מסקנת הדברים שביד מנהלי המוסדות לזכות הרבים ולסלק משלחן הטהור של צעירי צאן קדשים מצרכי מזון כסאלאמי — פרענקפורטער — פאסטאראמי — ודומיהן המאבדין גופן ונשמתן של ישראל, ולמלאות מקומן בדברים טהורים וכשרים בתכלית, ובוה יהי לבם בטוח שלא יאונה להן כל און.

ולעומת זאת אם ממשיכין להאכיל סאלמי יצא שבמוסד שיש בו ג' מאות צעירים יצטרף חשבון פיטום החלב שמכיל שיעור אכילתן (יש בידינו חשבון קרוב) ג' מאות זיתי חלב ביום אחד שהוא (במקום שאוכלין בכל יום את זה 1500 זיתי חלב לשבוע, 6,000 כזיתים לחודש, וחשבון 60,000 כזיתים לעשר חדשים שבשנה, וממנו תחשב להשאר.

וכל ישר הולך יבין אשר פיטום כמות גדול כזאת לגופות צאן קדשים שלא טעמו טעם חטא ואשר הבל פיהם מקיים העולם, אין מעלימין עין של מעלה ממנו ועל כל שעורה ושעורה עתיד ליתן את הדין ועונשו מי ישער. עד המשכיל ישים ללבו כל זאת, ולא יקל בכל זה כי בנפשו הוא כמ"ש בסי' רב טבחיא (ה' ניקוד) שהמכשיל אחרים בחלב ידע כי הוא נותן נפשו ונפש ביתו בעירבונו.

ולא זו בלבד שמתפטמין על ידו באכילת איסור אף גם זאת שגרמא בניזקין הוא על תוצאותיה הנוראות כמ"ש הפר"ח יור"ד סי' פ"א שע"ז יוצאין הילדים לתרבות רעה והן עזי פנים שבדור, וידוע שבחשבון עילאה, הכל על חשבון הגורם נחשב.

דעו כי הזהרנוכם! ואנו את נפשנו הצלנו!

הק' שלום יודא גראס
אבדק"ק האלמין

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א

RABBI RAFAEL BLUM

165 HAINES ROAD #2

BEDFORD HILLS, N. Y. 10507

(914) 666-6800

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א

בעדפארד הילס, ניו יארק יע"א

ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו

שלו וברכה לכבוד כל תלמידיי החביבים העיי
אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר בהמה שיש
מערערים, שאין החלב מנוקר כראוי.
הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים,
נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים
להיות טובים ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב
דאורייתא, וגם מחלק האחוריים היי שם עם החלב שלהם, בדברים
שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן
אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל
בשלימות בע"ה, עפ"י דתוה"ק.
הי הטוב ישלח לנו ברכונו להוושע בגמח"ט בתוכ"י ושנת גאולה
וישועה א"ס.

ולראי" בעה"ח

חק' רפאל בלום

קונטרס
קול קורא'ם
חלק ב'

מאת כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן

רפאל בלום
שליט"א

אבדק"ק קאשוי בעדפארד היללם

מכתב אודות תיקון מכשולי הניקור

שכתב מרן הגה"ק כ"ק אדמו"ר

מקאשוי שליט"א

להאדמו"ר מסאטמאר שליט"א

שנת תשמ"ג לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

מכתב אודות תיקון הניקור

שכתב מרן הגה"ק

כ"ק אדמו"ר מקאשוי

שליט"א

להאדמו"ר מסאטמאר

שליט"א

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א

בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א

ב"ה. יום ה', בין עשור לחמשה עשר

לסי' שם יזבחו זבחי צדק תשמ"ג

אחדשה"ט ההכרח יאלצני לבא

בכתובים אף בימים שאין הלבלי

יוצא בקולמסו מטירדות מצוה של ימים הקדושים, כי נוגע לדברים העומדים ברומו של עולם. ומטעם זה אבקש סליחה ממעכ"ת על הטריחי אתכם באריכות דברים אשר אך לא למותר הנה.

הנה כל השנים שעל"ט מעת שאני דר באמעריקא מנעתי עצמי כמעט כגדר שלא להתערב בפרטי עניני כשרות והכשרים מכמה טעמים, ואף בג' שנים ומחצה שעל"ט באו לאזני שמועות מחרידות ומכאיבות במצב הניקור כל יום מוסיף על חבירו עד שהגיע לכך ע"י סיבות מן השמים שבעשי"ת העל"ט הביאו לפני בשר שקנו מחנויות המוחזקים ליותר טובים והראו בעליל לכל רואה כי המכשולות עצומות בהם, גלוי לכל כי בעוה"ר אחב"י החרדים לדבר ה' מדקדקים במצות ונשמרים מכל

חשש כל דהו של איסור דרבנן ובפרט
במאכלות אסורות, קהילות
הקדושות ביותר שנשארו לנו
לפליטה, נכשלים ללא יודעים
באכילת חלב גמור דאורייתא
שאיסורו בכרת רח"ל. מובן שלא
יכולתי להתאפק עוד כי יראתי
מגודל האחריות של מי שיש בידו
למחות וכו' ובפרט בעון נורא כזה
ואמרתי לא עת לחשות ותיכף
שלחתי מכתב לתלמידי הי"ו שהגיע
אצלם ביום ערש"ק שובה שהודעתי
להם בקוצר אמרים שיש מכשולות
בניקור הבשר ולכן אין לאכול שום
בשר בהמה עד שיתוקן הדבר על
נכון.

בש"ק אחה"צ בא אלי הג' הדיין
דסאטמאר שליט"א בשם הגאון
הצדיק דסאטמאר שליט"א לשאול
אודות המכתב הנ"ל והגדתי לו

האמת כאשר הוא כי נוכחתי לדעת
 שהקצבים מכשילים את הרבים
 בחלבים אסורים אליבע דכו"ע, ואף
 בדאורייתא. במוצש"ק ליל עיה"כ
 קרא הגה"צ דסאטמאר בטעלפאן
 שהוא דורש ממני שאותם אנשים
 שהראו לי הבשר יראו גם לו תומ"י
 בחצי הלילה שיראה בעצמו מה
 מצאו. מאחר שזה הי' מן הנמנע
 אמרתי לו שאשתדל למחר לשלוח
 אליו שלוחים הבקיאים בכל הענין
 היטב לבאר לו את כל ונוכחת והי'
 מרוצה בדבר ואמר כי רוצה שיהיו
 שם גם הרב מאדוארי והרב
 ממאנטעווידעא שליט"א. אח"כ
 באותה לילה קרא הרב מאדוארי
 בשליחות הגה"צ מסאטמאר
 שליט"א והדבר נקבע למחרת
 יוהכ"פ שאז יתאספו לדבר כנ"ל.

ומאז עד יוה"כ לא שמעתי בדבר
כלום עד למוצאי יוהכ"פ באו והגידו
לי שביוהכ"פ הכריז הדיין (פ"מ)
בביהמ"ד קהל ייטב לב במעמד
אלפים שהבשר הנמכר במקולין של
קהל ייט"ל בויליאמסבורג הוא כשר
בלי פקפוק. ונשתוממתי על שמועה
זו כי באה, מהו פירוש הדברים אחרי
שהסכמנו להיאסף ולבאר פתאום
מכריזים שהכל טוב והי' בעיני
כחידה סתומה. גם הגידו לי מכמה
רבנים אחרים שכבר הכריזו בש"ק
כ"א לעצמו שהבשר כשר, ובתוכם
בקהלת יעקב דפאפא, הרה"ג ר'
יחזקאל ראטה והרה"ג מדעבעצין,
ואף א' מהם לא קרא אלי לשאול אף
שאלה אחת אודות הערעור,
והדברים היו מרפסין איגרא אצלי.
אמרתי לעצמי אני את נפשי ונפש
הנשמעים לי הצלתי השומע ישמע.

שבתי וראיתי כי בכ"ז לא יצאתי
יד"ח ומחוייב אני לעשות כל אשר
בכחי להציל רבבות מישראל מעוון
נורא ויהי זה ראשית דרכי לערוך
מכתב זה לכבוד הגה"צ שליט"א
אשר בלי ספק חסרון ידיעה ועידי
שקר מבלבליי אותם, ואילו ידעו מה
שידעתי אני בודאי היו זועקים מרה
ברחובות העיר שאסור לכל אשר
בשם ישראל יכונה ליגע בבשר בהמה
עד שיתוקן כאשר יבואר, ע"כ באתי
בזה להודיע להדרי"ג ראשי פרקים:
(א) בהשתלשלות הערעורים.

(ב) סיבת המשכולות.

(ג) המכשולות.

(ד) התיקונים הדרושים, כפי ידיעתי
וידיעת עסקנים המשתדלים בזה
ובקיאים בו היטב. ומובטחני
בצדקתם שכאשר ישמעו דברי
הנאמרים באמת וצדק כתורה יעשו.

סדר השתלשלות הערעורים והנסיונות לתקן

א) לפני בערך ג' שנים ומחצה בא לכאן מנקר מומחה הרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א, וראה קצת מכשולות והרעיש ע"ז, אף כי שם האיש לא הי' נודע אז כאן, אבל חומר הענין הי' דורש לעיין בו בכובד ראש ולברר הדבר. הבירור היחידי שנעשה אז הי' שקראו אסיפה מרבנים, **ואותם המנקרים עצמם שהי' הערעור עליהם הם העידו על עצמם שכשרים הם ומעשיהם טובים וסמכו עליהם, וקיבלו דעתם שכל הדבר הוא ענין של מנהג מקומות ואנשי מדינותנו נוהג כבימי קדם ואין חיוב לקבל מנהגים חדשים של**

דרך הניקור בא"י, ועל סמך זה הכריזו ברבים שהכל כשר ויאכלו ענוים וישבעו.

(ב) מאז ועד עתה לא פסק הערעור מאנשי א"י שנרעשו לשמע דברי הרה"ג מלאכי כשחזר לשם. עיקר המעוררים הם חברי הכולל "הלכה למעשה" שתכליתו לימוד ניקור ומומחיותן ונאמנותן בידיעת ההלכה וחלק המעשה מוסמך והועד מפי הביד"צ מירושלים שליט"א, וכולו מיוסד על מומחים שקיבלו קבלה מפי רבותינו הגאונים המפורסמים מדורות הקודמים שבעצמם ידעו כל דרכי הניקור והלכותיהם על בוריו עוד בהיותם בחו"ל כהגאון הנורא הגאב"ד בריסק, ר"ש סאלאנט ושאר רבני ודייני הבי"ד דירושלים, ובמשך הזמן באו לעזרתם קצת אנשים מפה.

כל הערעורים והטענות לא מצאו אוזן קשבת בין אותם שבידס לתקן ולא האמינו להם, כי הלא תלוי הכל במנהגים, וכן היי מפורסם תמיד אצל כל ההמון.

ג) לפני בערך חצי שנה נתחזקו הערעורים יותר, ורב גדול אי התחיל להשתדל לעיין בדבר, והתחיל קצת לראות מכשולות, ויצא מזה קצת אסיפות רבנים יחידים וקצת בכנופיא, אבל התוצאות למעשה לא היו ולא כלום.

ד) באמצע הקיץ באו איזה עסקנים והציעו שהתאחה"ר תזמין לכאן שני מנקרים היותר מומחים ומפורסמים בצדקתם ויראתם מא"י והם יבררו ויבארו ואז יראו המצב האמיתי ומה צריך לתקן ויעשו הכל בצינעא מאוד בלי שום פירסום שלא יפגע כבוד רבנים או קהילות קדושות. התשובה

להם היתה כי אין להתאחה"ר שום שייכות לכשרות הבשר וע"כ אין רצונם לשלם ההוצאות, רק אם המציעים רוצים יכולים להביא המנקרים על הוצאות של המציעים עצמם, והם הסכימו גם לזה למען זכות הרבים. שוב היתה אסיפה של קצת רבנים והחליטו שאינם מסכימים לזה כלל, אלא התאחה"ר תשלח שלוחים לא"י לברר הבשר שם.

ה) במשך כל הזמן היי הרבה משא ומתן בין העסקנים ומעוררים לרבנים שונים עד שבחודש סיון העל"ט הביא הרה"ג הנ"ל שעסק בענין החלבים הדבר לאסיפה הידועה של חברי התאחה"ר עם המנקרים, ומאותה אסיפה נתוודע להם במקצת, והחליטו לתקן איזה דברים שראו בהם בעצמם מכשול,

ושלחו רשימת הדברים הללו בצינעא למספר קטן של רבנים בלבד בע"פ או בכתב כדי שיצוו לנהוג כן בחנויות שתחת השגחתם, וברשימה זו עכ"פ הודו במקצת. הרשימה עצמה היתה כוללת רק מקצת דברים הצריכים תיקון כפי ששמעו מהמערערים, ואף דברים אלו לא נכתבו כהוגן לפי דעת המומחים, ומלבד זה כמעט שלא נשמע הדבר לכל אותם שהיו צריכים לשמוע, ולא באופן ובדרך המחויב עפ"י התורה (גם יש בשר שנקנה אחר זמן זה שנשאר עליו חלבים שציוו באותה הרשימה להסירן).

ו) כמה עסקנים ניסו לדבר עם רבנים מכשירים לעוררם על הנעשה, ולא נעשה דבר, מחמת חסרון ידיעה ובקיאות בדבר. לדוגמא היי רב אחד נותן הכשר על חנות בקהלה גדולה כשבאו אליו שני אנשים לעוררו על

הנעשה בחנותו לא רצה לשמוע רק צעק עליהם ודחם בשתי ידיים, ומאז ועד עתה הולך ומפרסם שהכל בסדר. מורה הוראה אחר נותן הכשר על חנות מקהלה גדולה כשעוררו אותו על מכשולות אמר שהוא רוצה לילך ללמוד ניקור בעצמו כדי שיבין, שוב רצה לתקן וחזר בו אחר שדימה בדעתו שא"צ תיקון יותר רק לצוות לקצב לעשות כרשימת התאחה"ר הנ"ל ודי בזה, הגם שזה כמה מהדברים שהיו כתובים ברשימה הנ"ל צריכים אומנות מרובה ולימוד מפי מומחה. ועוד כהנה.

ז) האדמו"ר מוויזשניץ שליט"א במאנסי בשמעו קצת הדברים ואחר שראה בנו שליט"א מקצת חתיכות בשר כאלו הנקנה בחנויות המהודרות, צוה להכריז שאין לאכול בשר עד שיבורר. ועד עתה עומד על

עמדו בפקודה זו. (נוסף ע"ז שלח את אי מאנשיו שלמד ניקור ע"ד אונגארן לראות את הבשר, וגם הוא העיד לו שהמצב נורא). אחר הכרזה הנ"ל היו כמה רבנים שבאו לטעון לאדמו"ר מוויזשניץ, והוא בשלו שלא טוב וצריך לתקן, והתשובה ע"ז מהן בא אחר כמה שבועות שהכל בסדר ויאכלו ענוים וישבעו כדלהלן (סעיף י').

ח) באסיפת התאחה"ר הנ"ל נתגלה מקצת מהמצב הנורא, לדוגמא הי שם מנקר אחד שמחזיקים אותו מהמומחים ביותר בין מנקרי אונגארן וסומכים עליו ועל דבריו מאוד וכשהראה לפני הרבנים אופן הניקור הוציא מתחת ידו כבד בחזקת מנוקר ונשאר עליו חלב גמור, ונעשה שם רעש גדול ממנקרים אחרים שהשאיר חלב. גם נתגלה שם

מעשה בחלב הטחול שהוא
דאורייתא.

ט) בכ"ו מני"א העל"ט כשה"י הרב
הגאון האדיר אב"ד דירושלים
בקרית יואל בהילולא של רבה"ק
מסאטמאר זי"ע הפצירו בו פעמיים
אנשים מסוימים שיחתום על כרוז
שהכל מסודר וטוב בניקור הבשר
באמעריקא בלי שיהיה לו שום ידיעה
או בירור בדבר (מובן מאליו שסירב
ולא חתם).

י) בשבוע שלפני ר"ה הגיע לרבנים
מהתאחה"ר מכתב עת הנקרא
"התאחדותנו" והדפיסו שם דברים
שהם מכוונים ליתן הרושם שכל
השערורי" בענין הניקור אין לו כל
יסוד, ולצורך זה צירפו מכתב
מהבד"צ שיש לסמוך בזה על רבנים
המפקחים בארצה"ב, ובאותה שעה
ממש נדפס ב"דער איד" מא'

המפקחים היותר מפורסמים שהכל טוב ומסודר. וכ"ז השאיר רושם על הקורא שכל הבשר מותר לאכלו בלי חשש ופקפוק, וכ"ז אחר שכבר ידעו מהנ"ל ועוד מקורות שונים מהרבה הפירצות ומכשולות.

אלה הם קצת מהדברים שעברו ויש הרבה יותר וקשה לפרוט.

סיבת המכשולות

והנה לפום ריהטא כל עובר ישתומם איך נהייתה הדבר הזה איך אפשר שקצבים שומרי תורה ומצות יכשילו את הרבים באיסור כרת רח"ל, ואיך אפשר שרבנים גאונים וצדיקים לא ירגישו בדבר ולא ירצו לתקן ויסמכו על שמועות פורחות ויכשירו דברים בלי חקירה ודרישה ובירור ובפרט אחר דיש קלא דלא פסק ההולך וחזק בערעורים שיש מכשולות

עצומות, וכ"ש כשכבר נתגלה קצת דברים לעיניהם.

(א) התשובה ע"ז הוא רשימת הסיבות אשר יבוארו כאן, ונוסף עליהם ביסודם הוא מצב היהדות בכלל היום שדעת בעה"ב דוחקת ולוחצת על הרבנים למשול בהם והרבנים חסרים אונים לעמוד כנגדם כרצונם האמיתי מפני התראותיהם והגזמותיהם, שקריהם ופיתוייהם אשר רבו בכל דבר אשר אין כאן המקום להאריך בו. זהו בדרך כלל. ובפרטות פרשת החלבים יש כמה סיבות ונפרטם בקצרה.

(ב) הרבנים הגאונים כמעט שאין בקיאים בהלכות ניקור ובדרכיו למעשה ובהכרח סומכים על המנקרים שהם הקצבים. (ויש רבנים שזוכרים מעט משנים קדמוניות מה שראו או שמעו, או שלמדו עתה קצת

אחר הערעורים, אבל לפי עדות המומחים א"א להיות בקי להבין באופן זה). וכיון שבהכרח סומכים על הקצבים א"כ בידי הקצבים להטות לבבם כרצונם בעדותן וחלקלקות לשונם, ולדאבונו הצליחו בזה מאוד.

ג) המנקרים רובם למדו אחד מהשני, ואין יסוד חזק למקור לימודם. וכ"ז בחלק המעשה אבל בחלק ההלכה אינם יודעים כלום, וכל מעשיהם כמעשה קוף בעלמא, ואצלם הוא כחלק מאומנות הקצבות, ובהרבה חניות משתמשים לצורך זה בקלים ורקים ע"ה. פועלים שכירים שהראו להם הפעולות שעליהם לעשות.

והנה ידוע מפי סופרים ומפי מומחים כי ניקור קשה ומסובך יותר משחיטה, ואם בשחיטה צריך:

(א) לימוד ההלכה על בוריו.

(ב) לימוד למעשה ממומחה מוסמך.

(ג) כתב עדות משוחט מומחה שידוע האומנות.

(ד) כתב קבלה מרב שידוע איך לנסות – כ"ש וק"ו בניקור שצריך כל אלה.

(ה) מספר המועט מהמנקרים הזקנים שעליהם סומכים על מה שקיבלו בשנים קדמוניות רובא דרובא היו פחותים מבן כ"י ולכל היותר כ"ה שנים בתחילת המלחמה, ובימי הזעם הופסקה השחיטה הכשירה לגמרי בהרבה מקומות, ויש שהי' ההפסק להרבה שנים, וידוע ממומחים שאף מומחה

ורגיל בניקור אם מפסיק
עבודתו לאיזה שנים שוכח
לגמרי, וא"כ על מי סומכין
בזכירת קבלת ניקור אונגארן.

(ו) באונגארן לא השתמשו כלל
בחלק אחוריים אפ"י עם ניקור,
נמצא שכל מה ששייך לחלק
אחוריים אין שייך לזכור כלל
מאונגארן כיון שלא השתמשו
בו ולא ניקרו אותו (ואם הי'
מנקר שעשה כן על דעת עצמו
הרי בזה עצמו הי' נפסל
מאומנותו).

(ז) מלפנים בכל מקום לא היה
לקצב דריסת רגל בחנות אלא
בשעה שהי' שם משגיח ממונה
מהקהל שהשגיח על הכל.
המשגיח לא קיבל משכורתו
מאת הקצב, ולא היה תלוי בו

כלל והוא היה לו מפתח החנות
ורק הוא היה יכול לפתוח
החנות, וכאן הכל ביד הקצב או
שכירו ועליו סומכים בכל דבר
בין בידיעת ההלכה ובין במה
שמקיים למעשה ואף כי הרבה
הם שומרי תומ"צ באמת מ"מ
א"א לסמוך על הקצב בכל
כה"ג כי הנסיונות גדולות,
בטירחא והפסד ממון הרבה
בהשלכת בשר הרבה לאשפה,
ובמשך הזמן משגגה יוצא
להתרשלות ופשיעה עד למזיד.
והקצבים במשך הזמן נעשים
מעיזים נגד רבניהם ואינם
צייתים אפ"י בגלוי במה
שמזהירים להם וכ"ש בסתר.
לדוגמא, בא' החנויות
המהודרים ביותר שאלו את
הקצב הממונה על החנות למה

מוכרים אצלו סאלאמי כיון
שמודה שהוא טריפה מחלבים,
אמר אילו לא הי' עתה המהומה
הי' מפסיק מלמכור (ובשביל זה
מכשיל רבים במזיד, ומה הי'
עד המהומה הלא ידע מזה גם
לפני כן כפי עדות פיו עצמו).

בהרבה חנויות נזהרים עתה כבר
מאוד מפני הערעורים שלא למכור
חתיכה שלימה שאפשר להכיר חלבו
עליו, ובחנות של קהלה גדולה אמר
בפירוש הנהלת הקהלה פקד עליו
שלא ליתן חתיכה השלימה לשום
קונה, ועוד הרבה כאלה.

המכשולות

א) החתיכות בשר שהביאו לפני נקנו
ע"פ עדים נאמנים (ביודעי ומכירי
שנאמנים כמאה עדים) מלוקט
מבערך חמש-עשרה חנויות היותר

טובים. מרוב חנויות קנו הרבה מיני חתיכות ויש שכפלו כמ"פ גם חתיכה אחת פעם אחר פעם כדי לברר היטב ומכל החנויות כולם בלי יוצא מן הכלל לא היי אף אחד שהיי נקי ממכשולות. החתיכות שהראו לי לא היו כל מה שקנו שלא היי פנאי וצורך לראות הכל.

ב) חמש-עשרה החנויות הנ"ל שנמצא החלבנים בבשר שלהם, כוללים גם אותם שרוצים לדמות לעצמם ולומר לאחרים שהם נקיים ולא מהם המדובר, אלא שאין רצוני לגלות שמות חנויות ומה הם החתיכות שמצאו בהם וכו', כי אין זה כוונתי, ודרכי מעודי בדרכי שלום ולא לבזות ולהשפיל או להרבות מחלוקת ח"ו וע"כ מנעתי מלגלות זה להדיא אף למי ששאל ע"ז, ועיקר מטרתו הוא להודיע, כי מצב הניקור בכללו

**באמעריקא הרוס עד היסוד וא"א
לאכול שום בשר בהמה כלל עד
שיתוקן כראוי.**

(ד) כבר נתבאר למעלה שהיי
מחתיכות הללו שנקנו בחלב אשר
עליהם אחר שכמה מחברי
התאחה"ר ציוו בצינעא להסיר
אותם החלבים.

(ה) ע"פ המנקרים שהיו שם נעשה
רשימה מי"ב חלבים שנמצאו על
אותן החתיכות ואלה הם שמות
החלבים:

(א) טריפה קאלנער נמצא מחלק
האחוריים עם חלב שעליו.

(ב) קצה הצלע הי"ג.

(ג) קרום היותרת מעט.

(ה) חלב שתחת קרום היותרת.

(ו) קצה הקרום העב שעל הכסלים.

(ז) קרום הדק שהוא הקרמי דכפלי.
(ח) קצת חלב הכליות על הבשר עב
של הטרפּש.

(ט) חלב שעל השפונדר.

(י) קרום הדק על הראפּלע וחלב
שתחתיו.

(יא) סחוסים של צלע י"ב וי"א וכו'.

(יב) בשר שבין צלע י"ב לייג עם
הצלע.

(יג) חוטי דכפלי מקצת מן החוט.

(ו) החלבים שברשימה זו אף כי
**מועטין יש לתלות במנהגים (וגם בזה
יש חילוקי דיעות אם תלוי במנהג
ואם מנהג אונגארן הי' להיתרא) אבל
רובם אינם תלויים במנהג כלל
ואסורים לכו"ע ובכל מקום בעולם,
יש מהם מדאורייתא, וכמבואר בכל
ספרי ניקור. כל מנקר בקי ידע מתוך**

הרשימה שהדבר כן, ושאין לפלפל
בזה.

ז) טעות גדולה נפוץ בין העולם ואף
אצל רבנים שכל המדובר הוא בענין
צלע י"ב וי"ג (אף כי זה עצמו היו
נוהגים לאיסור ברוב המקומות),
שדבר זה הוא רק א' מהדברים, אבל
יש עוד הרבה דברים שאינם שייכים
למחלוקת הצלעות כלל. וטענות
כאלו הנפוצים בהמון, כמו מנהג
וצלע י"ב וכו' מטשטש המוחות
ומבלבל הדיעות.

ח) אין לדייק מהרשימה הנ"ל שאין
מכשולות יותר מזה אלא שהבשר
שהביאו לפני הי' עליו אלו, אבל גם
היו עוד ענינים בבשר שבידס שלא
הראו, וחוצ' מזה מובן שמן הנמנע
לקנות כל מיני בשר מכל חנות כדי
לברר הכל מחמת היגיעה ודמים
מרובים שעולה.

וכבר נתפרסם גם גביית עדות מחלבים שמצאו על חתיכות שנקנו בעת שהאדמו"ר מוויזשניץ צוה הכרזתו.

ט) מלבד מה שראיתי בעצמי נתברר מכמה מקורות נאמנים אשר אכ"מ להאריך בהם ממכשולות שונים, ופשיעה וחסרון ידיעה שבניקור.

י) חוץ מפשיעה בניקור עוברים על מנהג אונגארן שאסור להשתמש בחלק אחוריים כלל אפי' בניקור, ונתברר בבירור גמור שבבית המטבחים כאן חותכין עם חלק הפנים חתיכה גדולה מחלק אחוריים ושולחים אותו לחנויות ואנו תלויים בזה ברחמי בעלי החנויות הקצבים אם מסכימים להפסיד ממון הרבה בקביעות ולזרוק חתיכה זו לאשפה, ואם יודע כמה לחתוך, או שישתמש בו לקונים בגלוי או בסתר,

ובמציאות נתגלה שכמה חנויות מוכרין חלק זה בפועל בלא ניקור, וכ"ש שיש שמנקרים (לפי דעתן) ומוכרין.

(יא) הקצבים עצמם מעידים שמוכרים לעשות סאלאמי וווארשטן בשר שאינו מנוקר, ושהסאלאמי אסור, ועכ"ז כולם מוכרים אותו בחנויותיהם.

(יב) כל הבשר הנמכר לחנות (האלסעיל) בכל קצווי עולם נשלח בלי ניקור כלל, ונמסר לבעלי חנויות שרובם (מחוץ לשכונות החרדים וכו') קלים שאינם נאמנים כלל שינקרו הבשר, והמון הקונים סומכים ע"ז שהבשר הנמכר הוא משחיטת גלאט שבברוקלין, ולא עולה על הדעת לסתם אדם שיש חששות של חלב ושצריך ניקור ובקיאאות ונאמנות בזה.

יותר ממה שכתוב כאן יש במציאות
המכשולות, ובנסיונות שניסו לתקנו
במשך ג' שנים וחצי שעברו על"ט,
והמצב נורא ואיום ר"ל, וכל הענין
מבהיל הרעיון ואף לעצמי נראה אני
כחולם חלום, אלפים ורבבות בני"י
נכשלים באיסור חלב הנורא ואין
דורש ואין מבקש לתקן, וכשנעשה
איזה רעש בעיר ממהרים להתאסף
האיך להשתיק ולהודיע כי יאכלו
ענוים וישבעו, והמון עם הולכים
לדרכם בדברי לעג ובוז וטענות של
הבל שאין קץ לדברי רוח.

ע"כ אליכם אישים אקרא רבנים
גאונים וצדיקים אשר בית ישראל
בצל כנפיכם יחסיון אנא חוסו נא
להודיע תומ"י לרבים, כי ימנעו לעת
עתה ממכירת וקנין בשר לגמרי עד
שיתקנו כאשר יבואר, ואף כי קשה
מאוד, מ"מ לאכול חלב קשה הרבה

יותר בזה ובבא. והחוב על כל אדם
מישראל לעשות כל אשר בכחו
להשיב רבים מעון פלילי. ואם נשאר
עוד ספק בלבכם נא תזמינו מנקרים
מומחים מא"י לבא לכאן ולברר.

אופני התיקון

לדעתי יש עצה נפלאה לתקן הניקור
באופן הנוח וקל ובצנעא, ואם רואה
כהדר"ג צורך יכול להתקשר אתי
לשאר הפרטים.

והנני בטוח בצדקת הדר"ג שיהא
נעשה כל אשר ביכולתכם למען כבוד
ה' וכבוד עמו. וה' ירחם על שארית
עמו כי אין לנו לישען אלא על אבינו
שבשמים, הוא ישלח לנו משיחו
הולך תמים ויערה עלינו רוח טהרה
ממרום ומלאה הארץ דעה את ה'
כמים לים מכסים.

ואכפול להודיע שח"ו אין כוונתי
לצער שום נפש מישראל או שאר
כוונות, (וע"כ אבקש בכל לשון של
בקשה שלא לפרסם מכתב זה כלל
וכלל לשום ב"א) רק אדרבה כוונתי
כדי שלא יכשלו בני ישראל קדושים
באיסורים חמורים, וה' הטוב ישים
חלקנו בין החרדים אל דבר ה' ורק
לתקן, וכל המסייע הוי ממזכי
הרבים, ונזכה לאורו של משיח
בקרוב ובמהרה דידן וגמח"ט לכולנו
בתוכ"י בע"ה אכ"י"ר.

הק' רפאל בלום

קונטרס
קול קורא'ם

מאת כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן

רפאל בלום
שליט"א

אבדק"ק קאשוי
בעדפארד היללם

אשר כתב

ביום י"ג מדרות

שנת תשמ"ג לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

קונטרס
קול קורא'ס

א

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא
ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א
רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א
בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א
ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים
תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו
שלו' וברכה לכבוד כל תלמידי
החביבים הע"י

אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר בהמה שיש מערערים, שאין החלב מנוקר כראוי. הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים להיותר טובים ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י דת תוה"ק.

קול קורא מכ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א

הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע
ט בתוכ"י ושנת גאולה וישועה

ולראי' בעה"ח

הק' רפאל בלום

*

מזהרה והודעה

רחבי היהדות בארה"ב
רסם מכתב מזוייף כאילו
מן מקאשוי אינו מערער על
קור", והגיע לידינו מכתב
מקהילת עדת קאשוי כי
מב מזוייף והגה"צ מקאשוי
ט"א עדיין עומד על פסקו
הראשון

קהל עדת קאשוי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר
הגה"צ מוהר"ר רפאל בלום
שליט"א אב"ד ור"מ קאשוי
יע"א

ב"ה

יום ה' לסדר וישלח שנת תשמ"ג
לפ"ק

שלו' וברכה לכ"מ הע"י:

לאחרונה יצאו אנשים בני
בליעל והפיצו מכתב מזויף
שזייפו באופן שיתראה כאילו
נכתב על ידי רבינו שליט"א שבו
חוזר ממה שכתב במכתבו
הראשון (שנכתב ביום י"ג מדות

דהאי שתא תשמ"ג לפ"ק) בענין חלב, ועוד תוספות דברי שקרים וכזבים רח"ל.

וע"כ באנו בזה להודיע לכל מי שהגיע מכתב המזויף הנ"ל לידו כי מעולם לא יצא מתחת יד רבינו שליט"א, ומזויף כולו מרישא לסיפא.

(ומצרפים אנו פה הקאפיעס של נוסח כתב יד האמיתי וגם המכתב המזויף).

ובדרך אגב, הננו מודיעים בזה שאין לנו או לאחד ממוסדותינו שום חלק ואחריות בשום פאשקעווילע"ן הנדפסים בדברי לעג ובזיון וליצנות באיזה פנים

הי', ואצ"ל שאין לנו ח"ו שום
ר בענין זה ולא בשום ענין -
פורקי עול ושונאי הדת,
ציונים, ותומכיהם, בכל שום
יכא דאית להון, ובפרט
אדי"א והצייטונגע"ן שכל
ל המה מאוסים ומשוקצים
יני כל יראי ה' וכש"כ בעיני
ינו שליט"א הלוחם כל ימיו
כולם כידוע ומפורסם.

מאחר שכמובן אי אפשר לנו
ום אופן להודיע בעצמינו את
הנ"ל לכל מי שנוגע לו, ע"כ
ם ששלחנו לכמה מוסדות
ודיע להם, מ"מ) נבקש מכל
בל המכתב הזה לפרסמו גם
חרים כפי אשר ביכלתו.

בכבוד ובברכה

הנהלת הקהלה

*

דעתו של הגה"צ מקאשוי שליט"א
אודות מצב הכשרות אצל השחיטה
וכו' בארה"ב, בחודש תמוז תשמ"ה
לפ"ק, נדפס עתה בספרו החדש ברכות
שמים על מסכת שבת פרק ב', בקו'
קצה השמים פרק ה' (עמוד כ"ז), וע"ע
לקמן עמוד ש"נ.

מכח זה של חורבן הקהלות
בעו"ה וכמעט אין שום קהלה
מסודרת על נוסח שהי' באירופא,
נמשך ג"כ ירידת הכשרות,
בדברים חמורים מאוד,
והשחיטה, והאפי', והבישול,

וכמעט כל המאכלים, הכל ביד
יחידים, המה המושלים
והמשלמים, אשר אפילו אם היו
יראים וחרדים, הלא אין ליתן
שום נאמנות לבעל העסקים, וקל
וחומר שהרבה המה מהירודים,
ורבה העזובה בקרב הארץ, וגברו
בעלי זרוע, ואימתם מוטלת על
הבריות, ובפרט שהכל נעשה
בכמות רב בסיטונות ובמהירות,
וסומכים בכל דבר על היתרים
של הפסד מרובה ושעת הדחק
וכו' והרבה אף בלי היתר,
והחיוב הי' שהרבנים אשר יש
להם עכ"פ קצת דמיון לקהלות
הישנות, שיסדרו שיהא להם יד
בכל עניני חיי הנפש, ויעמדו על

המשמר לדאוג עכ"פ עבור
קהילתם, ועל ידי כן יתחזק כח
הכשרות להכלל כולו, ובאמת
הי' מציאות לזה אם יתחזקו
הרבנים על עמדם ולעשות בענין
זה מה שביכלתם, ואין שום ספק
שיצליחו בשליחותם, כי במצב
של היום הירידה מיום אל יום
וכל אחד עושה ככל הישר
בעיניו, עכ"ל, עיין שם עוד.

* * *

עד מתי נחשה

מיינן מיינונג וועגען חלב

די ווייטער דערמאנטע פראגעס עגבערען ביי מיר אין מיינ גלייכען אין מוח, אין יעמוד מי שירצה צו געבען די ריכטיגע ענטפערס!!!

אין אלע דורות ווען עס איס געווען א שטורם איבער א וועלטס מכשול, פלעגען זיך ביידע צדדים באנוצען מיט קעגען זייטיגע תורה'דיגע אין שכל'דיגע טענות צו באגרינדען זייער שטעלונג. אין היינטיגען דור תהפוכות באגעגענען מיר זיך מיט א מאדענע ערשיי-נונג, א וויכוח פון שקר מיט "אמת". אין דער צייט וואס איין גרופע גדולים שטעלען ארויס גאונישע לומדישע אמת'דיגע פעסטע טענות וואס צייגען קלאר און צווייזייטיג דעם גרויסען מכשול פון פלייש וואס ווערט פארקויפט אין אלע קרייזען בחזקת מנוקר נמלח והודח "כשר למהדרין מן המהדרין" תחת השגחת... האבען נאך חלב דאורייתא מיט שטיקע אחריים, טוען אנדערע דאס פארטיידיגען מיט שווינדלערישע פארבערענע מעטאדען וואס זענען קרום און פארקריפעלט אין מיט דעם טוען זיי ארויסווייזען גלייכגילטיקייט צו דעם הארבען איסור פון אכילת חלב מיט אירע טראגישע נאך פאלגען ברוחניות ובגשמיות. דאס פאפיר איז צו קורץ צו קענען אויספירלעך אפשרייבען דאס פאלשקייט אין בלאף מיט וועלעכע מען באנוצט זיך, פון דעסטוועגען וועלען מיר פארלייגען עטליכע ביישפילען, "הרב מקאשוי האט אויסגערעכענט אין זיין בריף וועלעכס איז אדרעסירט געווארען צום סיגעט-סטמער רב 12 מינים חלב וועלעכע זענען געפונען געווארען אויף פליישען וואס עדיס נאמנים האבען געקויפט אין אריבער געברענגט צו אים, הרב מקאשוי האט נישט געשוניט קיין מיה אין קיין פלאג וויסענדיג די ערנסקייט וואס דאס מיינט עסען חלב רח"ל אין באלאנסירענדיג אין געגענווייט דאס אחריות פון הוצאת לעז אויב דער ניקור איז יא גוט, דער קאשוי רב איז מפורסם פאר א איש הירא (כלפי שמיא) ורך הלבב (בין אדם לחבירו) אין איז גרייט צו פארציכטען אלעס נישט ח"ו פוגם זיין אין כבוד פון דעם קלענסטען, דעריבער האט ער געלאזט אראפ ברענגען מנקרים פון דערהיים פון אלע מדינות אונגארישע, פוילישע, רוסישע, אין ארץ ישראל'דיגע, סך הכל נאנט צו א מנין מנקרים מיט כחבי קבלה (רוב פון זיי האבען געהאט קבלה אויף אחריים) דורך זיי איז באשטעטיגט געווארען :

1. די אובענדערמאנטע 12 מינים חלב וועלעכע רוב פון זיי זענען לכל הדעות לויט אלע מנהגים אסור באיסור גמור.

2. עס איז געפונען געווארען חלקים פון אחריים וואס העלפט נישט קיין ניקור.

3. עס איז געפונען געווארען חלקים פון אחריים אום גע'ניקור'ט.

4. גרויסע מכשולות ביי ניקור חלק הפנים.

דער גרויסער מכשול פון חלב איז באשטעטיגט געווארען דורך נאנט צו 160 רבנים מובהקים ביי די רבנים קאנווענשען אסרו חג סוכות תשמ"ג, דארט איז באשלאסען געווארען פאלגענד:

1. עס איז דא גרויסע מכשולות ביים טרייבערען דעם חלב.

2. עס קומט אריין אחריים אין בוטשער, אין רבנים מכשירים פון לאנגע יארען האבען דאס אויך נישט געוואוסט ביז היינט נאך דעם וואס דער שטארעם פון חלב איז ארויס

אין די עפענטליך, אין זיי האבען זיך נאך געפרעגט ביי די קצבים, וועלעכע האבען דאס באשטעטיגט.

3. די רבנים המכשירים האבען קיינער נישט געקענט קיין ניקור (אין אויך די איבריגע רבנים).

4. עס איז נישט דא קיין השגחה ביי ניקור.

5. א וויכוח צווישען 2 רבנים מכשירים אין זעלבען פלאץ, איינער האט גע'טענה'ט אז צו גלאט כשר פליישען נעמט מען בהמות מיט סירכות, דער אנדערער האט געלייקענט.

6. א רב האט געפרעגט פון א רב המכשיר אויב ער קען באזיכען אין שלאכט הויז? האט דער רב המכשיר גע'נפערט "איך לאז קיינעם נישט אריין אין שלאכט הויז" (דאס מיינט אז

פון די אלע רבנים וואס האבען טייל גענומען אין קאנווענשען לאזט ער קיינעם נישט אריין וד"ל).

אין די פלייש מארקען איז געפאלען די ביזנעס מיט איבער 60% אין אלעניש איז געגרינדעט געווארען דורך די באקאנטע חברת "מקמק" (ר"ת מכשירים קצבים מנהיגים-קלים)

א פאבריקאציע צו פאבריצירען פארשידענארטיגע היחרים צו צימישען די מוחות פונעם דעת הקהל כאילו עס איז בלויז א בלהול אין אלעס איז מותר, עס האלט שוין אויף א מצב ווי עס קען זיך דאכטען אז דער איסור חלב איז נישט נוהג בזמן הזה, נאר בזמן הבית רח"ל.

די היחרים דורך די אויכענדערמאנטע ארגאניזאציע האט אנגעהויבען ארבעטען אויף אלע פראנטען, די גרונד פרענציפען פון די ארגאניזאציע איז באזירט אויף דאס פאלגענדע:

1. עס איז ערלויבט צו טרייבען ליגענט מיט פאנטאזיעס אן אגבול. 2. מען טאר זיך נישט רעכענען מיט'ן איסור לה"ר, רכילות, ליגנות, מלביץ פני חבירו. 3. מען דארף מבוזה זיין אין אראפרייסען פון גרויס ביו קליין ווער עס שטייט אין וועג מיט כל מיני זלוולין

ובזיונות. 4. ווער עס וועט שטיין און וועג זאל מען אים באזייטיגען מיט טעראר. 1-
5. דרשות דארפען געהאלטען ווערען, פאשקעווילען דארפען ארויסגעשיקט ווערען, קללות
דארפען געהערט ווערען אן אויפהער אויף די גרעסטע גדולי ישראל. 6. קינדער פון חדר,
בחורים פון ישיבה, זאל מען מדריך זיין אין ערציען צו רעדען און בארעדען אין שעלטען
מיט די ערגסטע קללות פונעם אויפשטיין ביז'ן לייגען אלע גדולי ישראל. וכל המרבה הרי
זה משובח. 7. תורה אינגעלייט זאלען אריינגעצויגען ווערען אויסצוארבעטען היחרים אויף
חלב, אפילו עס פארלאנגט זיך צו פעלטשווען די רייד פון די פוסקים. 8. אן עקסטערע
אפטיילונג פון בני תורה זאלען זיך באנעמען מיט פעלטשווען תשובות, דאס מיינט נעמען
תשובות אין אויסארבעטען ווי א שניידער א סוט ווי עס פעלט אויס שנייט מען אוועק און
ווי עס פארלאנגט זיך לאזט מען צו, (עס איז מפורסם די עובדא ווי א יונגערמאן פון די
הויפט עסקנים להתיר חלב האט דן געווען דעם ספר לחם שערים לשריפה, צוליב דעם ווייל עס
ווערט דארט דערמאנט אז 10 גאונים און די צייטען גר"אז"ע, צווישען זיי דער ברידער
חב"ד ז"ל און חלמיך אין א שליח פון גר"א האבען ג' אסר"ט חלב וואס מען ניצט היינט.

9. ארויס שיקען פאלשע בריף אינטערגעשריבען די נעמען פון די רבנים המעוררים אז זיי
זענען מתיר דעם חלב. 10. די בי"ד שבירושלים וואס האבען א מאל מיט'ן אייגענעם געוויסען
אין ווילען געשטיצטקאמפלעט די מעררים אויף חלב אין געגעבען זיי ווארעמע המלצה בריף
אז זאלען זוכה זיין מחקן צו זיין דעם מכשול פון חלב, זאלען געצוואונגען ווערען מיט
גיט'ן אין מיט בייזען אונטערצושרייבען א פסק וואס זאל אויסקוקען פאר דעם המון עם אז
זיי זענען מתיר די פליישען פון גאנץ אמעריקא. (והועיל). 11. ארויסלאזען פאלשע
קלאנגען וואס איז נישט געשטויגען אין נישט געפלויען קעגען די אלע וואס זענען מערער
אופן פלייש, מען דארף פארקוקען אויף די אלע איסורי תורה וואס איז פארבינדען מיט דעם.
12. מפה לאוזן זאל מען צוויסען טוען פאר אלע פעהיגע אינגעלייט וועלעכע ווילען זיך
אויפהייבען צו א הויכע קאריערא אז יעצט איז די געלעגענהייט דערצו מיט'ן אויסניצען די
פעהיקייטען ארויסצוברענגען פאר'ן המון עם אז עס איז נישט דא קיין מכשול פון חלב.
דער וואס קען שרייבען זאל שרייבען, דער וואס קען דרש'נען זאל דרש'נען, דער וואס
קען טעראריזירען זאל טעראריזירען, יעדער איינער לפי שורש נשמתו וגבהות רוחו.
דאס זענען א טייל פון די פראדוקציע פון חברת "מקמק".

1. א פסק דין פון בד"ץ ירושלים עיה"ק אז זיי האבען פארהערט 2 מנקרים (הגה- נישט זיי
האבען אריינשפאצירט אין בוטשער פלוצלינג ווען זיי האבען גע'ארבעט, נאר אפיציעל
גענומען אופען פארהער) און זיי קענען דעם אונגארישען ניקור, (הגה"צ ר' אברהם לייטנער
האט געזאגט אין דרשה מוש"ק פ' תולדות אז דער בד"ץ קען נישט קיין ניקור) דערפאר מעג
מען עסען אין גאנץ אמעריקא פליישפון אלע חרידישע געשעפטען, (הגה- פשוטע בעלי בתים
זענען ערשטוינט געבליבען פון דעם אומפארשטענדליכען פסק וועלעכע האט נישט צו זיך קיין
גלייכען אין די געשיכטע. 2. עס איז אפגעדריקט געווארען א אויפרוף פון איינעם פון די
חברי הבד"ץ אז מען טאר נישט מהרהר זיין נאך דעם אונגערישען ניקור, אנשטאט וואס יעדער
דארף פארשטיין אז נאך דעם פסק זאל מען נישט ניצען קיין פלייש ווייל עס איז געשניטען,
געטרייבערט, אין מיט השגחה אזוי ווי אין אונגארין (הגה-אזוי ווי די אויבענדערמאנטע
רבנים ביים קאנווענשען האבען באשלאסען אז דא ברענגט מען אויך אריין אחוריים אין עס
איז נישט דא קיין השגחה, אין עס איז דא מכשולות). האבען דאס קרומע קעפ אויסגעטייטשט
מתיר צו זיין דאס פלייש, - אגב אין דעם בריף פון ראב"ד וואס האט געהאנגען אין ביהמ"ד
סאטמער אין ראדני סטריט, א גאנצע וואך איז געשטאנען אינטען אז דער ראב"ד בעט זיך מען
זאל רחמנות האבען אופן בריאות פון סאטמער רב, אין דאס איז צענזאריט געווארען ווען
מען האט דאס אפגעדרוקט אין צייטונג, קענטיג אז עס האט שלעכט געקלינגען דער אויסטייטש
אז צוליב פיקוח נפשות דארף מען מתיר זיין דאס פלייש. 3. אין א לענגערע דרשה פון א
באקאנטען גאון וצדיק מפ' שליט"א דעם פארגאנגענעם מוש"ק פ' תולדות האט ער באשטעטיגט
אז עס איז דא גרויסע מכשולות ביי פלייש פון דעסטוועגען קען מען דאס נישט אסר'ן פאר
די גאס. יעדער בר דעת צו הערענדיג די פקחות'דיגע רייד פונעם רעדנער האט באלד פארשטאנען
די כוונה פון בעל דרשן אזוי ווי צו זאגען אין קען נישט אסר'ן (צוליב אומאויפהערליכע
טעראר) אבער איר אידען דארפט פארשטיין נישט צו עסען קיין פלייש ווייל עס איז דא מכשולות
(א דעלעגאציע פון די הויכע פענטטער זענען געווען ביי די דרשה צו אבזערווירען אויב עס
ווערט נישט גערעט קעגען חלב).

4. די חברת "מ ק מ ק" (מכשירים קצבים מנהיגים-קלים) צוזענדיג אז די אויבענדערמאנטע
היחרים זענען געפאלען אויף טויבע אוירען אין יעדער איד מיט א לעפעל יר"ש רירט זיך
נישט צו צום פלייש ווייל ער וויל זיך נישט אריינשווארפען אין סכנה מיט זיין גאנצע
משפחה האבען זיך גענוכען כביכול צו די תורה"ק אליינס, אויפגעזיכט אינגע לייט וואס
ווילען נושא חן זיין אין גרויס ווערען אין אגב מאכען א פאר דאלער, אין פארלאנגט פון

זיי צוזאמען צושטעלען פון די פוסקים א שטיקעל אחיזת עינים צו פארבלענדען דעם פשוטען ג-
המוך כאילו חלב דאורייתא איז מותר לויט די פוסקים לכתחילה.
זונטיג פ' וישלח האבען זיך באוויזען די ערשטע שוואלבען ארויספליענדיג פון די בני
חורה נעסטען מיט א קאפטען אין א קאלפיק מיטן נאמען "מצורעת אבותינו" אין פרעגט שוין
גארנישט וואס פאר א דורכפאל די דאזיגע פאשקעוויל איז געווען, דער פאשקעווילען בוך
מיט'ן נאמען מצורעת אבותינו האט געברענגט שאנד אין ביזיונות נישט בלויז פאר זיך, און
דעם רב המסכים, נאר גלייכצייטיג אויך פאר די חברת "מקמק" אין די קהלה פון ווי ער שטאמט.
פאשקעווילען שרייבער איז נישט קיין נייעס אין היינטיגען דור, וואס איז סיי ווי פיהל
מיט הפקירות אין פריקת ענל, אבער צו מאכען א חיבור פון פאשקעווילען אין א נאמען געבען
מ. אבותינו באקומענדיג א הסכמה פון א רב וואלט זיך נישט געגלייבט אז דאס קעם פאסירען
בזמן הזה.

דאס פאשקעוויל ביכעל צייכענט זיך אויס מיט איר זעלטענעם טאלאנט מוזיף צו זיין ספרי
שו"ת, ברייתען מיט המלצות פון גדולים מאכיל צו זיין חלב במזיד, מבלבל צו זיין די
מוחח אראפצוברענגען היחרים פון פוסקים וואס אסר'ן, אפצופאסלען מענטשען וואס גייען
נישט אין שפאן מיט די חברת "מקמק" אפצושפעטען פון זיך אליינס, אויפצושטעלען משגיחים
וואס האבען שוין 30 יאר נישט צוגערירט צו ניקור, און פסל'נען מנקרים וואס לעבען אלע
יארען אין ניקור, צו דריקען גדולי הרבנים מפורסמים האטש זיי קענען נישט קיין ניקור
, זיי זאלען אונטערשרייבען אז אלעס איז כהוגן, צווינגען מענטשען צו עסען פלייש
קעגען זייער ווילען מיט כוח פון טעראר, צווינגען רבנים וואס האבען אליין געזעהן
מכשולות כיי חלב זיי זאלען אינטערשרייבען אז לא היו דברים מעולם מיט טעראר.

דאס שניידערישקייט פון דעם פעלטשער איז פארברעכעריש אין בארבאריש אופן גאנג פון די
היכטיגע משכילים און רעפארמער וואס פלעגען צו ברענגען האלבע פסוקים פון חנ"ך אין האלבע
מאמרי חז"ל. אט האפט איר א בליק אויף די חשובה פון מהרש"ג (שם דך נ"ו) וועלעכע דער
פאשקעווילען שרייבער ברענגט, וועט איר זעהן אז די משכילים פון אמאל האבען זיך געמעגט
לערנען שווינדלען אין פעלטשווען פון דעם דאזיגען פאשקעווילען שרייבער. ער שרייבט איבער
די חשובה פון מהרש"ג שרייבענדיג איין שורה ארויסנעמענדיג 2 שורות, שרייבט נאך 2 שורות
אין לאזט אויס 3 אין ווען איר זענט פארטיג אפליינען די חשובה נעמט איר ארויס דערפון
פונקט דאס פארקערטע וואס דער מחבר האט באמת געמיינט (מיר בעטען איין נעמט צייט אין
טשעקט דאס נאך) דאס זעלבע טוט ער מיט'ן שו"ת לבושי מרדכי (די זכות פון די צדיקים איז
זיי בייגעשטאנען אז זייער ארגינעלע חשובה זאל נישט געדריקט ווערען אין דעם פאשקעווילען
מאגאזין, דער מוזיף האט דאס קונה געווען פאר זיך בשינוי מעשה.

דער פאשקעווילען ביך איז מעתיק דעם בריף פון הגה"צ ר' זלמן בריזעל שרייפט ער אראף
האלב אין לאזט אויס האלב, איהר קענט זעהן ווי עס פעלט אין מיט'ן א האלבע שורה.
דער שרייבער ברענגט דעם פסק פון התאחדות ה"ר השרי חשמ"ג ער דריקט אפ די ערשטע האלב
אין לאזט אויס די צווייטע האלב. (אין די פלויטע האלב וועט איר טרעפען אז דער ניקור
איז נישט אין ארדענונג). דער זיפן פארמאגט נישט אפילו א ברעקעלע בושאוועקצושניי דען
פון א מודעה וואס איז געדריקט געווארען אין דער איד 2 חדשים צוריק אין געליינט געווארען
דורך די אויגען פון טויענטער מענטשען, דאס וויזט אז ער איז אפילו נישט בגדר אנושי,
אזוי ווי די חז"ל זאגען "מילתא דעבודה לגלוי" לא משקרא אינשי" ער איז בגדר חיתו יער.
דער דאזיגער חיה (בצורת אדם) האט מהבל געווען זיין פאשקעווילען העפט מיט דברי ליצנות
ובדחנוח, צ.ב.ש. ער ברענגט צו די מכתבים פון די רבנים וואס זענען אליין מעיד אויף
זייערע סטאר'ס ווי זיי געבען השגחה אז דער ניקור איז בתכלית הכשרות אין אז דער וואס
איז מהרהר אויף א סטאר ווי זיי געבען השגחה איז "כמעט מהרהר אחרי השכינה" ווייסט איר
פאר וואס כמעט? ווייל איר האט נישט מהרהר געווען גראד אופן רב המכשיר, נאר אויף זיין
סטאר, אין טאמער זענט איר מהרהר נאך דעם רב המכשיר זענט איר מהרהר אחרי השכינה ממש
(עפ"ל) אזוי איז מעיד דער רב המכשיר אליין זעה דף מ"ה).

אין דף מ"ח שרייבט ווייטער דער זיפן אז דער ספר ווי עס ווערט דערמאנט אז ירושלימער
ניקור איז מקובל פון מהרי"ל דיסקין דער מחבר איז א רב א ציוני, אין א מנקה א ח"ח ויר"ש
פון חז"ל ווען מען האט אים געוויזען דעם ספר האט ער דאס געווארפען אויף דער ערד אין
אויסגעשריגען ברענגט נישט קיין רא"י פון אפיקורסים? וועגען כבוד הרב וויל מען נישט
ארויסשרייבען ווער דער מנקה איז, ווייל די פארגאנגענע וואך איז ער געווען אין א בוטשער
אין ארויסגעוויזען גרויס עם הערצות אין ניקור נאר וועגען דעם ספר ווילען מיר זאגען
אז הגר"א לייטנער שליט"א האט ביי די רבנים קאנווענשען השרי חשמ"ג דערמאנט דעם דאזיגען
ספר תורת הניקור הירושלמי וואס האט הסכמות פון די גדולי הצדיקים ווי הגה"צ ר' זעליק
ראובן בענגיס זצ"ל, אין הראב"ה ר' פנחס עפשטיין זצ"ל און הגה"צ ר' דוד יונגריין זצ"ל
(ועוד), אין געברענגט ארא"י פון דארט מקיל צו זיין, און אלע קנאים
פון סאטמאר זענען דארט געזעכען בחוכם דער אויבענדערמאנטער מנקה אין קיינער האט זיך
קיין ווארט נישט אן גערופען - אגה ווילען מיר באטאנען אז חוץ דעם ווייטען אלע זקני

המנקרים בקבלה איש מפי איש מבית דינו פון מהרי"ל דיסקין זצ"ל ומהר"ש סאלאנט זצ"ל אז-ד-ד-
דער ניקור וואס די חרדים טוען היינט איז בקבלה פון זיי ולא שמענו אינו ראי'.
אין דף מ"ח שרייבט דער כזבן ווייטער אפילו מען זאל נאך געבען אז דער גאון וקדוש
מהרי"ל דיסקין זצ"ל האט איינגעפירט ניקור א"י בלייבט נאך אגרויסער ספקאויב די היינטיגע
מנקרים געדענקען נאך דעם ניקור ווייל עס איז ידוע אז איבער 10 יאר האט מען נישט גע'שחט'
ן בהמות אין א"י, יעצט פרעגט זיך די קשיא אין א"י האט מען פארגעסען אין 10 יאר, אין
הרה"ג שז"מ שליט"א וואס ער איז טיטולירט געווארען מומחה גדול בעניני ניקור הלכה למעשה
אין ראש המשגיחים אויף ניקור (אנטשולדיגט מען האט מפרסם געווען אז עס איז נאך נישט
דא קיין השגחה) אין ער האט שוין 30 יאר נישט מנקר געווען ער איז באגלייבט צו זיין
משיגה ראשי איבער צענדליגע גע'שעפטען?.

צווייטענס אין אונגארין איז געווען געשלאסען די שחיטה 7 יאר וואס פארדרייטער
א קאפ אז מען מאכט דא אונגארישען ניקור.

דער זיפן מאכט א בלבול כאלו א גרויסער ציבור האט אנגעהויבען ניצען פלייש פון שחיטת
קלים ורקים צוליב דעם ערער אויף חלב דאס איז נאר א בלבול המוח ווייל רובא דרובא האבען
אינגאנצען אויפגעהערט עסען פלייש. צווייטענס דער אמת'דיגער גורם וואס האט גורם געווען
פאר טייל מענטשען צו עסען נוס"ט איז דער חברה "מקמק" ווייל אילו זכיננו וואלט מען מחקן
געווען אלע פראבלעמען היכף וימיד אין עס וואלט נישט געהאט קיין געלעגענהייט ארויסצוגיין
אויף דער גאס, עכשיו שלא זכיננו אין די חברה "מקמק" האבען אנגעהויבען מעקען מיט כל מיני
היתרים גיסענדיג פעך אין שוועבעל אויף יעדען איז די זאך אריבערגעפירט אין די פדייע
וועלט, אין דער אחריות ליגט אויף זיי!!!!!!

דער זיפן טיטולירט איינעם פון די מערערס אלס ליינער פון ציוניסטישע ספרים ווייל ער
איז מתיר צו ניצען ספרים וואס זענען ארויסגעגעבען דורך מוסד רב קו"ק, קענטליך אז דער
זיפן קוקט נישט אריין אין די ספרים וואס איז געדרוקט געווארען אין מוסד רב קו"ק,
נאר ער איז מעיין אין קו"ק'ס ספרים אליין, ווי ער צייכענט אן דעם ספר דעת כהן קו"ק
נאר ער איז מעיין אין קו"ק'ס ס' אליין ווי ער צייכענט אן דעם ס' דעת כהן פון קו"ק אליין

לעצטעס האט די חברה "מקמק" באשלאסען צו פעלשען א בריף אונטערצושרייבען מיט'ן נאמען
פון הרב מקאשווי וואס דארף אויסגעטייטשט ווערען אז ער ציהט צוריק פון זיינע טענות, בלויז
געציילטע טעם שפעטער איז געמאלדען געווארען דורך די קהלה פון קאשווי אז הרב מקאשווי
שליט"א האט זיך נישט געבויגען כחוט השערה אדרבה אסאך חיזוק האט ער באקומען פון אמת'דיגע
ערליכע אידען משרידי דור הישן אנצוגיין מיט זיין קאמפפ פאר אמת'דיגע כשרות.

בקרוב וועט מסתמא ערשיינען א אפיציעלע תורה בלאט לויט די אנווייזונגען פון די חברה
"מקמק" אלע יודעי ספר וועלען האבען די מעגליכקייט אנטייל צו נעמען אין דעם וויכטיגען

פראיעקט פון איבער ווייזען מדברי הפוסקים אז חלב דאורייתא איז גאר חלוי במנהג, אזוי ווי
דער היתר פון שלמה גורן אויף די מזוירים, (שלמה גורן וואלט זיך געקענט לערנען פון זיי)
אין יעדער איינער איז בארעכטיגט צו טוהן וואס ער וויל בתנאי ער זאל זאגען אונגארישען
ניקור, אין בזכות זה וועט ער זוכה זיין צו נשיאות חן פון די הויכע פענסטער אין האבען
אויסזיכטען עולה לגדולה זיין כאשר יבא יומו לקיים מה שנאמר "כל המיצר לישראל נעשה
ראש" אין די באקאנטע מאמר חז"ל "אין אדם נעשה ראש מלמעלה אא"כ נעשה רשע מלמטה".

מורי ורבותי צום שלום פון מיין בריף וויל איך אויסדריקען מייע געפילען דער אמת
שלאגט זיך מיט'ן שקר דאס קען מען אפילו טאפען מיט די הענט, דער אמת שרייט היט זיך
פון עסען זאכען וואס שטעלען אין סכנה אייך מיט אייער הויז געזונט, היט זיך פון אריינג-
רענגען אין שטיב זאכען וואס פירען אפ דורות פון אידישען וועג אין ברענגען צו אסימילאציע
היט זיך פון נישט לאזען פארפירען פון נידערטרעכטיגע שווינזלערישע בארברעכערישע
ע פלענער וואס גראבען אונטער דעם דת, זייט אליין א שומר אויף אייער געזונט, אויף
אייער לעבען אין אויף אייער אידישקייט.

חודש כסלו תשמ"ג

הק' באטעל בענדער

סגן יו"ר דועד משמרת הניקור

דארצוה הבריה

(וזהו טענת הקצבים בכל הדורות כשתפסו
טענו שעכשיו ילכו לקנות טריפות ממש)

א ועיין בסה"ק על הגאולה ועל התמורה דף מ"ט, אותם שהאכילו גבילות וטריפות, או חלב ודם,

קטובים על הגאולה ועל התמורה
סמ
יש לזקק ורע למזכר, ומזן לביטח, ועל כן אמר ריב"ז אז לי אס
אמר אז לי אס לא אמר, אס אמר שמה ילמדו הרמאין, פרשי ומחך
ק' יבואו לרעה יוצר, ואס לא אמר שמה ילמדו הרמאין חן תיה בקיאות
צמטש ידונו. אינשאל לבו אמר אז לא אמר. איך שמהל בר יתח
אמר ומכאי קרא אמר כי ישרים ודכי כי זיקים ולב כס ושששים
יכעל כס. ופי כרש"ים זיקים ילכו כס ודכו כס שלא לרעה כרית,
ושששים יכעל כס ילמדו לרעה. ומאמר אז איחא גס צמטש דכלס
(פריג מ"ו) ונקבלה רכב (פיט) ונקפא מיה צמטש הרמאין לעין
שמהל וטכר, ועל כולם אמר ר"י אז לי אס אמר ופי אס לא אמר
אזי מונע אז כהלמד ומטמא אז הכהנה עייש. ולכאורכ יס לבין
משקלה מלי קא מנשאל ליה ולבסוף מתיכא פשיעא ליה, ומכ וחדש ל
צמטש אז מכ שלא ידע עד אז.

וגראד וספיקו על ריב"ז כי אחיכו מן המשעת מכרעו לדחום חזרתה,

אס יותר טוב ללמדו צביל העולה ככשרים שיש כאסור והמותר
והכור צמיתתן ולא ישיגו על קלקול הרמאין, אז יותר טוב שלא ללמדו
שמה ילמדו הרמאין. ולבסוף ככרע ריב"ז מכאי קרא כי ישרים ודכי
כי זיקים ולב כס וגר דכללה הכורכ כן כוא, למימינים כס סמה דחיי,
ולמשמאלים כס כוא לביטח חיי, ושששים לא מנשכ הכורכ מלכתן אש"ס
שאפשר שיגיע מה קלקול לרשעים מכל מקום כדאי צביל העולה לזיקים,
חכ מכרע ודחכ חש קלקול לרשעים, ופיכ אמר ריב"ז מכאי קרא,
ואש"ס שרמאין ילמדו לרעה עד יותר. ויודע מה שכתב הרמב"ם ז"ל
צפתיחה לספר המורה בדברי החללוהו: ידעתי כי רבים וגם שלימים
יקבלו העולה משרי זכ, ואמנם המצבולנים שמהם מוכרס דביעה שאינם
אמיתיה וזכרבים כמעשים יברחו מפרקים רבים מנת ויקפו עוליס וכי
מימ לא אמנו ככרע כשיאוח לאחד המשלה ולא יאוח לעשרה אלפים סכלים,
אזי עזר לאמרו זארכ לבלול כמשלה האחד ככוא, ולא ארגיש בגוה
כעס כרע ככוא עכ"ל כרע. וככר כהפרי ז"ל שס וככר אמר הכחס
אזכר מיחה חלף אלפים סכלים צעבור כלהל איש משלה, ולא מיחה איש
משלה צעבור כלהל חלף אלפים סכלים.

איך האב באקומען ה' פ' ויצא א כתב מזויוף מיט'ן קאשוי רב'ס לעדער הקד, נאך געמאכט מיט א נישט געלונגענעם זיוף אין וועלעכען ער איז מודיע רבנים אז ער האט חוזר געווען פון דעם איסור אופן פלייש מטעם שאינו מנוקר מחלב דאורייתא, אויפגעציטערט פון דעם רושם וואס דער בריף האט אויף מיר געמאכט, האב איך באלט אפגערופען טעלעפאניש צום קאשוי רב שליט"א, אין מען האט מיר באלט גע'ענפערט אז דער בריף איז פאלש- לא היו דברים מעולם, איך האב ג'פרעגט היתכן? אז קאשוי רב קומט נישט ארויס א קעגען? , האט ער מיר געענפערט בזה"ל: "ווי איך האב געשפירט אז איך טוה איך אן ענין להרבות כבוד שמים, האב איך געטוהן לפי כוחי הדל, און בהיות דאס אנגעווייטיקטע ענין פון רבבות אלפי ישראל וואס ווערען נכשל בחלב ודם בלי יודעים האט מיך בארירט עד דוכדוכה של נפש, האב איך פארקוקט דעם פאראויס-געזעהנעם טראסק פון די קצבים וגרוריהן, און געטוהן לפי כוחי מעורר צו זיין אין דעם ענין לפחות פאר מיינע תלמידים שיחיו, וואס אויף זיי טראג איך בלי שום ספק דאס אחריות פון מי שיש בידו למחות ואינו מוחה וכו', דער עצם געדאנק אז לאחר מאה ועשרים שנה וועט מען מיך אפיהר נעמען אויף צענדליגע טויזנטער כזיתים חלב כאילו איך האב דאס געגעסען, מיט די טענה אז מי שיש בידו למחות ואינו מוחה איז כאילו ער האט דאס אליין געטוהן האב איך זיך מפקיר געווען גענצליך ארויסצוברענגען מיינ מיינונג פאר מיינע תלמידים, ב"ה דברי עשו רושם לטובה, אין דאס צעטיל איז מן הזמנים ארויס געקומען אין די עפענטלעך, און טויזענטער חרדים לדבר ה' וואס האבען א שטיקעלע באגריף אינעם באדייט פון פסוק "ונכרתה הנפש ההוא" האבען זיך אויך מתנזר געווען פון אכילה בשר בהמה, האטש איך האב דאס נישט געמיינט מעיקרא האב איך אבער געדאנקט דעם באשעפער דאס שלא בכוונה איז נודמן געווארען אזא זכות הרבים על ידי .

דער ס"מ וואס ס'איז דרכו בכך ביי א דבר שבקדושה מטשטש צו זיין די מוחות האט בעוה"ר מצליח געווען צו מאכען פונעם גאנצען ענין א פאליטישע מחלוקת אין היות מיום עמדי על דעתי בין איך זיך מרחק עד קצה האחרון פון פאליטיק אין מחלוקת אין איך וויל נישט האבען קיין שייכות מיט פאליטיק אפילו כמלא נימא, האב איך זיך מונע געווען רעאגירען די גאנצע צייט.

מיינע תלמידים ווייטען אז ווען איך וועל שפירען אז עס איז אלעס אין ארדענונג אז מען קען שוין ווייטער עסען פלייש וועל איך דאס מודיע זיין נישט מיט בריף אין נישט מיט טעלעפאן נאר אויף אנדערע אופנים וואס זענען 100% קאמפעדענט. ס'איז ביי מיר ברור כשמש האט ער ווייטער געזאגט אז א ירא שמים וואס פארשטייט וואס מיינט חלב אבער ספק חלב וועט זיך נישט פארלאזען להיתירא אויף בריבען אין אזא עלמא דשיקרא וואס אלעס איז מען מזיין, אן דעם וואס מען זאל זיך פערבינדען טעלעפאניש מיט מיר".

קאשוי רב שליט"א האט מיך געבעטען איך זאל מגלה זיין דעם זיוף פאר אלע מיינע באקאנטע עד מקום שידי מגעת.

P-R-O-T-E-S-T

This past Thursday Parshas Vayetzei, I received a false letter with the Kausher Rov's letter head written by an unsuccessful forgery. In this false letter, claims that the Kausher Rov withdrew his ban to entirely forbid to consume meat; due to the fact that many stores were caught red-handed having sold meat with fat (forbidden according to the Torah) being still intact.

This false letter was written by an impostor not only imitating the Kausher Rov's handwriting but his signature as well and sent these letters to all Rabbonim. These people were not content to deceive the public heretofore by selling forbidden fats - but NOW they come even to deceive our Rabbinical leaders.

Terrified by the impact of this letter, I immediately phoned the Kausher Rov shlitah. He was greatly shaken-up; replying, quote: "This letter is completely false and I never withdrew my ban." I inquired, "How come the Honorable Kausher Rov does not vehemently protest against this outrage?" He replied as follows: "When I felt I was Capable of accomplishing something for the sake of Heaven, I did according to my limited capabilities. Being that the tragic responsibility of tens of thousands of Jews transgressing daily consumption of forbidden fats innocently, greatly shook me up to the core, thus compelling me extremely, to take immediate action."

"I had not at all considered the consequential (following) threats and acts of terrorism from those people concerned but nevertheless acted in full accordance to my capabilities to at least arouse my personal students for which I undoubtedly carry the responsibility as our sages of blessed memory state; 'One who can protest and prevent transgression but yet remains silent becomes responsible for their sins.' The thought that after 120 years that I will be held responsible for millions of sins accumulated by eating CHELEV (forbidden fats) as though I, myself, would have eaten this chelev (forbidden fats) and thereby transgress for all eternity, was just much too much for me to bear silence in view of such a bleak scenario. Entirely due to this responsibility of "one who can protest and yet remains silent, he will be held responsible as though he himself actually sinned."

"I was sorely pressed, having no choice in the matter, to completely sacrifice my very well being and safety by publicizing my declaration to my personal students."

"Thank G-d, my words of exhortation have accomplished a great deal, as told by others, - - - my letter became publicized by Heaven's guidance and tenderly watch over me and my constituents - - wherein many many thousands of G-d fearing Jews who heretofore vaguely understood the meaning of 'punishment by earlier death in this world besides loss of future world in so what ever form it assumes, all due to merely eating CHELEV (forbidden fats), all these blessed people have completely obliterated meat from their menu as per se; hence abstained entirely from further consumption of any animal meat. Although this was not my original intention, I nevertheless profusely thanked my Father in Heaven that I actually rescued the populace from continuous sinning although-be-it unintentional of set aim, purpose and design."

"Satan, it is, who as usual creates confusion in every cause, has unfortunately succeeded to create dissention from this whole matter by way of political conflict. As long as I can remember from my youthful years, I have always shunned, abhorred and despised Jewish political conflict and want no part of it whatsoever; hence I have refrained from continuing actual involvement."

"My students fully realize that when the vastly important matter of NIKKUR will become completely resolved and corrected according to the strict edict of the Torah, I will notify them; not by letter nor by telephone but through methods that will be 100% confidential. Until that time, expect nothing from me."

I am 100% convinced that a G-d fearing Jew who understands the meaning of forbidden fats or even a doubt of forbidden fats, would definitely not rely upon falsely written matter which can very easily be exposed and proven as forgery especially in the present day and age when deceit and fraud reigns supreme tending constantly to mislead the public and now even the Rabbis in what-so-ever fashion or manner opportunities present themselves toward such fulfillment."

The Kausher Rov requested that I reveal to the public this criminal intended forgery of not only his handwriting but of his name as well and especially to whom ever it may concern.

As a finale; The ban of the Kausher Rov shlitah to obliterate meat from your menu, still remains strongly in force as ever before until such time when we will all be willing to abide strictly by the edict of our Holy Torah.

ה ע ת ק ה

ב"ה יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו

שלו' וברכה לכבוד כל תלמידי החביבים הע"י
אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר בהמה שיז
מערערים, שאיך החלב מנוקר כראוי.
הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים,
נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות
המוחזקים להיותר טובים ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי,
שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם
עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל
ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא לאכול שום בשר
בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י
דתוה"ק.

ה' הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בגמח"ט בחוכ"י
ושנת גאולה וישועה א"ס.

ולראי' בעה"ה

הק' רפאל בלוס

הזראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא ממרן הגה"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א

רפאל בלום

גאב"ד דק"ק קאשוי יע"א

בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א

ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו
שלו' וברכה לכבוד כל תלמידיי החביבים הע"י,
אחדש"ה, אודות שנשאלתי כמה פעמים,

מענין בשר בהמה שיש מערערים, שאין החלב מנוקר כראוי.
הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים, נתברר כי בעו"ה,
שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים להיות טובים ומהודרים, אינם
מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים
הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור
מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל
וכלל לא, עד שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י דת תוה"ק.

ה' הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע בגמח"ט בתוכ"י ושנת גאולה וישועה א"ס.

ולראי' בעה"ח

הק' רפאל בלום

בס"ד, ה' ניסן תשס"ב לפ"ק.

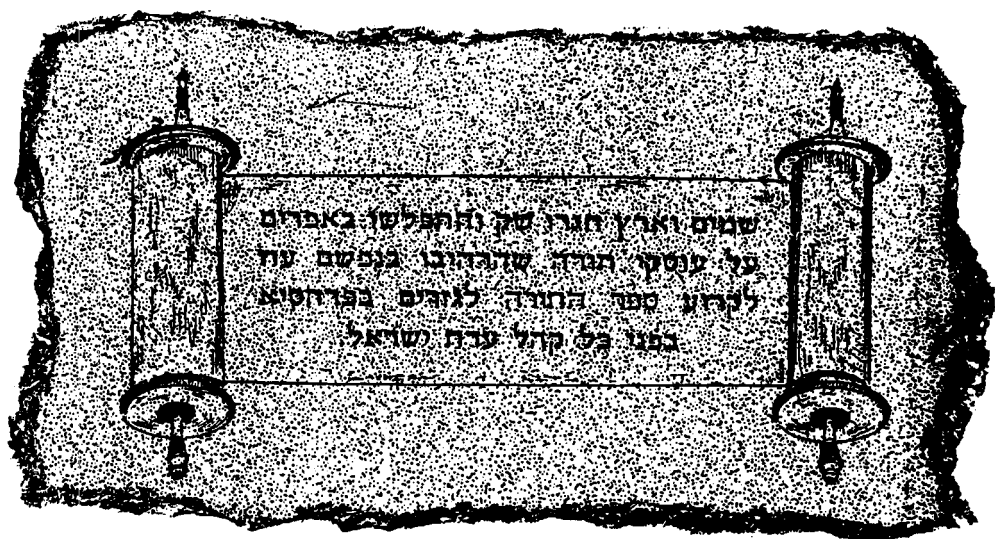
אנו חבורת עסקנים נכנסנו אל כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מקאשוי לשאול חוות דעתו:
א. אם כבר נשתנה המצב לטוב, והאם כבר מותר לאכול בשר בהמה,
ולכל הפחות ביום טוב?

ב. אותן השחיטות החדשות שמפרסמים כי אצלן הכל על צד היותר טוב גם
למהדרין מן המהדרין מחמירים מן המחמירים בהידור שאין למעלה ממנו, האם
מותר לאכול מבשרם?

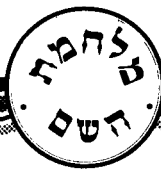
וזו אשר השיב: בעוונותינו הרבים לא נשתנו העיתים לטוב, והשומר
נפשו ונפש ביתו שלא יטמטמו חם ושלום במאכלות אסורות, ורוצה
להמשיך דורות נאמנים לה' ולתורתו יתרחק מכל אכילת בשר בהמה
מאיזה סוג או קהלה שיהיה בלי יוצא מן הכלל, עד ביאת משיח צדקינו,
והעיר אז: כי כשרות הוא אחד משלשה דברים שגורמו ירידת היהדות פה
אמעריקא ושאר מקומות כמבואר בווהר הקדוש פרשת שמיני^ב.

א) נכתב ונתפרסם ברבים על ידי הגה"ק מקאשוי שליט"א.

ב) זהו לשון הווהר הקדוש שם: כל מאן דאכיל מאינון מאכלי דאסירי, אתדבק בסטרא אחרא, וגעיל
נפשיה וגרמיה, ורוח מסאב שרייא עלוי, ואחזי גרמיה דלית ליה חולקא באלהא עלאה.
מתורגם ללשון הקודש: כל האוכל מאכלות אסורות, מדבק עצמו בסטרא אחרא וגועל
נפשו וגופו, ורוח הטומאה שורה עליו, ומראה בעצמו שאין לו חלק באלקי ישראל.

שנים וארץ חגרי סל ותחלילנו באפרים
על עונתנו חרה שונתנו בנסים עז
לקרע ספר החוקה לארזים בפרוסתא
במו כל קול ערה ישראל

ספר מלחמת השם

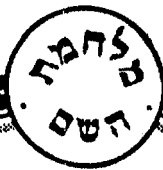
שמים וארץ חגרו שק והתפלשו
באפרים על עוסקי תורה שהרהיבו
בנפשם עוז לקרוע ספר התורה לגזרים
בפרהסיא בפני כל קהל עדת ישראל.

בעזהש"ת

יום ג' לסדר זכור את אשר עשה לך עמלק שנת תשמ"ז לפ"ק.

לכבוד הרבני החסיד המופלג
והמפואר כל אחד מהולל כפוי ערכו
נ"י ויזרח.

הננו להציע לפניכם ענין חדש ממש שהדורות
שעברו לא זכו (קרי: זכו שלא) לראותו ולהכירו, הענין
הוא עשיית התורה הקדושה ומצוותי' פלסתר באופן
מבהיל ונורא אשר כמוהו לא נהיית מימות שבתי צבי
ימ"ש וכת שלו, אשר כידוע כינס בימיו רוב כלל
ישראל ופקד עליהם לקחת חלב הכליות שאיסורו
בכרת ולברך עליו בקול רם בשם ומלכות "ברוך אתה
ה' המתיר אסורים" (ראה בספר תורת הקנאות לר'
יעקב עמדין זי"ע, אמשטרדם שנת תקי"ב ונדפס מחדש

בא"י הוצאת מקור ירושלים, תשל"א, ראה בדף 45-46)
ואכלו חלב הכליות לשובע נפשם ועל פי עדותן של
חכמי הדור הי' זה ערמוניות נפלאה של אותו רשע
ימ"ש כי עי"ז נפתח לפניו השער להחדיר בתוך לבות
בני ישראל כל כוחות הטומאה שלו דאחר שאכלו
החלב גטמטם לבם ולא הי' מי שימחה. ואף אחר
שהתיר בפרהסיא כל איסורי עריות שבתורה והפך
אותן מעבירה למצוה גדולה נלכדו ברשתו גדולים
וטובים ורוב כלל ישראל.

הננו עומדים עכשיו קרוב לד' שנים מאז שהופיעו
חכמי הדור בהכרזתם המרעשת להזעיק תבל ומלואה
שלא לאכול בשר בהמה בכל ארצות אמעריקא על
שמצאו כי אין מנקרים את החלב כלל.

מיד אחרי השערורי' קמו אנשים בני בליעל
מחוסרי השגה חומר איסורי כריתות, במיוחד אצל
מאכלות אסורים המטמטמים הלב והמוח, ושכרו
אבריכים בני תורה עבור אמתחות מלאות כסף לברר
שהניקור הנעשה בעת הוא באופן היותר נעלה. מעשה
שטן הצליח והאברכים נתפסו ברשת הס"מ אשר דרכו
לצוד נפשות יקרות על ידי אוצר הכסף שלו, והצליח
הס"מ באופן יוצא מן הכלל במבצעו (כמבואר בס'
פרשת הכסף באורך גדול). ולא רק שביררו היתרו אלא
שנעשה לפיהם מצוה גדולה לאכול בשר בהמה שאינו
מנוקר.

הגע עצמך! אברכים מדרגה הראשונה נתדרדרו
עד עמקי השאול, נאבד מהם כל רגש לכל הקודש לנו

ונעלם מהם כל זיק אנושיות, לא נתביישו לסייף ולזלף בפרהסיא קבל עולם ומלואה במילתא דעבידא לגלויי. לסלף דברי אלקים חיים ולעשות בערמומיות נפלאה מצוה גדולה לאכול חלב. פרי עמלם הוא הקונטרס "פרי תמרים" חלק ו"א, שיצא לאור חנוכה שנת תשמ"ג, ובשעתו עשה ערבובי' גדולה בעולם התורה והיהדות, כי מחמת חוסר ידיעה במקצוע הניקור עלתה בידם לסמות את העינים, ולעשות רושם כאילו הכל בסדר יפה, וכל החלבים הנאכלים הם היתר גמור, ואין מקום אפילו להחמיר בחלב שהם איסור דאורייתא גמור ומפורש בקרא.

קבוצת אברכים הבקיאים בדיני ניקור, כאשר ראו הקונטרס ההוא נשתוממו מול המחזה, לא האמינו למראה עיניהם, כרסו כרעו ברך וכמעט התמוטטו מרוב פחד וחלחלה. צמרמורת אחזתם והשבץ הקיף את כל גופם ושאלו שאלה מיד גדולי הרבנים אם אינם מחויבים לקרוע קריעה שאינה מתאחה, כי לדעתם קונטרס זה הוא קריעת הספר תורה לגזרים להכעיס בפומבי לעיני כל ישראל. מצאו שמטרת כל הכותבים לעקור פשוטו כמשמעו מצות חלב מן התורה. גילוי פנים בתורה באופן נורא ומבהיל כזה מאברכים הקרואים שומרי תורה לא הי' עדיין מימות עולם.

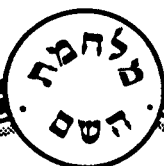
תוכן הקונטרס פרי תמרים הנ"ל:

1. כל מקום שהי' באפשרות לדחוק ולהעמיס אפילו בדוחק היותר גדול פירוש מעוקם בדברי פוסקים

הקדמונים להורות היתר, עשו כן. ואפילו לעקור
עייז הפירוש שקבלו המנקרים הישישים דור אחר
דור עד ימות המחבר.

2. כשהי' מן הנמנע, אז העתיקו לשונות הקדמונים
וחתכו וקצצו מלשונם ברישא — באמצעו —
ובסופו — כפי אוות נפשם עד שקיבל צורה חדשה,
ואותו הפוסק שבפנים בחיבורו כתב על חלב גמור
אסור מן התורה לכל הדיעות בעונש כרת, נחלף
דעתו, פשט צורה ולבש צורה חדשה, וכאילו
שיטתו שהיתר גמור לאכלו בלי שום פקפוק,
יאכלו ענוים וישבעו למהדרין מן המהדרין. אין
ספק אצלינו אילו היו אותן הקדמונים עומדים
מקבריהם לשעה אחת לראות מה עשו הזייפנים
הללו היו קורעין אותן כדג. וגם קורין אותן
למשפט לפני ב"ד של מעלה. וגם כעת מצטערין
בלי הרף בקבריהם על גודל הפשע להחליף
דבריהם ולפרסם בשמם בשר תחת טריפה —
מצוה תחת עבירה — אין לך חטוטי שכבי יותר
מזה, ואין לך ניתוח המתים מבהיל מזה. כי כל
כזית חלב שנאכל דבר יום ביומו על חשבונם קשה
להם כאילו חותכין כל גופן במסריקות של ברזל
מלובן (וכל מאמין בקדושת מעשיהם הקדמונים
כך דעתו). בלי ספק — דאפילו איש פשוט נפשו
סולדת שיאכל אחד חלב על חשבונו כ"ש הני
קדושי ארץ שמירתתי ממנהג קל מד"ס יותר מאנן
איסורי תורה.

נכתוב דוגמא מסגנון ותכונת הספר. ואופן סילופן
בדרך משל:

היו יכולים לכתוב בזה הלשון מצוה (חס ושלום) להיות רשע, ומקרא מפורש בתהלים "שומר ה' את כל אהביו ואת כל הרשעים". וכי תימא הלא כתיב אח"כ ישמיד? אין זה עסק שלהם, להם יותר טוב להשמיט את זאת כדי להשיג המטרה. וכן היו יכולים לכתוב מצוה (חס ושלום) לעבוד ע"ז כמו שנאמר בתורה "וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם להם" ואח"כ כותבים שנאמר "והארמה תתן את יבולה. יזשמתם את דברי אלה על לבבכם" והשמיטי מ"ש בתורה "לא יזכן יכולים לכתוב מצוה (חס ושלום) לגנוב כמו שנאמר בעשרת הדברות תגנוב, מצוה (חס ושלום) להרוג כמו שנאמר בתורה "תרצח" וכן להלאה.

בעיני הקורא נראה אולי כשחוק, אבל האמת המר כי כך עשו בכל הקונטרס הנ"ל כדי לברר באופן זה שהניקור שעושין היום כהוגן והחלב הנשאר (כמו חלב הכבד והכליות) שומן הוא. ומי שיש לו עינים לראות וגם בקי בהלכות ניקור. מתרשם מקונטרס פרי תמרים הנ"ל ממש כמו אילו הי' נכתב דוגמא הנ"ל.

אוי לו לדור שכך עלתה בימיו, כל היעודים שנכתבו על דור עקבתא דמשיחא אינו מגיע לחורבן הלזה. ולא די לן בזה שחיללו השם הנכבד והנורא לעשות תורתו — אשר באותיותיו נבראו שמים וארץ וכולן שמות של הקב"ה. ובשבילן נברא העולם והוא כלי שעשועיו של הקב"ה — ככתבי עיתונים להבדיל אלף אלפי הבדלות — (אשר תשובתו חמורה מאוד), עונשו לרדת לעמקי השאול, מקום המיוחד לעוקרי הדת ומסלפי התורה שבכל דור ודור וכרתו בידי

חלקם מעולם הבא כמבואר בסנהדרין ר"פ חלק
וברמב"ם הלכות תשובה שהמגלה פנים בתורה שלא
כהלכה אין לו חלק לעולם הבא. והוסיפו עוד חטא על
פשע שחטאו והחטיאו את הרבים וגרמו לעדה קדושה
המשתוקקת לדרוך בדרך המסורה והצרופה — לאכול
מדי יום ביומו אלפי אלפים כזיתים חלב דאורייתא.
ובזה הכו חרב מחודד לשדרת יהדות החרדית וכרתו
בפראות שורשי האילן שהי' מעותר להצמיח דור
תמימים וישרים ההולכין בדרך השם בלי פשרה וסטיה
קלה כלל. אין לנו הדיו והנייר לכתוב גדול ההפסד
וההיוזק שעשו לכלל ישראל — בעזה"ר נשארנו מתי
מספר אחר השחיטה הנוראה ביזמת הרוצח הגרמני
ימשי'ו, ומה שלא זכה רשע זה לגמור באו הללו
בשליחות הס"מ לכלות. ולא הגופות — שלהן עכ"פ
יועיל תשובה וזעקה — אלא גרמו שחיטה נוראה על
ציפור נפשה של כלל ישראל שנשארה לפליטה בדרך
נס והצילו גופם מרב הטבחים. עכשיו באו אלו
וחיללוה, הלא בחטאים שבין אדם לחבירו אין יוה"כ
מכפר על אחת כמה וכמה המחטיא את הכלל ישראל
כולו מאין ימצא תרופה למכתו והיאך יכופר עונו
ויסלח חטאתו על החטאים פשעים של בני ישראל
שאכלו חלב על חשבונם ונטמטם לבם ויצאו מדחי
לדחי עד שפרקו מעליהם עול התורה ומצותיה (כמו
שאיירע כבר לדורות הראשונים באמעריקע על שלא
נוהרו בזה לא נשאר אחריהם אלא דורות של פורקי
עול תורה ומצות בתכלית). והפלא הכי גדול שרב גדול
חובר חבר בעל המכשיר לבשר לא נח דעתו עד שראה
לנחוץ להורות מעשה לרבים כי חלב המותרת עפ"י

ספר הנ"ל אין בו חשש אפילו לאנשים מרדקקים ובפומבי בחתונה גדולה פיו פתח והוריק לתוכה חתיכת סאלאמי אשר אפילו ההדיוט שבהדיוטים מפחד ומירתת לאכול כי הוא המפורסם כבר הרבה שנים שקרוב לרובו תוכנו חלב, (ממש כמעשה ש"ץ ימ"ש הנ"ל).

ב"ה שמסר עולמו לשומרים, והקדים הרפואה למכה והאיר את רוחן של בני עלי' לחבר חוברת המגלה פרצופן האמיתי של סופרי פרי תמרים הנ"ל, ושם החוברת הוא "עלבונה של תורה".

המעייך היטב במתינות ובהתישבות בקונטרס "עלבונה של תורה" (ששלחתי לפניכם כאן), יראה בעיניו כי לא הגזמנו כאן כלל, אדרבה, לא כתבנו אפילו כטיפה מן הים מן האמת המר. ואפילו היו כל הימים דיו, וכל דיירי ארעא לבלברין, וכל עצי השדה קני קולמסין — אי אפשר לתאר חומר העון להכשיל באיסור מאכלות אסורים היותר חמור שבתורה המטמטם לבות וראשי הכלל ישראל.

עתה אחי קורא הנעים — חשבנו שכבר הגיע הזמן להתבונן בינך לבין עצמך מה חובתך בעולמך כעת. באיזה חשק אתה אוכל ומאכיל לביתך בשר בהמה ואיזה טעם אתה מרגיש בהן. (אפילו רק ליום טוב לבד — או במקום חתונה אל יבטחך לבך כי בשר שלך מנוקר כדת וכהלכה כי מניין לך הבטחון החזק הלזה אחר שרק מיעוטא דמיעוטא מזקנים הישישים הדרים בארץ ישראל בקיאין בניקור והן הן העומדים

בראש מערכות אלקים חיים וצועקין בלי הרף הסירו מעל סירי הבשר הבהמית כי בנפשכם הוא!! סם המות של כריתות גופות ונפשות ישראל – נתונה בכל קדירה של בשר המתבשלת – שמו – חלב הוא!!!

הכבר התבוננת שבכל חתיכת בשר שאתה מאכיל לבנך או בתך כאילו אתה מאכילן סם המות – מאכל שכתבה תורה כי עונשו כרת – אין בינו לבין סם המות ולא כלום. וכי יעלה על הדעת שאב או אם הרוצה באריכות ימיו ושנותיו של בנו ובנותיו החביבים לו יותר מכל הון, יקח בחפץ לב ובשאת נפש חתיכת סם ויתן לתוך פיהם בלי שום רחמנות וחמלה? הלא ברור ששום אב או אם לא יאכיל לבניו מאכל אשר רק אחד יצעוק כי סם המות הוא אפילו אלפים כנגדו יצעקו אין בו סם, ירחיק מספק רציחה אפילו אלפי שערים ואפילו מכיר בהצועק שאינו מוחזק בבירור לאיש אמת – כי מה לו ולצרה. ועכשיו שצועקין אנשים אמיתים רבנים גדולי הדור שכל עסקיהם ביום ולילה תורה ועבודת ד' – הן הנה הצועקין חלב בבשר הסירו ממנו! – ולעומתם הן הקצבים והשוחטים הן וקרוביהן וכל השייך להן (ע"י כסף וזהב אשר עמהם) המבטיחין שאין לחוש לדבר. האיך ירהיב האדם בנפש עוז להאכיל עדיין כל זה לעצמו וביתו אין זה אלא שכבר נטמטם הלב עד שאין החי מרגיש מה זה עונש כרת שנאמרה בתורה. ההרגשים נצטננו עד כדי הקפאה.

ומה עם הנשמה? הלא מאכלות אסורות ראש המזיקין ומחריבין כל רגש קדש בנשמת היהודי. אכילת

חלב לילדים הוא כמעביר בנו ובתו לבית הכומרים רח"ל. כי סופו של דבר לאט לאט מטמטם המוח והלב עד שכל הקודש לישראל נהפך אצלו ללעג ולקלס.

רבים טועים כאשר רואין בניהם ובנותיהם אוכלים חלב שבבשר בהמה דבר יום ביומו ועדיין הילד יהודי כשר. לדאבונינו טעות זו מושרשת בלב הרבה מישראל ומצוה גדולה להוציאן משיבושן **טמטום הלב** אין הכוונה כי מיד אחרי עיכול הבשר עם החלב ילך להכומר להתנצר. שגם אם יאכל חזיר הרבה פעמים לא יעשה כן ויש שאכלו שנים הרבה ועדיין לא נשתמדו. אלא המכוון האמיתי הוא כך:

נפשות ישראל מקור מחצבתן ממקום גבוה מאוד, חלק אלוקי ממעל, והיא יסודו של כל בר ישראל להכנע לבבו תחת עול התורה ומצותיו ית"ש. הנשמה משתוקקת להכנע לבבו תחת עול התורה ומצותיו ית"ש. הנשמה משתוקקת לענינים עילאין כמו לימוד התורה — תפלה — עשיית חסד ושאר המצות. ומה"ט אמרו חז"ל דמי שאינו רחמן וגומל חסד בידוע דלאו מזרע ישראל הוא, דנשמות ישראל כולן מחומר אחד נעשו. ברצון העז והחזק לעשות רצון קונו וכדחז"ל (ברכות י"ז) דרק השאור שבעיסה ושיעבוד גליות מעכבין מלעשות רצון השם ולעתיד לבא כשיעביר השם ב"ה את הטומאה מן הארץ יהפכו כולם לעבדו שכם אחד.

טמטום הלב פירושו איבוד הרגשה לתורה וביטול הרצון וההשתוקקות לעשות רצון השם ברוך הוא מצד

פנימיות לבו, ודבר זה אינו נעשה ברגע אחד אלא לאט לאט, כמו מחלת הלב. שלאט לאט בהצטברות צער ועיגון הנפש נתקף הלב, כן גם בזה. ואף אם מקיים מצות בחיצונות אי"ו הוכחה שלא נטמם הלב במחמת הרגל וכן הבושה לשנות מהסביבה שבו צמח גדל וחי גורמת לו להחזיק בתורה ומצותיה. הדבר דומה לגלגל גדול הסובבת הרבה גלגלים קטנים שאם יגלגל האדם גלגל הגדול במהירות חזק אז גם כאשר יניח ידו עדיין יסובב מאליו למשך זמן קצר, כן הדבר בנשמת האדם. וקרא כתוב "נר ד' נשמת אדם", כמו שהנר הולך וכבה לאט לאט עד שכבה לגמרי, כן הוא ממש בנשמת האדם. וע"כ כתיב "נשמת" ולא "האדם" להראות דקאי על הנשמה ולא הגוף.

טמטום ההרגשים וכבידות האדם ועייפותו לרגל כל דבר שבקדושה הן הן הדברים הנעשין ונגרמין ע"י מאכלות אסורות. וסופו של דבר, אחר שבכל דבר קודש צריך ללחום מלחמה כבידה עם הרצונות שלו שיסכים גופו ונשמתו שנעכר לקיים דבר מצוה או ללמוד תורת ד', אחר זמן וזמנים מתחיל לדלג בתחילה על דברים קטנים כמו מנהג ע"י שמצטער בכל דבר קודש — מסייעין לו להסיק המסקנא כי אפשר להקל בהם — ואח"כ מתחיל לבטל מצות דרבנן (שאינם לרוח הגוף — ולא נר חנוכה — שאין לגוף צער בו כלל, וכיוצא) חציו לכם וחציו לד', ואח"כ מפתיחו שאין זמן קר"ש דבר נחוץ כל כך להטרד משינתו בשבילו (והוא כבר מ"ע מה"ת לקרותו בזמנו — לרוב הפוסקים — ע"י מנחת כהן ופתי' לפמ"ג) ובתפלין די לו לקנות זוג בזול היותר אע"ג שהוא

שמונה מ"ע של תורה. בכל יום, ואח"כ במתינות יורד מטה מטה, מתחיל בגניבות עכו"ם ומסיים בגניבות וגזילות ישראל — נכשל במסירות ומלשינות — הסתכלות אסורות שהוא ל"ת של תורה הן בפועל הן בכלי משחית הנקרא טעלעוויזיע — ושאר איסורי עריות רח"ל — וככה אמרו חז"ל דרך דרכו של יצה"ר היום אמר לו עשה כך ולמחר עשה כך עד שאמר לו לך עבוד ע"ז והולך ועובד.

וכ"ז בא ע"י טמטום הלב והמתת רגשי הקדושה, שנעשו בעקבות אכילת דברים האסורים, שסללו שביל רחב להיצר להחדיר בתוך הלב ולהעבירו על דעתו.

ואחר כל הנ"ל הכי יכול אתה לומר לעצמך כי נקי אתה מכל אלה ועדיין לא שלט בך או בבניך ובבנותיך כח הטמטום אשר מנפש עד בשר יכלה.

אין הדבר כמו שהיצר מתעה אותך שטמטום הלב היינו כשזורק הכובע מעל ראשו, מגדל בלורית ומגלח זקנו, ועד אז יהודי כשר הוא, לא! ולא! ועוד הפעם לא! אלא כי אדם המלובש כובע גבוה ורחבה, קווצותיו סדורות לו תלתלים, זקנו יורד על פי מדותיו, לובש טלית עם עטרה רחבה, ופוסע עקב בצד גודל, עדיין באפשר כי נתון ומסור כל כולו תחת ממשלת השטן וחילותיו ולבו מטמטום עד לאחד. ואבן הבוחן לזה, תבדוק ותחקר אחריו איה הנהגתו בבית המדרש; הכי מתפלל ועונה אמן כראוי ונוהר מלהשיח? האיך התנהגותו בממונות, הכי ממונו באמת ממון כשר? הכי מדקדק לקרות קר"ש בזמנו? הכי מדקדק ונוהר

מהסתכלות אסורות גם כאשר נוסע בעראפלאן? האיך מתנהג בשלחן שלו הכי נזהר מלהעלות מאכלות שיש מערערין עליו או תאות אכילתו גברה עליו שלא לוותר על דבר המתוק לחיך ונחמד למראה?

לבד מכל אלה כבר הורה זקן (לקוטי אמרים פ"ח, נפש ישע' ע' י"ד) שאם אדם אוכל דברים האסורים כל התפלות שמתפלל בכח זה כל המצות שמקיים — כל תורתו שלומד — כל האורחים שמאכיל מזה — אין נחשבין לו למעלה למצוה. ועי' בספר חסידים דאם האדם אינו עומד בנסיון באיזה מצוה (כגון אם לאכול בשר או לא) אז אין הקר"ש שלו עולה יפה. וכמה נואלו אלו האנשים שאוכלין בראש השנה בשר בהמה להיות בטוח שתפלותיו ביום קדוש הלזה לא יעלו לרצון רח"ל.

לאור הנ"ל אם תמצא סימניך הנ"ל אצל אשתך — בניך ובנותיך דע לא הם הנאשמים אלא פרי חטאת אבותם המה אוכלים. הבשר והחלב שהאכילו אותן אבותיהן דין גרמא בנזקין ואלה הצאן מה חטאו. ובאלו הימים ממש בא לידינו מסקנא של דו"ח שנתקיים באחרית הימים על משפחות זרע היהודים והסך הכל מבהיל כל רעיון ומדרא כל נפש. כי נמצא שבכל בית (כמעט) יש לכה"פ בן או בת אחד שיצא לתרבות רעה רח"ל וסר מדרכי אבותיו בריש גלי.

עוד הפעם! טרם אתה מכניס בשר בהמה לביתך ומעלהו על שלחןך שים נגד עיניך שכעת כל נפשות ביתך על משקל המאזניים:

עוד הפעם! טרם אתה מכניס בשר בהמה לביתך ומעלהו על שלחןך שים נגד עיניך שכעת כל נפשות ביתך על משקל המאזניים:

- בשר עם חלב מצר זה ←←←← בניים המתים בקוצר ימים, מצר זה (שבת ל"ג).
- בשר עם חלב מצר זה ←←←←← כל מיני חולאים ומקרים, מצר זה (שם).
- בשר עם חלב מצר זה ←←←← בניים רעים ומשחיתים, מצר זה (פ"ח י"ד פ"א).

וְבָיִים צוֹם כְּפֹדֵר יִתְּמוּן

אנו בטוחים שאתה הקורא היקר בגודל רחמיק על עצמך - אשתך - בניך - ובנותיך - תעיין היטב היטב בכל קונטרס

הזה טרם תיגע עוד הפעם לקניית בשר
בהמה.

בברכת כתיבה וחתימה טובה
הק' שלום יודא גראס
אב"ד דקהל "מגן שאול" דיהאלמין

ג.ב. נא לגודל האחריות כשאפשר להציל נפש
מישראל — מתבקש מעלתו אחר שקלט מהקונטרס
כל צרכו, להעבירו לאחרים על מנת לזכותן ולהציל
נפשותם היקרות מרדת שחת על ידי קריאה בקונטרס
דנן, ויש בזה משום חסד עם הגופות והנשמות גם יחד,
לחבירו ודורותיו אחריו.

ובפרט אם כבודו נכשל גם כן בלי יודעים באכילת
בשר בהמה, לתשובת המשקל יחשב לו להשפיע על
אחרים להפסיק באכילת בשר בהמה מיד. ועי"ז זכותן
וזכות דורות כשרות שיעמידו יזקפו על חשבוננו.

כמובן שהקונטרס "עלבונה של תורה" לא העלה
כל הסילופין הנמצאים בקונטרס פרי תמרים, כי יש
בהם לאלפים ולא הספיק הפנאי והקונטרס "עלבונה
של תורה" הוא רק כעין דוגמא מסגנון מעשיהם של
כותבי פרי תמרים הנ"ל, ישמע חכם ויוסיף לקח ואי"ה
עוד חזון למועד אם לא יתחרטו על מעשיהם וישובו
בתשובה ברבים

בשורה טובה לעולם התורה

כבר יצאו לאור עולם הספרים אשר עיני ישראל כלות אליהם
"קובץ כל ספרי ניקור"

בטי כרכים משובצים בכל מיני הידור ויופי מעולם לא היו כל הספרים הללו של ניקור מצויין בשוק, וכעת נדפס כדי לתת אפשרות ביד כל הרוצה לרכוש אותן, כי עיני חסרון הספרים רבו המכשולות במשך השנים שעברו.

בדורות שעברו היו משלמין כל מחיר שבעולם לרכוש הספרים והקונטרסים יקרי המציאות שלא נמצא אף אחד בעיר, והרבה עמל וטורח השקיע המו"ל להשיגן לזכות בהן את הרבים. וכאשר אך יצאו לאור עולם ממש נחטפו מן השוק לגודל יקר חביבותן.

קצרה דעתנו מלדעת עוד כמה שנים ישאר הזדמנות זו לרכוש רכוש היקר הלזו לכל מי שירצה, וכמו שעד עכשיו לא היו נמצאים בשוק כלל במשך הדורות. ומסתבר שלא במהרה יודפס עוד הפעם לרגל הוצאותיה הגדולים.

**אל תמתינו שיגיע הזמן אשר תבקש הספר ככסף וכמטמו-
נים ולא תמצאנו כי במהרה יאזל מן השוק. מהרו והביאו ברכה
לביתכם, עוד יגיע זמן ותאלצו להתחרט על העבר, שהיה לכם
הזדמנות כה קלה לרכוש את כולם ולהיות תורת כל מעשי
הניקור – ויסוד מלאכת ועבודת הניקור בתוך ביתך ועל
העצלות שהי' בך אז באת עכשיו לחלישת הדעת והלב לחפש
אחר הספרים ואיננו.**

הכמות מצומצמת וכל הקודם זכה

נ.ב. זה איזה זמן שהחלה התערורות גדולה בקרב ראשי הישיבות והכוללים ללמוד מעשי הניקור משורשיה, והרבה בני ישיבות כבר שקועין ראשן ורובן בלימוד זה. וכולם כאחד מודים: **שלוא הקובץ מספרי הניקור לא מאה מוצאים יד ורגל ביסודות והכללים העיקריים במלאכת הניקור וגם טעויות למה ולפך עיני העיון בקיצורים בלבד. ורק עכשיו אחר העיון והלימוד בהם עלה בידם לברר כל פרט ופרט על בורין האמיתי.**

הכנס אוצר בלום לביתך

הסעט כולל קי"ח ספרי ניקור מזמן הרמ"א זי"ע עד היום הזה

מחירו – \$90.00

להשיג אצל המחבר:

VAAD MISHMERES HANIKUR

c/o Rabbi S.J. Gross

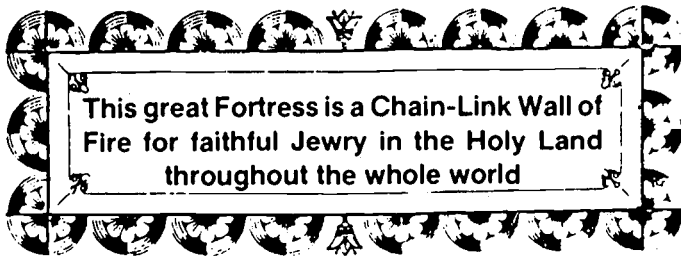
4711 - 12th Avenue, Suite A-5, Brooklyn, New York 11219

הספרים לא ישלחו בחוצות רק אחרי קבלות המעות בדמי קדימה ולא בהקפה כלל.

השם _____ הכתובת _____

העיר _____ המדינה _____

SAVING YIDDISHKEIT

Here is mirrored the great work that the great Admor Shlita founded and is carrying on with literal self-sacrifice until this day.

... standing in the front lines and leading the unending battle to break the wall that obstructs those who want to pour the foundations for true, real Kashrus.

... are Sanctifying G-d's Name before the whole World, declaring that Moshe is Truth and his Torah is Truth ("Emes").

... their glory fills the land... great strongholds against evil winds that blow on Klal Yisroel.

Contents

- Three thousand letters blessing and encouragement from the Great and Sages of our generation.
- Propaganda and distribution done by our offices in all the Diaspora.
- The number of works that were written and published by the grand Author during 18 years total 286 books.
- The number of copies printed and distributed FREE thru the Institute for Publishing the Books of Judah and Israel in the entire Jewish world, total 850,000 books.
- The cost of printing and mailing totals over 2 Million Dollars.
- The Deficit totals: \$1,500,000.00
- The Annual Budget for 1986 is \$1,750,000.00

THE DEBTS HAVE ACCUMULATED ABOVE OUR HEADS! PLEASE! COME AND TAKE PART IN UPHOLDING THE FOUNDATION FOR PUBLISHING BOOKS FOR THE MERIT OF MANY IN THE ENTIRE WORLD, AND GREAT IS THE SHARE OF EACH ONE WHO AIDS IN SUCH A GIGANTIC AND LOFTY UNDERTAKING OF SAVING JEWISH SOULS.

Please lend a hand to this lofty Foundation to partake in the publication of a Book in the Sainted memory of departed relatives for whose Souls this will be a great Uplifting and through which they will intercede for you to be saved in all manners from Above, for you and your worthy family and all the Nation of Israel, Amen.

Tel: 718-436-8086

מכון להוצאת ספרי יהודה וישראל

בנשיאות מרן הגאון מוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א
האבדק"ק האלמין ור"מ דכולל בית ישעיה

דאס אלעס און נאך טרעפס איר אין דעם פעט

ווייטט איר אכער מארוואס די ספרים גייען גישט אראם פון טיש פון די קוליס?? ווייל דער מחבר באגעגנט זיך גישט מיטן כליוען צושטעלען טרוקען די הלכה ער פלעכט צוזאם די הלכה מיט פראקטיק, ער שטעלט אייך אהער אלע געניע אנדרייזונגען ווי אזוי אין היינטיגען וועלט פון הפקרות ואלט איר קענען מיט א רהיגען געמיט לייגען חפלין מיט מזרחות און מקיים זיין אנדערע רינים און מנהגים וויסענדיג אז איר טיט דאס ריכטיגע טיי אין שטיב סיי איר דיך די גאס.

און דערמאר איז גישט קיין היינזער וואס דער סעט ווערט אויך באנוצט דורך רבנים און ראשי ישיבות ווי דער וועג-ווייזער פאר שמידת המצוות און חזרת היהדות. און דאס אלעס אויסער די צענדליגע טרויענטער קאסטומערס און אלע טיילען וועלט וועלכע שיקען אריין ארדערס עטגליך.

דער טטל פון סעט איז א יחיד כביע, און עס איז שטארק אמתדיג אויף דעם גרויסען פארלאנג. דער סעף וועלכע באנומען זיך מיט דריקען און פארשפרייטען די ספרים איז פארנומען מיט ארבעט 18 שעה יעדן מנה לעת. גינעף טעג א וואך (אויך ערבי שבתות און ימים טובים) א גאנץ יאר. און דאך איז די ארבעט ריקשטעליג לויטען דינאמישען פארלאנג פון חרדישען צבור. ווארט! מיר האבען פארגעסען א וויכטיגען פונקט

שלום בית — און גיטן אין די ספרים געמינט איר ערקלערונגען מיט עצות אויב ח"ו מען מוז אנקומען צו גיטן ווי אזוי זיך צו שירען מיט די איינצעליהייטען. דער סעט איז געדרוקט אין פיער די רעלוקט בענערע און עהאלט נאנט צו 2000 עמודים

ספרייז \$28.00

עקסטער הגהה פאר ישיבת לייט להשיג בחנויות הספרים
הפצה ראשיה בא"י: 03-705714
בחור"ל:

MOSAD BRUCHA TOVA
P.O.B. 331 Brooklyn N.Y. 11219
Tel. 718-436-8086

ג.ב. אויב עס ווייטיגט אייך א פירצה אדער נאבלעסיגקייט אין א געוויסע מצדה און איר ווילט אויסקלערן די רינים פאר די מאסטען לעילוי נשמת איינער נאנטע ולזכות זורבים. ביטע רופט: 718-436-8086

פון וואו נעמט זיך די אוסטערלישע הצלחה צו דעם סעט ספרים??
ליטן מייונג פון מכינים און דענקער איז דאס אזוי רעם ווייל דער מחבר באנומען זיך גישט מיט לומרות און מלפולים נאר מיט ציטירען אלע נויטיגע רינים פאר א אירישע שטיב?

ווי מיר זעהן אין די ספרים איז דער מחבר א זעלטען — טאלאנטפולער מענטש באשאנקען מיט אהנע שיעור פעהיגקייטען ער דרינגט אריין אין אלע פאר בארגענע ווינקלען פון אירישען שטיב און ברענגט אריס די מאקסימאלטע מאס רינים וועלכע פארלאנגען זיך צו וויסן צו קענען אנגיין מיט שמירת התורה והמצות ווי מען דארף.

- מיר וועלען ציטירען עטליכע געביטען מיט וועלכען דער סעט ספרים באפאסט ריך.
- 1) הלכות ציצית — ווי אזוי איינצורופען גישט באשווינדעלט צו ווערן — ווי אזוי דאס מקיים צו זיין כוללה.
 - 2) ה' חפלין ומזוחות — ווי אזוי צו קייפען ווי אזוי מקיים צו זיין —
 - 3) ה' יחוד — ווי אזוי זיך צו שירען.
 - 4) ה' תעלה — הלכות פון ראווענען ווי אזוי מתקן זיין קינדער צום דאווענען.
 - 5) ה' כהנים — דינים פון אמן יהא שמיה רבא.

אליכער באנוץ פון מילען פראדוקטען.
דאס אלעס פאר אייער באנוץ אין שטיב!

- און וואס טיט זיך אין די גאס?
- 7) מדרין לצניעות — א שלל מיט הלכות און אוויוונגען וועגן צניעות.
 - 8) מדרין לדוסאים — וויכטיגע אויסקלערונגען וועגען כאווענען אין זיך לאזען אונטערזוכען ביי ראקטורידים.
 - 9) אהלי ישראל — א אוצר מיט דינים און עצות ווען מען פארט אויף אפודה אדער קאנטרי א.ד.ג.
 - 10) חיקוי עירובין — וועגען עירובין היינט צו טאג אין אלע שטעט און שטעטלעך.
 - 11) זקן ישראל — וועגען אירישע צורה און באךד.

- 12) וועגען בין אדם-לבתו? — וועגען דיין חזרה"ס הלכות - עצות - און ערקלערונגען.
- 13) רבב משה — וועגען גניבה.
- שקן — לשון הרע — צדקה — אונאה.

חדשות בעולם התורני

הומיע ווצא לאור ספרי

"שמירת המצוות כהלכתך"

ארבעה כרכים מהדורים
מכיל קרוב ל-2000 עמודים
מאת

הגאון הנודע כשערים מוהרי"ר

רבי שלום יודא גראס שליט"א

הסעט הוא יחיד כביען ככל העולם כולו נסדר במומחיות גדולה חלק ההלכה משולב למעשה לפי סדרי החיים שבזמננו ככל מכמני התורה הנהוגים יום יום ומהם: ה' ציצית, ס'ת, חפלין, ומזוחות, שבת, רגניעות - דיני ביהב"ג ריני תמלה - קרד"ת - גיטין - צורת יהודי - יחוד - צדקה - הבנסת אורחים - ועוד.

כחיל כבר גרפטו הרבה פעמים פעם אחר פעם ומכש נחטפו מן השוק לגודל יקר חביבותם.

כעת אפשר להשיגם בארץ ישראל במספר מצומצם של עותקים וכל קודם זכה

מואר הספרים \$28.00

הכנס אוצר בלום לביחין

הומיע

אינטערנאציאנאלער נייעס

ווי א בליץ אין העלען טאג האט געטרופען יעדען חרדישען איר די שרייליכע ידיעה פון דעם נייעס סעט ספרים.

ספרי

"שמירת המצוות כהלכתך"

בארבעה חלקים מהדורים

דער דאווענער סעט קיים ער האט זיך אריינגעוועזען אויף די שיין פון די וועלט איז צוכאפט געווארען.
דאס צוכאפטע איז געווען עד כדי כך אז רוב טיילען פון דעם סעט האבען שרין געמיט איבענפריקט ווערן 4-5 מאל און א זייל 7-10 מאל כאטש עס איז בליז עטליכע יאר פון איר ערשיינען.

ספר
מלחמת השם

מדריך לבשרות ולחיזוק הדת

— ירחון דהתאחדות הקהלות —

כולל תשובות, מכתבים וכירורים בענין כשרות המאכלים

ב"ה חודש - תשרי-חשון תשמ"ז ... שנה ה' קונטרס ל"ח (כרך ח)

בפיקוח הרב הגאון

מו"ה ר' שלום יהודא גראס שליט"א

אבדק"ק האלמין יצ"ו

יוצא לאור ע"י

וועד הכשרות

ארגון מוקדש לתיקון מצב הכשרות

באמצעים של בירור, חקירה ודרישה
התיעצות, הודעה, והצעה

38

התאחדות הקהלות
בשבתות הדינים וחקירות
וכספרי תורה גיוני יאסי

הוצאה שלישית

MADRICH LAKASHRUS

5746

Oct. — Nov. '86

Vol. 8, No. 38

**“Let the days of
silence be ended.”**

VAAD HAKASHRUS

A Public Service Organization

Dedicated to Strengthening of Kashrus
Through Research and Development

38

קונטרס
קול קורא'ם
חלק ב'

מאת כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן

רפאל בלום
שליט"א

אבדק"ק קאשוי בעדפארד היללם

מכתב אודות תיקון מכשולי הניקור

שכתב מרן הגה"ק כ"ק אדמו"ר

מקאשוי שליט"א

להאדמו"ר מסאטמאר שליט"א

שנת תשמ"ג לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

מכתב אודות תיקון הניקור

שכתב מרן הגה"ק

כ"ק אדמו"ר מקאשוי

שליט"א

להאדמו"ר מסאטמאר

שליט"א

רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א

בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א

ב"ה. יום ה', בין עשור לחמשה עשר

לסי' שם יזבחו זבחי צדק תשמ"ג

אחדשה"ט ההכרח יאלצני לבא

בכתובים אף בימים שאין הלבלי

יוצא בקולמסו מטירדות מצוה של
ימים הקדושים, כי נוגע לדברים
העומדים ברומו של עולם. ומטעם זה
אבקש סליחה ממעכ"ת על הטריחי
אתכם באריכות דברים אשר אך לא
למותר הנה.

הנה כל השנים שעל"ט מעת שאני דר
באמעריקא מנעתי עצמי כמעט כגדר
שלא להתערב בפרטי עניני כשרות
והכשרים מכמה טעמים, ואף בג'
שנים ומחצה שעל"ט באו לאזני
שמועות מחרידות ומכאיבות במצב
הניקור כל יום מוסיף על חבירו עד
שהגיע לכך ע"י סיבות מן השמים
שבעשי"ת העל"ט הביאו לפני בשר
שקנו מחנויות המוחזקים ליותר
טובים והראו בעליל לכל רואה כי
המכשולות עצומות בהם, גלוי לכל
כי בעוה"ר אחב"י החרדים לדבר ה'
מדקדקים במצות ונשמרים מכל

חשש כל דהו של איסור דרבנן ובפרט
במאכלות אסורות, קהילות
הקדושות ביותר שנשארו לנו
לפליטה, נכשלים ללא יודעים
באכילת חלב גמור דאורייתא
שאיסורו בכרת רח"ל. מובן שלא
יכולתי להתאפק עוד כי יראתי
מגודל האחריות של מי שיש בידו
למחות וכוי ובפרט בעון נורא כזה
ואמרתי לא עת לחשות ותיכף
שלחתי מכתב לתלמידי הי"ו שהגיע
אצלם ביום ערש"ק שובה שהודעתי
להם בקוצר אמרים שיש מכשולות
בניקור הבשר ולכן אין לאכול שום
בשר בהמה עד שיתוקן הדבר על
נכון.

בש"ק אחה"צ בא אלי הגי' הדיין
דסאטמאר שליט"א בשם הגאון
הצדיק דסאטמאר שליט"א לשאול
אודות המכתב הנ"ל והגדתי לו

האמת כאשר הוא כי נוכחתי לדעת
שהקצבים מכשילים את הרבים
בחלבים אסורים אליבע דכו"ע, ואף
בדאורייתא. במוצש"ק ליל עיה"כ
קרא הגה"צ דסאטמאר בטעלפאן
שהוא דורש ממני שאותם אנשים
שהראו לי הבשר יראו גם לו תומ"י
בחצי הלילה שיראה בעצמו מה
מצאו. מאחר שזה הי' מן הנמנע
אמרתי לו שאשתדל למחר לשלוח
אליו שלוחים הבקיאים בכל הענין
היטב לבאר לו את כל ונוכחת והי'
מרוצה בדבר ואמר כי רוצה שיהיו
שם גם הרב מאדוארי והרב
ממאנטעווידעא שליט"א. אח"כ
באותה לילה קרא הרב מאדוארי
בשליחות הגה"צ מסאטמאר
שליט"א והדבר נקבע למחרת
יוהכ"פ שאז יתאספו לדבר כנ"ל.

ומאז עד יוה"כ לא שמעתי בדבר
כלום עד למוצאי יוהכ"פ באו והגידו
לי שביוהכ"פ הכריז הדיין (פ"מ)
בביהמ"ד קהל ייטב לב במעמד
אלפים שהבשר הנמכר במקולין של
קהל ייט"ל בויליאמסבורג הוא כשר
בלי פקפוק. ונשתוממתי על שמועה
זו כי באה, מהו פירוש הדברים אחרי
שהסכמנו להיאסף ולבאר פתאום
מכריזים שהכל טוב והי' בעיני
כחידה סתומה. גם הגידו לי מכמה
רבנים אחרים שכבר הכריזו בש"ק
כ"א לעצמו שהבשר כשר, ובתוכם
בקהלת יעקב דפאפא, הרה"ג ר'
יחזקאל ראטה והרה"ג מדעבעצין,
ואף א' מהם לא קרא אלי לשאול אף
שאלה אחת אודות הערעור,
והדברים היו מרפסין איגרא אצלי.
אמרתי לעצמי אני את נפשי ונפש
הנשמעים לי הצלתי השומע ישמע.

שבתי וראיתי כי בכ"ז לא יצאתי
 יד"ח ומחוייב אני לעשות כל אשר
 בכחי להציל רבבות מישראל מעוון
 נורא ויהי זה ראשית דרכי לערוך
 מכתב זה לכבוד הגה"צ שליט"א
 אשר בלי ספק חסרון ידיעה ועידי
 שקר מבלבליי אותם, ואילו ידעו מה
 שידעתי אני בודאי היו זועקים מרה
 ברחובות העיר שאסור לכל אשר
 בשם ישראל יכונה ליגע בבשר בהמה
 עד שיתוקן כאשר יבואר, ע"כ באתי
 בזה להודיע להדרי"ג ראשי פרקים:
 (א) בהשתלשלות הערעורים.

(ב) סיבת המשכולות.

(ג) המכשולות.

(ד) התיקונים הדרושים, כפי ידיעתי
 וידיעת עסקנים המשתדלים בזה
 ובקיאים בו היטב. ומובטחני
 בצדקתם שכאשר ישמעו דברי
 הנאמרים באמת וצדק כתורה יעשו.

סדר השתלשלות הערעורים והנסיונות לתקן

א) לפני בערך ג' שנים ומחצה בא לכאן מנקר מומחה הרה"ג ר' מרדכי מלאכי שליט"א, וראה קצת מכשולות והרעיש ע"ז, אף כי שם האיש לא הי' נודע אז כאן, אבל חומר הענין הי' דורש לעיין בו בכובד ראש ולברר הדבר. הבירור היחידי שנעשה אז הי' שקראו אסיפה מרבנים, **ואותם המנקרים עצמם שהי' הערעור עליהם הם העידו על עצמם שכשרים הם ומעשיהם טובים וסמכו עליהם, וקיבלו דעתם שכל הדבר הוא ענין של מנהג מקומות ואנשי מדינותנו נוהג כבימי קדם ואין חיוב לקבל מנהגים חדשים של**

דרך הניקור בא"י, ועל סמך זה הכריזו ברבים שהכל כשר ויאכלו ענוים וישבעו.

(ב) מאז ועד עתה לא פסק הערעור מאנשי א"י שנרעשו לשמע דברי הרה"ג מלאכי כשחזר לשם. עיקר המעוררים הם חברי הכולל "הלכה למעשה" שתכליתו לימוד ניקור ומומחיותן ונאמנותן בידיעת ההלכה וחלק המעשה מוסמך והועד מפי הביד"צ מירושלים שליט"א, וכולו מיוסד על מומחים שקיבלו קבלה מפי רבותינו הגאונים המפורסמים מדורות הקודמים שבעצמם ידעו כל דרכי הניקור והלכותיהם על בוריו עוד בהיותם בחו"ל כהגאון הנורא הגאב"ד בריסק, ר"ש סאלאנט ושאר רבני ודייני הבי"ד דירושלים, ובמשך הזמן באו לעזרתם קצת אנשים מפה.

כל הערעורים והטענות לא מצאו אוזן קשבת בין אותם שבידם לתקן ולא האמינו להם, כי הלא תלוי הכל במנהגים, וכן היי מפורסם תמיד אצל כל ההמון.

ג) לפני בערך חצי שנה נתחזקו הערעורים יותר, ורב גדול אי התחיל להשתדל לעיין בדבר, והתחיל קצת לראות מכשולות, ויצא מזה קצת אסיפות רבנים יחידים וקצת בכנופיא, אבל התוצאות למעשה לא היו ולא כלום.

ד) באמצע הקיץ באו איזה עסקנים והציעו שהתאחה"ר תזמין לכאן שני מנקרים היותר מומחים ומפורסמים בצדקתם ויראתם מא"י והם יבררו ויבארו ואז יראו המצב האמיתי ומה צריך לתקן ויעשו הכל בצינעא מאוד בלי שום פירסום שלא יפגע כבוד רבנים או קהילות קדושות. התשובה

להם היתה כי אין להתאחה"ר שום שייכות לכשרות הבשר וע"כ אין רצונם לשלם ההוצאות, רק אם המציעים רוצים יכולים להביא המנקרים על הוצאות של המציעים עצמם, והם הסכימו גם לזה למען זכות הרבים. שוב היתה אסיפה של קצת רבנים והחליטו שאינם מסכימים לזה כלל, אלא התאחה"ר תשלח שלוחים לא"י לברר הבשר שם.

ה) במשך כל הזמן היי הרבה משא ומתן בין העסקנים ומעוררים לרבנים שונים עד שבחודש סיון העל"ט הביא הרה"ג הנ"ל שעסק בענין החלבים הדבר לאסיפה הידועה של חברי התאחה"ר עם המנקרים, ומאותה אסיפה נתוודע להם במקצת, והחליטו לתקן איזה דברים שראו בהם בעצמם מכשול,

ושלחו רשימת הדברים הללו בצינעא למספר קטן של רבנים בלבד בע"פ או בכתב כדי שיצוו לנהוג כן בחנויות שתחת השגחתם, וברשימה זו עכ"פ הודו במקצת. הרשימה עצמה היתה כוללת רק מקצת דברים הצריכים תיקון כפי ששמעו מהמערערים, ואף דברים אלו לא נכתבו כהוגן לפי דעת המומחים, ומלבד זה כמעט שלא נשמע הדבר לכל אותם שהיו צריכים לשמוע, ולא באופן ובדרך המחויב עפ"י התורה (גם יש בשר שנקנה אחר זמן זה שנשאר עליו חלבים שציוו באותה הרשימה להסירן).

ו) כמה עסקנים ניסו לדבר עם רבנים מכשירים לעוררם על הנעשה, ולא נעשה דבר, מחמת חסרון ידיעה ובקיאות בדבר. לדוגמא היי רב אחד נותן הכשר על חנות בקהלה גדולה כשבאו אליו שני אנשים לעוררו על

הנעשה בחנותו לא רצה לשמוע רק צעק עליהם ודחם בשתי ידיים, ומאז ועד עתה הולך ומפרסם שהכל בסדר. מורה הוראה אחר נותן הכשר על חנות מקהלה גדולה כשעוררו אותו על מכשולות אמר שהוא רוצה לילך ללמוד ניקור בעצמו כדי שיבין, שוב רצה לתקן וחזר בו אחר שדימה בדעתו שא"צ תיקון יותר רק לצוות לקצב לעשות כרשימת התאחה"ר הנ"ל ודי בזה, הגם שזה כמה מהדברים שהיו כתובים ברשימה הנ"ל צריכים אומנות מרובה ולימוד מפי מומחה. ועוד כהנה.

ז) האדמו"ר מוויזשניץ שליט"א במאנסי בשמעו קצת הדברים ואחר שראה בנו שליט"א מקצת חתיכות בשר כאלו הנקנה בחנויות המהודרות, צוה להכריז שאין לאכול בשר עד שיבורר. ועד עתה עומד על

עמדו בפקודה זו. (נוסף ע"ז שלח את אי מאנשיו שלמד ניקור ע"ד אונגארן לראות את הבשר, וגם הוא העיד לו שהמצב נורא). אחר הכרזה הנ"ל היו כמה רבנים שבאו לטעון לאדמו"ר מוויזשניץ, והוא בשלו שלא טוב וצריך לתקן, והתשובה ע"ז מהן בא אחר כמה שבועות שהכל בסדר ויאכלו ענוים וישבעו כדלהלן (סעיף י').

ח) באסיפת התאחה"ר הנ"ל נתגלה מקצת מהמצב הנורא, לדוגמא הי שם מנקר אחד שמחזיקים אותו מהמומחים ביותר בין מנקרי אונגארן וסומכים עליו ועל דבריו מאוד וכשהראה לפני הרבנים אופן הניקור הוציא מתחת ידו כבד בחזקת מנוקר ונשאר עליו חלב גמור, ונעשה שם רעש גדול ממנקרים אחרים שהשאיר חלב. גם נתגלה שם

מעשה בחלב הטחול שהוא
דאורייתא.

(ט) בכ"ו מני"א העל"ט כשה"י הרב
הגאון האדיר אב"ד דירושלים
בקרית יואל בהילולא של רבה"ק
מסאטמאר זי"ע הפצירו בו פעמיים
אנשים מסוימים שיחתום על כרוז
שהכל מסודר וטוב בניקור הבשר
באמעריקא בלי שיהיה לו שום ידיעה
או בירור בדבר (מובן מאליו שסירב
ולא חתם).

(י) בשבוע שלפני ר"ה הגיע לרבנים
מהתאחה"ר מכתב עת הנקרא
"התאחדותנו" והדפיסו שם דברים
שהם מכוונים ליתן הרושם שכל
השערורי" בענין הניקור אין לו כל
יסוד, ולצורך זה צירפו מכתב
מהבד"צ שיש לסמוך בזה על רבנים
המפקחים בארצה"ב, ובאותה שעה
ממש נדפס ב"דער איד" מא'

המפקחים היותר מפורסמים שהכל טוב ומסודר. וכ"ז השאיר רושם על הקורא שכל הבשר מותר לאכלו בלי חשש ופקפוק, וכ"ז אחר שכבר ידעו מהנ"ל ועוד מקורות שונים מהרבה הפירצות ומכשולות.

אלה הם קצת מהדברים שעברו ויש הרבה יותר וקשה לפרוט.

סיבת המכשולות

והנה לפום ריהטא כל עובר ישתומם איך נהייתה הדבר הזה איך אפשר שקצבים שומרי תורה ומצות יכשילו את הרבים באיסור כרת רח"ל, ואיך אפשר שרבנים גאונים וצדיקים לא ירגישו בדבר ולא ירצו לתקן ויסמכו על שמועות פורחות ויכשירו דברים בלי חקירה ודרישה ובירור ובפרט אחר דיש קלא דלא פסק ההולך וחזק בערעורים שיש מכשולות

עצומות, וכ"ש כשכבר נתגלה קצת דברים לעיניהם.

(א) התשובה ע"ז הוא רשימת הסיבות אשר יבוארו כאן, ונוסף עליהם ביסודם הוא מצב היהדות בכלל היום שדעת בעה"ב דוחקת ולוחצת על הרבנים למשול בהם והרבנים חסרים אונים לעמוד כנגדם כרצונם האמיתי מפני התראותיהם והגזמותיהם, שקריהם ופיתוייהם אשר רבו בכל דבר אשר אין כאן המקום להאריך בו. זהו בדרך כלל. ובפרטות פרשת החלבים יש כמה סיבות ונפרטם בקצרה.

(ב) הרבנים הגאונים כמעט שאין בקיאים בהלכות ניקור ובדרכיו למעשה ובהכרח סומכים על המנקרים שהם הקצבים. (ויש רבנים שזוכרים מעט משנים קדמוניות מה שראו או שמעו, או שלמדו עתה קצת

אחר הערעורים, אבל לפי עדות המומחים א"א להיות בקי להבין באופן זה). וכיון שבהכרח סומכים על הקצבים א"כ בידי הקצבים להטות לבבם כרצונם בעדותן וחלקלקות לשונם, ולדאבונו הצליחו בזה מאוד.

ג) המנקרים רובם למדו אחד מהשני, ואין יסוד חזק למקור לימודם. וכ"ז בחלק המעשה אבל בחלק ההלכה אינם יודעים כלום, וכל מעשיהם כמעשה קוף בעלמא, ואצלם הוא כחלק מאומנות הקצבות, ובהרבה חניות משתמשים לצורך זה בקלים ורקים ע"ה. פועלים שכירים שהראו להם הפעולות שעליהם לעשות.

והנה ידוע מפי סופרים ומפי מומחים כי ניקור קשה ומסובך יותר משחיטה, ואם בשחיטה צריך:

(א) לימוד ההלכה על בוריו.

(ב) לימוד למעשה ממומחה מוסמך.

(ג) כתב עדות משוחט מומחה שידוע האומנות.

(ד) כתב קבלה מרב שידוע איך לנסות – כ"ש וק"ו בניקור שצריך כל אלה.

(ה) מספר המועט מהמנקרים הזקנים שעליהם סומכים על מה שקיבלו בשנים קדמוניות רובא דרובא היו פחותים מבן כ"י ולכל היותר כ"ה שנים בתחילת המלחמה, ובימי הזעם הופסקה השחיטה הכשירה לגמרי בהרבה מקומות, ויש שהי' ההפסק להרבה שנים, וידוע ממומחים שאף מומחה

ורגיל בניקור אם מפסיק
עבודתו לאיזה שנים שוכח
לגמרי, וא"כ על מי סומכין
בזכירת קבלת ניקור אונגארן.

(ו) באונגארן לא השתמשו כלל
בחלק אחוריים אפ"י עם ניקור,
נמצא שכל מה ששייך לחלק
אחוריים אין שייך לזכור כלל
מאונגארן כיון שלא השתמשו
בו ולא ניקרו אותו (ואם הי'
מנקר שעשה כן על דעת עצמו
הרי בזה עצמו הי' נפסל
מאומנותו).

(ז) מלפנים בכל מקום לא היה
לקצב דריסת רגל בחנות אלא
בשעה שהי' שם משגיח ממונה
מהקהל שהשגיח על הכל.
המשגיח לא קיבל משכורתו
מאת הקצב, ולא היה תלוי בו

כלל והוא היה לו מפתח החנות
ורק הוא היה יכול לפתוח
החנות, וכאן הכל ביד הקצב או
שכירו ועליו סומכים בכל דבר
בין בידיעת ההלכה ובין במה
שמקיים למעשה ואף כי הרבה
הם שומרי תומ"צ באמת מ"מ
א"א לסמוך על הקצב בכל
כה"ג כי הנסיונות גדולות,
בטירחא והפסד ממון הרבה
בהשלכת בשר הרבה לאשפה,
ובמשך הזמן משגגה יוצא
להתרשלות ופשיעה עד למזיד.
והקצבים במשך הזמן נעשים
מעיזים נגד רבניהם ואינם
צייתים אפ"י בגלוי במה
שמזהירים להם וכ"ש בסתר.
לדוגמא, בא' החנויות
המהודרים ביותר שאלו את
הקצב הממונה על החנות למה

מוכרים אצלו סאלאמי כיון
שמודה שהוא טריפה מחלבים,
אמר אילו לא הי' עתה המהומה
הי' מפסיק מלמכור (ובשביל זה
מכשיל רבים במזיד, ומה הי'
עד המהומה הלא ידע מזה גם
לפני כן כפי עדות פיו עצמו).

בהרבה חנויות נזהרים עתה כבר
מאוד מפני הערעורים שלא למכור
חתיכה שלימה שאפשר להכיר חלבו
עליו, ובחנות של קהלה גדולה אמר
בפירוש הנהלת הקהלה פקד עליו
שלא ליתן חתיכה השלימה לשום
קונה, ועוד הרבה כאלה.

המכשולות

א) החתיכות בשר שהביאו לפני נקנו
ע"פ עדים נאמנים (ביודעי ומכירי
שנאמנים כמאה עדים) מלוקט
מבערך חמש-עשרה חנויות היותר

טובים. מרוב חנויות קנו הרבה מיני חתיכות ויש שכפלו כמ"פ גם חתיכה אחת פעם אחר פעם כדי לברר היטב ומכל החנויות כולם בלי יוצא מן הכלל לא היי אף אחד שהיי נקי ממכשולות. החתיכות שהראו לי לא היו כל מה שקנו שלא היי פנאי וצורך לראות הכל.

ב) חמש-עשרה החנויות הנ"ל שנמצא החלבנים בבשר שלהם, כוללים גם אותם שרוצים לדמות לעצמם ולומר לאחרים שהם נקיים ולא מהם המדובר, אלא שאין רצוני לגלות שמות חנויות ומה הם החתיכות שמצאו בהם וכו', כי אין זה כוונתי, ודרכי מעודי בדרכי שלום ולא לבזות ולהשפיל או להרבות מחלוקת ח"ו וע"כ מנעתי מלגלות זה להדיא אף למי ששאל ע"ז, ועיקר מטרתו הוא להודיע, כי מצב הניקור בכללו

**באמעריקא הרוס עד היסוד וא"א
לאכול שום בשר בהמה כלל עד
שיתוקן כראוי.**

(ד) כבר נתבאר למעלה שהיי
מחתיכות הללו שנקנו בחלב אשר
עליהם אחר שכמה מחברי
התאחה"ר ציוו בצינעא להסיר
אותם החלבים.

(ה) ע"פ המנקרים שהיו שם נעשה
רשימה מי"ב חלבים שנמצאו על
אותן החתיכות ואלה הם שמות
החלבים:

(א) טריפה קאלנער נמצא מחלק
האחוריים עם חלב שעליו.

(ב) קצה הצלע הי"ג.

(ג) קרום היותרת מעט.

(ה) חלב שתחת קרום היותרת.

(ו) קצה הקרום העב שעל הכסלים.

(ז) קרום הדק שהוא הקרמי דכפלי.
(ח) קצת חלב הכליות על הבשר עב
של הטרפּש.

(ט) חלב שעל השפונדר.

(י) קרום הדק על הראפּלע וחלב
שתחתיו.

(יא) סחוסים של צלע י"ב וי"א וכו'.

(יב) בשר שבין צלע י"ב לייג עם
הצלע.

(יג) חוטי דכפלי מקצת מן החוט.

(ו) החלבים שברשימה זו אף כי
**מועטין יש לתלות במנהגים (וגם בזה
יש חילוקי דיעות אם תלוי במנהג
ואם מנהג אונגארן הי' להיתרא) אבל
רובם אינם תלויים במנהג כלל
ואסורים לכו"ע ובכל מקום בעולם,
יש מהם מדאורייתא, וכמבואר בכל
ספרי ניקור. כל מנקר בקי ידע מתוך**

הרשימה שהדבר כן, ושאין לפלפל
בזה.

ז) טעות גדולה נפוץ בין העולם ואף
אצל רבנים שכל המדובר הוא בענין
צלע י"ב וי"ג (אף כי זה עצמו היו
נוהגים לאיסור ברוב המקומות),
שדבר זה הוא רק א' מהדברים, אבל
יש עוד הרבה דברים שאינם שייכים
למחלוקת הצלעות כלל. וטענות
כאלו הנפוצים בהמון, כמו מנהג
וצלע י"ב וכו' מטשטש המוחות
ומבלבל הדיעות.

ח) אין לדייק מהרשימה הנ"ל שאין
מכשולות יותר מזה אלא שהבשר
שהביאו לפני הי' עליו אלו, אבל גם
היו עוד ענינים בבשר שבידס שלא
הראו, וחוצ' מזה מובן שמן הנמנע
לקנות כל מיני בשר מכל חנות כדי
לברר הכל מחמת היגיעה ודמים
מרובים שעולה.

וכבר נתפרסם גם גביית עדות מחלבים שמצאו על חתיכות שנקנו בעת שהאדמו"ר מוויזשניץ צוה הכרזתו.

ט) מלבד מה שראיתי בעצמי נתברר מכמה מקורות נאמנים אשר אכ"מ להאריך בהם ממכשולות שונים, ופשיעה וחסרון ידיעה שבניקור.

י) חוץ מפשיעה בניקור עוברים על מנהג אונגארן שאסור להשתמש בחלק אחוריים כלל אפי' בניקור, ונתברר בבירור גמור שבבית המטבחים כאן חותכין עם חלק הפנים חתיכה גדולה מחלק אחוריים ושולחים אותו לחנויות ואנו תלויים בזה ברחמי בעלי החנויות הקצבים אם מסכימים להפסיד ממון הרבה בקביעות ולזרוק חתיכה זו לאשפה, ואם יודע כמה לחתוך, או שישתמש בו לקונים בגלוי או בסתר,

ובמציאות נתגלה שכמה חנויות מוכרין חלק זה בפועל בלא ניקור, וכ"ש שיש שמנקרים (לפי דעתן) ומוכרין.

(יא) הקצבים עצמם מעידים שמוכרים לעשות סאלאמי וווארשטן בשר שאינו מנוקר, ושהסאלאמי אסור, ועכ"ז כולם מוכרים אותו בחנויותיהם.

(יב) כל הבשר הנמכר לחנות (האלסעיל) בכל קצווי עולם נשלח בלי ניקור כלל, ונמסר לבעלי חנויות שרובם (מחוץ לשכונות החרדים וכו') קלים שאינם נאמנים כלל שינקרו הבשר, והמון הקונים סומכים ע"ז שהבשר הנמכר הוא משחיטת גלאט שבברוקלין, ולא עולה על הדעת לסתם אדם שיש חששות של חלב ושצריך ניקור ובקיאאות ונאמנות בזה.

יותר ממה שכתוב כאן יש במציאות
המכשולות, ובנסיונות שניסו לתקנו
במשך ג' שנים וחצי שעברו על"ט,
והמצב נורא ואיום ר"ל, וכל הענין
מבהיל הרעיון ואף לעצמי נראה אני
כחולם חלום, אלפים ורבבות בני"י
נכשלים באיסור חלב הנורא ואין
דורש ואין מבקש לתקן, וכשנעשה
איזה רעש בעיר ממהרים להתאסף
האיך להשתיק ולהודיע כי יאכלו
ענוים וישבעו, והמון עם הולכים
לדרכם בדברי לעג ובוז וטענות של
הבל שאין קץ לדברי רוח.

ע"כ אליכם אישים אקרא רבנים
גאונים וצדיקים אשר בית ישראל
בצל כנפיכם יחסיון אנא חוסו נא
להודיע תומ"י לרבים, כי ימנעו לעת
עתה ממכירת וקנין בשר לגמרי עד
שיתקנו כאשר יבואר, ואף כי קשה
מאוד, מ"מ לאכול חלב קשה הרבה

יותר בזה ובבא. והחוב על כל אדם
מישראל לעשות כל אשר בכחו
להשיב רבים מעון פלילי. ואם נשאר
עוד ספק בלבכם נא תזמינו מנקרים
מומחים מא"י לבא לכאן ולברר.

אופני התיקון

לדעתי יש עצה נפלאה לתקן הניקור
באופן הנוח וקל ובצנעא, ואם רואה
כהדר"ג צורך יכול להתקשר אתי
לשאר הפרטים.

והנני בטוח בצדקת הדר"ג שיהא
נעשה כל אשר ביכולתכם למען כבוד
ה' וכבוד עמו. וה' ירחם על שארית
עמו כי אין לנו לישען אלא על אבינו
שבשמים, הוא ישלח לנו משיחו
הולך תמים ויערה עלינו רוח טהרה
ממרום ומלאה הארץ דעה את ה'
כמים לים מכסים.

ואכפול להודיע שח"ו אין כוונתי
לצער שום נפש מישראל או שאר
כוונות, (וע"כ אבקש בכל לשון של
בקשה שלא לפרסם מכתב זה כלל
וכלל לשום ב"א) רק אדרבה כוונתי
כדי שלא יכשלו בני ישראל קדושים
באיסורים חמורים, וה' הטוב ישים
חלקנו בין החרדים אל דבר ה' ורק
לתקן, וכל המסייע הוי ממזכי
הרבים, ונזכה לאורו של משיח
בקרוב ובמהרה דידן וגמח"ט לכולנו
בתוכ"י בע"ה אכ"י"ר.

הק' רפאל בלום

* * *

קונטרס
קול קורא'ם

מאת כבוד קדושת אדמו"ר הגה"ק מרן

רפאל בלום
שליט"א

אבדק"ק קאשוי
בעדפארד היללם

אשר כתב

ביום י"ג מדרות

שנת תשמ"ג לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

קונטרס
קול קורא'ס

א

הוראה ואזהרה לאפרושי מאיסורא
ממרן גאב"ד קאשוי שליט"א
רפאל בלום

ראב"ד דק"ק קאשוי יע"א
בעדפארד היללס, ניו יארק יע"א
ב"ה, יום י"ג מדות של רחמים
תשמ"ג לפ"ק פ' האזינו
שלו' וברכה לכבוד כל תלמידי
החביבים הע"י

אחדש"ה אודות שנשאלתי כמה פעמים, מענין בשר בהמה שיש מערערים, שאין החלב מנוקר כראוי. הנה כפי שראיתי בעצמי, בשבוע זו, במעמד מנקרים מומחים, נתברר כי בעו"ה, שהבשר שקנו בשבועות אלו, מחנויות המוחזקים להיותר טובים ומהודרים, אינם מנוקרים כראוי, שנשאר עליהם חלב דאורייתא, וגם מחלק האחוריים הי' שם עם החלב שלהם, בדברים שאינו תלוי במנהג או מחלוקת כלל ואסור מן התורה לכו"ע. על כן אבקש שלא לאכול שום בשר בהמה, כלל וכלל לא, עד שיתוקן הכל בשלימות בע"ה, עפ"י דת תוה"ק.

קול קורא מכ"ק אדמו"ר מקאשוי שליט"א

הטוב ישלח לנו ברכתו להוושע
ט בתוכ"י ושנת גאולה וישועה

ולראי' בעה"ח

הק' רפאל בלום

*

מזהרה והודעה

רחבי היהדות בארה"ב
רסם מכתב מזוייף כאילו
מן מקאשוי אינו מערער על
קור", והגיע לידינו מכתב
מקהילת עדת קאשוי כי
מב מזוייף והגה"צ מקאשוי
ט"א עדיין עומד על פסקו
הראשון

קהל עדת קאשוי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר
הגה"צ מוהר"ר רפאל בלום
שליט"א אב"ד ור"מ קאשוי
יע"א

ב"ה

יום ה' לסדר וישלח שנת תשמ"ג
לפ"ק

שלו' וברכה לכ"מ הע"י:

לאחרונה יצאו אנשים בני
בליעל והפיצו מכתב מזויף
שזייפו באופן שיתראה כאילו
נכתב על ידי רבינו שליט"א שבו
חוזר ממה שכתב במכתבו
הראשון (שנכתב ביום י"ג מדות

דהאי שתא תשמ"ג לפ"ק) בענין
חלב, ועוד תוספות דברי שקרים
וכזבים רח"ל.

וע"כ באנו בזה להודיע לכל מי
שהגיע מכתב המזויף הנ"ל לידו
כי מעולם לא יצא מתחת יד
רבינו שליט"א, ומזויף כולו
מרישא לסיפא.

(ומצרפים אנו פה הקאפיעס
של נוסח כתב יד האמיתי וגם
המכתב המזויף).

ובדרך אגב, הננו מודיעים בזה
שאינ לנו או לאחד ממוסדותינו
שום חלק ואחריות בשום
פאשקעווילע"ן הנדפסים בדברי
לעג ובזיון וליצנות באיזה פנים

הי', ואצ"ל שאין לנו ח"ו שום
ר בענין זה ולא בשום ענין -
פורקי עול ושונאי הדת,
ציונים, ותומכיהם, בכל שום
יכא דאית להון, ובפרט
אדי"א והצייטונגע"ן שכל
ל המה מאוסים ומשוקצים
יני כל יראי ה' וכש"כ בעיני
ינו שליט"א הלוחם כל ימיו
כולם כידוע ומפורסם.

מאחר שכמובן אי אפשר לנו
ום אופן להודיע בעצמינו את
הנ"ל לכל מי שנוגע לו, ע"כ
ם ששלחנו לכמה מוסדות
ודיע להם, מ"מ) נבקש מכל
בל המכתב הזה לפרסמו גם
חרים כפי אשר ביכלתו.

בכבוד ובברכה הנהלת הקהלה

*

דעתו של הגה"צ מקאשוי שליט"א
אודות מצב הכשרות אצל השחיטה
וכו' בארה"ב, בחודש תמוז תשמ"ה
לפ"ק, נדפס עתה בספרו החדש ברכות
שמים על מסכת שבת פרק ב', בקו'
קצה השמים פרק ה' (עמוד כ"ז), וע"ע
לקמן עמוד ש"נ.

מכח זה של חורבן הקהלות
בעו"ה וכמעט אין שום קהלה
מסודרת על נוסח שהי' באירופא,
נמשך ג"כ ירידת הכשרות,
בדברים חמורים מאוד,
והשחיטה, והאפי', והבישול,

וכמעט כל המאכלים, הכל ביד
יחידים, המה המושלים
והמשלמים, אשר אפילו אם היו
יראים וחרדים, הלא אין ליתן
שום נאמנות לבעל העסקים, וקל
וחומר שהרבה המה מהירודים,
ורבה העזובה בקרב הארץ, וגברו
בעלי זרוע, ואימתם מוטלת על
הבריות, ובפרט שהכל נעשה
בכמות רב בסיטונות ובמהירות,
וסומכים בכל דבר על היתרים
של הפסד מרובה ושעת הדחק
וכו' והרבה אף בלי היתר,
והחיוב הי' שהרבנים אשר יש
להם עכ"פ קצת דמיון לקהלות
הישנות, שיסדרו שיהא להם יד
בכל עניני חיי הנפש, ויעמדו על

המשמר לדאוג עכ"פ עבור
קהילתם, ועל ידי כן יתחזק כח
הכשרות להכלל כולו, ובאמת
הי' מציאות לזה אם יתחזקו
הרבנים על עמדם ולעשות בענין
זה מה שביכלתם, ואין שום ספק
שיצליחו בשליחותם, כי במצב
של היום הירידה מיום אל יום
וכל אחד עושה ככל הישר
בעיניו, עכ"ל, עיין שם עוד.

* * *

ספר

שפע חיים

דרוש ומאמר

ברית שלש עשרה

מאת כבוד קדושת אדומו"ר הגה"ק מרן

יקותיאל יהודה הלברשטאם

שליט"א [זצוקללה"ה]

אבדק"ק צאנז

אשר בשר צדק בקהל רב

ביום י"ג מדות

הוצאה שלישיית

שנת תש"ו לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

ספר
שפע חיים

- א -

קול קורא שיצא לאור על ידי הבית
דין צדק דקהילתינו קלויזנבורג, וכבוד
קדושת מרן אדמו"ר מקלויזנבורג
שליט"א [וצוקללה"ה] חתם גם כן על
הקול קורא הזאת (ומעוניין מאוד שכפי
הנראה הרי היא החתימה היחידה
שחותם עצמו בחתימה "יקותיאל
יהודה מרודניק".

וזה לשון הקול קורא:

ב"ה

קהל יסודי התורה שה"פ קלויזענבורג
 בהוראת הבד"צ לאפרושי מאיסורא
 באנו לפרסם לרבים המכתבים
 שנדפסו בחוברת שנשלח לידינו
 אודות מצב הניקור באמריקע:
 וויליאמסבורג, בארא פארק, מאנסי,
 ועוד. ואזהרה מביד"צ דקהילתנו
 שלא לאכול בשר עד שיסודרו
 הדברים בכל.

ב"ה

ביד"צ דקהל יסודי התורה
שה"פ קלויזענבורג

למנהלי הקהלה הע"י,

כדי להסיר מכשול הננו בבקשה לפרסם
 לאנשי קהלתנו המכתבים הנוגעים לענין

שפע חיים

נכדיהם יצאו לתרבות רעה, ובסופו של דבר נפל הכל בידי גויים והבתי כנסיות נתהפכו לבתי תיפלתם רח"ל.

וזה גם כן הסיבה שנתמעטה תורה בדורנו, כי זאת לפנינו בישראל היו בני הישיבות ותלמידי חכמים מסתפקים במיעוט אכילה, עיניהם היו נשואות לבעה"ב שיקבלו אותם לאכילת "טעג" ושמחו על פרוסת לחם ומקור צר לנוח, וסיפר לי מו"ר מוה"ר איציקל זצ"ל מקליינווארדיין שבימי בחרותו ישן פעם משך זמן שלם בתוך מדרון של מי גשמים אשר בצידי הרחוב, וכך נתעלו להיות גדולי ישראל שכל הארץ האירה מכבודם, ומעת שהתחילו לסדר בישיבות מטבח ופנימי' הגם שכוונתם לטובה כדי שיוכלו ללמוד בהרחבת הדעת, מ"מ התלמידים משתמשים בזה לרעה להתענג בתענוגים ותפנוקי מעדנים, וממילא השמן לב העם הזה, וכמבואר בתוס' (כתובות שם) דאמרינן במדרש עד שאדם מתפלל שיכנס תורה לתוך גופו יתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך גופו, ומכל שכן אם מתפטמים שם ח"ו בדברים של איסור וכגון חלב שחלבו עכו"ם - שזקה"ק מצאנו זי"ע אמר דמלבד הטעם משום שמא יערב בו חלב טמא, יש טעם נוסף בזה אשר קיבל איש מפי איש עד משה רבינו ע"ה - או בשר שכשרותו מפוקפק, שעל כן מוחם

ניקור חלב החמור ולהזהיר שלא יבואו
למכשול ח"ו עד שיסודרו הענינים בכל.
וע"ז באנו על החתום ד' עשי"ת תשמ"ג לפ"ק

אהרן יודע ווילנער -

אהרן ווידער

אפרים פישל הערשקאוויץ

*

לחומרת הדבר שרח"ל גורם לטמטום
הלב ומקור לכל פירצות הדור רח"ל
הוא מאכלות אסורות, חתמתי גם אני
שמי להמנות על העומדים על המשמר
בדרך אבוה"ק זי"ע ועכ"י.

מקום החתימה

יקותיאל יהודה מרודניק

(כ"ק אדמו"ר [שליט"א] מצאנז-קלויזענבורג)

*

- ב -

והנה אנו אומרים ביום הכיפורים ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה. ונקח לדוגמא מה שכתבו הגאונים הצדיקים האמיתיים מדור הקודם שהלכו בעקבות רבותינו הק' מדור דורים, שקיימו התורה"ק מא' ועד ת', וכמו שכתב בתורה בפרשת נשיא שהנשיא יחטא, ונכשל בחלב שהוא איסור כרת או באיסור עבודה זרה, שמתוודה ומביא קרבן, וכך עשו הצדיקים בכל הדורות, ועיין עוד בהקדמה.

והנה בספר "שפע חיים" ח"ב (קובץ דברי תורה בהלכה ודרוש, אגדה וחסידות, מאת כ"ק אדמו"ר מרן יקותיאל יהודה הלברשטאם שליט"א [זצ"ל] אבדק"ק צאנו, אשר בשר צדק בקהל רב בירח האיתנים, ויצא לאור בשנת תשמ"ג לפ"ק), כתב זל"ק, מה שאמר ביום שלש עשרה מדות (דרשה קודם קריאת סדר הקרבנות):

בפסוק ויקרא אל משה וידבר ה' אליו וגו' אדם כי יקריב מכם קרבן לה' וגו' ובפרש"י אדם למה נאמר וכו' עיי"ש - הנה מתקרב ובא

יום הקדוש, וממצות היום לענות את נפשותינו, ועל ערב יום הכיפורים בא לנו בקבלה מדברי חכז"ל להרבות באכילה, שכל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי (ברכות ח' ע"ב), וצל"ב הענין בזה.

מבואר בספרים הקדושים שעיקר גדר הקדושה היא לקדש עצמו במאכל ומשתה, לא מיבעיא להיזהר ממאכלי איסור ח"ו, אלא אף במאכל של היתר יקדש עצמו במותר לו, כי כבר אמרו (ברכות ל"ב ע"א) אין ארי נוהם מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר וכו', מלי כריסיה זני בישי וכו' עיי"ש, וכן מנו אכילה יתירה בין שבעה דרכים שבדקין בהם את הזב (זבין פ"ב), ואיתא מהאריה"ק לפרש מאחז"ל (שבת ק"מ ע"ב) היכא דעייל ירקא ליעול בשרא וכוורי, שכפי שהמאכל עדין וטעמו מתוק יותר גם הניצוצות הקדושים אשר בו הם יותר נעלים ויותר קל לתקנם (וכעין הידוע ג"כ מכתבי האריז"ל שחורבה ומדבר מקום ציה ושממה היא משכן הקליפות כוחות הטומאה ומזיקין רח"ל), ולזה בירקא שהוא מאכל בהמה הניצוצות גרועים ביותר וקשה לתקנם אתד"ק. ואמנם נאים הדברים למי שאמרם האריה"ק ודומיו, צדיקים שכל מעשיהם לשם שמים, וכמו שנפסק בשו"ע

או"ח סי' רל"א לקיים מה שנאמר בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך, הם היו יכולים לאכול בשר יום יום מבלי שום נטייה גשמיית, וכמו שאמרו (ביצה ט"ז ע"א) אמרו עליו על שמאי הזקן כל ימיו הי' אוכל לכבוד שבת, מצא בהמה נאה אומר זו לשבת מצא אחרת נאה הימנה מניח את השני' ואוכל את הראשונה. זקה"ק מצאנו זי"ע אמר פעם לכ"ק אאמו"ר זי"ע שזה לו ארבעים שנה שלא טעם טעם מאכל, וגם מכ"ק אאמו"ר שמעתי על עצמו שאינו טועם טעם מאכל, ואצל זקה"ק בעל ישמח משה זי"ע קרה הרבה פעמים אחרי שסיים סעודתו ששאל למה לא מגישים אוכל, וכשאמרו לו שכבר אכל אמר אם כן תנו מים אחרונים, וכמה פעמים מיד אחר שנטל ידיו לאכילה ביקש מים אחרונים עד שאמרו לו שטרם התחיל לאכול, והם מדריגות גדולות שזכו לכך בגודל עבודתם, אבל אנשים פשוטים שעדיין טועמים עריבות במאכלים, אדרבה עליהם ליזהר מתפנוקי מעדנים, פן ייפגמו עי"ז לבא לידי אסונות בלילה ח"ו ושאר זני בישין מחמת התגברות התאוות.

והרהרתי כמה פעמים לפרש בקריאת שמע את מאמר הכתוב ואספת דגנך ותירושך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת, השמרו לכם פן יפתה לבבכם וגו',

שהמשך המקראות צ"ב. ויבואר, דהנה איתא
 על האריה"ק עצמו שפעם אכל עשב דכתיב
 ואכלת את עשב השדה, ויש בזה בחינות
 ומדריגות רבות, וכנראה שרצה אז להעלות
 אלו הניצוצות שנתגשמו מאד והם עניינים
 גבוהים ונשגבים, וע"פ פשטות יש ללמוד מזה
 מוסר השכל לאנשים פשוטים למעט באכילת
 משמנים ומעדנים. וע"ז בא ג"כ אזהרת הכתוב,
 ואספ"ת דגנ"ך ותירש"ך ויצהר"ך בארץ אשר
 לא תחסר כל בה, ומכל מקום אתה תמשוך ירך
 מזה וכמו רבי שלמרות רוב עשרו לא נהנה
 אפילו באצבע קטנה (כתובות ק"ד ע"א), אלא
 ונתתי עש"ב בשד"ך לבהמת"ך ומזה ואכל"ת
 ושבע"ת שעיקר מגמתך לאכול כדי שביעה כדי
 שתהא הדעת מיושבת, ומפרש ואזיל בטעם
 האזהרה השמר"ו לכ"ם פ"ן יפת"ה לבבכ"ם על
 ידי אכילה יתירה, וסרת"ם ועבדת"ם אלהי"ם
 אחרי"ם וכמאמר הכתוב (דברים לא, כ) ואכל
 ושבע ודשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום
 ונאצוני והפר את ברית"י ברית קודש, ובגין דא
 חייב אדם להתקדש באכילתו, וכמו שאמרן
 (גיטין ע' ע"א) סעודה שהנאתך הימנה משוך
 ירך הימנה, בשעה שלפניו שולחן מלא מיני
 מעדנים יעמוד בנפשו ולא יהנה אלא כדי
 מחייתו, וכן ראינו אצל צדיקים שהביאו
 לפניהם צלחת מלאה והם לא טעמו אלא מעט

על קצה הכף, וזה הסיגוף עולה יותר מתענית (עי' מג"א סי' תקע"א סק"א).

כבר עוררתי ודברתי הרבה על אודות כשרות המאכלים, וזה לי כמה שנים שאני מדבר מזה בשארית כוחותי, ובעונותינו הרבים אין דברי נשמעים, ואין אני תולה החסרון בבני ישראל ח"ו אלא שנתקיים בי קשוט עצמך תחלה ואחר כך קשוט אחרים (סנהדרין י"ט ע"א), אבל מה אעשה שמוכרחני לדבר כדי לאפרושי מאיסורא. ידוע מה שכתב החתם סופר שהיצר הרע מתגבר בעיקר על השוחטים וכדומה, ולדעתי זה יסוד סיבת ההתדרדרות וההתבוללות פה באמריקא, כי הבעל דבר הביא לכאן שוחטים אנשים קלים וריקים ולא היו אז כאן רבנים שישגיחו ויפקחו על זה, והלכות שחיטה הרי הם דברים התלויים בכשערה, בשהיה כלשהי או דרסה או פגימה כלשהי בסכין יש נבילה דאורייתא ובפרט בבשר בהמה, והאכילו לעדת הקהל נבילות וטריפות עד שמדינות שלימות ומאות אלפי יהודים יצאו מן הדת ושכחו שיש בורא עולם, ובנו לעצמם בתי תפילות רפורמיים, או ששכחו לגמרי את מקור מחצבתם כי בני ישראל הם, וזאת למרות שבאו לכאן הרבה ת"ח יראים ושלמים והקימו מוסדות בתי מדרש ובתי חולים, אבל בניהם או

שפע חיים

אטום מלהבין ולהשכיל דברי תורה, וכמו שאמרו (יומא ל"ט ע"א) אל תקרי ונטמאתם בם אלא ונטמטם.

גלוי וידוע בשמים שלא הייתי רוצה לדבר מזה בימים הקדושים, וכבר קבלתי על עצמי שלא לדרוש דברי מוסר, אכן הגיעני כעת מחברת שהו"ל על ידי חבורת מעוררים. בה כותבים רבני הדור שביררו בגביית עדות שכאן באמעריקא נזנח מאד מלאכת הניקור, עד כדי כך שמשאירים חתיכות חלב דאורייתא, וצירפו לזה גם מכתב מבית דין של העדה החרדית בירושלים עיה"ק, ואין המדובר מבשר הנמכר אצל כופרים ומשומדים אלא מהנמכר לישראל מהדרין במצוות, וכפי שהזכירו במכתב שזה נמצא בויליאמסבורג, בארא פארק ומונסי. הדבר מבהיל לרעיון ולא יכולתי להבליג על זה, ובפרט כשאני בא עכשיו לקרות סדר הקרבנות שבהם כתוב כמה אזהרות על איסור חלב.

אמנם מזה זמן קראתי בקול על דבר הכשרות כאן, ששינו את הסדר לגמרי ממה שהי' נהוג בכל תפוצות ישראל שכל רב הי' מטפל בעצמו בפיקוח על השחיטה ושאר דברים שיהיו בדת וכדין, כאשר כיהנתי ברבנות

שפע חיים

בקהי"ס בקלויזנבורג הייתי עומד על גבי השוחטים מזמן לזמן לבדוק את החלפים ואופן השחיטה, גם בגרמניה לא השגחתי על הקור המקפיא והלכתי תמיד לבית השחיטה להשגיח בעינא פקיחא, וכשהגעתי למחנה הי' שם רק דוד אחד עבור בישול בשר כשר והשאר היו כולם טריפה, ובעזהשי"ת במשך שנה אחת התחילו כולם לאכול בשר כשר.

מלפנים הלכה עקרת הבית לקנות עוף והביאתו לאיזה שוחט שבחרה בו שהי' מפורסם לירא שמים, ואחר כך הכשירה זאת בעצמה במליחה כדת וכדין (אשר כהיום נשתכחה לגמרי תורה זו, וכבר עוררנו בזה והו"ל קונטרס על זה בשפה המדוברת ללמוד בבתי חינוך לבנות), והבעל הי' משגיח על שאלות המתעוררות להביאם לפני הרב דמתא, או שהיו בוחרים בקצב שהכירו אותו כאיש נאמן ירא וחרד, ובזמנינו קמו יחידים ועשו לעצמם מונופול על השחיטה ולא נותנים לאחרים להיכנס ולראות, וכבר נשמעו כמה וכמה פקפוקים על השחיטה ובדיקה. וכבר כתב זקה"ק בעל דברי חיים (בשו"ת ח"ב או"ח סי' י"ז) בימיו, וזל"ק, כי כל היום בעזה"ר מוטרדים בעסקים שונים וכו' וגם השתי' לא כדת וכו' עין שם בדבריו הקדושים, ומה נעני אנן אבתריה.

שפע חיים

אכן לא האמנתי שהדברים יגיעו עד כדי כך להכשיל שלומי אמוני בני ישראל באיסור כרת רח"ל של חלב דאורייתא, ואין שואל ואין דורש, אוי לנו שכך עלתה בימינו היש מכאוב כמכאובינו. ואין כוונתי ח"ו לקטרג על בני ישראל, כי גלוי וידוע שישראל קדושים הם מהדרים במצוות ומשלמים ביוקר עבור מאכלות כשרות, אבל רימו אותם ונתנו להם בשר טריפה וחלב בתור "כשר למהדרין מן המהדרין", וכאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה, והשי"ת ירחם על דור אומלל חלוש וחולה כזה, אשר נתנני בידי לא אוכל קום, כי אין היחיד יכול לפעול כלום במצב שכזו, ואין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים.

שמעתי שכבר עוררו בנדרון זה שלש שנים אבל דבריהם נפלו על אזנים אטומות, וגם עמדו נגדם להכחיש את דבריהם במשאות שוא ומדוחים, וזה לא פלא כיון שנתפטמו במאכלות אסורות נטמטם הלב והדעת עד שאין נרתעים אף מאיסור חמור כזה, ואי אפשר להסביר ולפקוח עיניהם בזה כיון שרואים כל דבר בצורה הפוכה, והרי הדבר דומה למי שמנסה להסביר גנות שתיית היין לשכור המתגולל באשפתות.

וכבר אמרתי את אשר בלבבי, כי לדאבונינו
 עלה הכורת צר המשמיד על דורנו, ורוב אנשי
 הדור נלקחו למחנות עבודה ונאלצו שם
 להחזיק את חיותם במאכלות אסורות, הגם
 שההיתר הי' ברור בזה ואולי אף מצוה הי'
 לאכול משום ונשמרתם מאד לנפשותיכם, מכל
 מקום מטבע המאכלים לטמטם את הלב,
 והארכתי מזה בתשובה ממ"ש שגם עכו"ם
 שאוכל מאכלים שאסרה תורה לישראל לבו
 מתטמטם בזה אף שאינו מצווה, וצריכים לעיין
 הרבה איך לנקות את המוח והמחשבות מן
 הטמטום שנגרם על ידי האכילה באונס. ואחר
 כך באו לכאן אודים מוצלים מאש ונשטפו
 ברדיפת הבצע כסף ששרר פה, וטמטום המוח
 גרם להם שלא ידעו להבחין למי החותמת ולמי
 הפתילים, בין דרך אמת לדרך שקר, בין היתר
 לאיסור ובין מצוה לעבירה, ולא היה מי שיורם
 דרך אמת ולטהר הנשמות והמוחות, וממילא
 תעו אחר אינשי דלא מעלי ונתפטמו שוב
 במאכלות אסורות, והרבה שמצאו את קיניהם
 באוניברסטאות, וכך הי' עבירה גוררת עבירה
 והמצב הלוך וחסור תמיד.

ועל זה אנו מתוודים סלח לנו אבינו כי ברוב
 אולתינו שגינו, כלומר שכל מה ששגינו הי'
 מחמת טפשות ואולת דעתינו שנגרם לנו ע"י
 אכילת איסור באונס, וכיון שכן תסלח לכל

שפע חיים

עדת ישראל כי לכל העם בשגגה, כי איך יכולים להשיג קדושת שבת ויו"ט ושאר דברים שבקדושה בשעה שהמוח והלב מטומטמים ואטומים מלהבין.

מצינו שעבירה הראשונה שנעשתה בעולם על ידי אדם הראשון, הי' בדבר מאכל, ועל ידי זה החטא גרם מיתה לו ולזרעו אחריו, ולפי מה שכתוב באור החיים הקדוש (פרשת בראשית) הי' שוגג בזה עיי"ש, ואף על פי כן הפגם וטמטום ממאכל איסור מתהווה אף על ידי אכילה בשוגג וכנ"ל, ולהמבואר בספה"ק נפגם הדעת בחטא אדה"ר וגרם פגם עד סוף כל הדורות. זקה"ק מצאנו זי"ע נענה פעם בשאלה לאחד היושבים שבא לפניו בשעה מאוחרת בלילה לבקש את מנת לחמם, כי זה יום שלם לא בא טעם אוכל בפיהם "האם אתם כבר מוכנים לאכול, אדם הראשון לפי המבואר בספה"ק הי' צריך לאכול מפרי עץ הדעת אלא שהקדים מעט, ואתם כבר מוכנים". ויש לראות מזה שאכילת איסור היא יסוד ושורש לכל החטאים. אברכים ובחורים צעירים ונכשלים במקרי לילה רח"ל רצים למקוה ואומרים תהלים ותמהים בעצמם על מה זה הגיע אליהם, ואינם יודעים שנכשלו במאכל אסור וזה גרם להם להימסר ברשתו של יצר הרע, כי בדבר הזה מצא לו מקום לפרוש מכמרות רשתו

שפע חיים

גם בישיבות חסידיות, ואשר עליהם עיקר התגברותו של היצר, כי לא ירויח כלום אם איזה משומד יעשן סיגרי' בשבת וכדומה, אבל על יהודים שומרי תורה ומצוות הוא מתגבר להכשילם במאכלות אסורות ובכך ילכדם במצודתו.

איתא בירושלמי (הובא בתוס' חגיגה דף ט"ו ע"א ד"ה שובו) שאלישע בן אבוי' יצא לתרבות רעה מחמת דכשהיתה אמו מעוברת ממנו עברה לפני עבודה זרה והריחה מאותו המין ואכלה וכו' עיי"ש (וברמ"א יו"ד סי' פ"א ס"ז מזה שלא תאכל המינקת אפי' ישראלית דברים אסורים, ובט"ז וש"ך דהיינו אפילו במקום היתר פיקוח נפש, עיין שם), והלא מי שלב אבן לו יתפוצץ לשמע דברים הללו, שאלישע בן אבוי' שהי' תנא ומרבותיו של ר' מאיר יצא לתרבות רעה לומר לית דין ולית דיין, מטעימה אחת של איסור שטעמה אמו בהיותו במעי', ועל אחת כמה וכמה כשהאדם עצמו מתפטם במאכלי איסור שזה גורם לטמטם לבו ומוחו בדיעות כוזבות, ולא יפלא מה ששומעים כהיום דברי כפירה ומינות אשר ראוי לקרוע בשמועת דברים כאילו, ואי אפשר להוכיח לו זאת על פניו כי טח לבו ע"י מאכלות אסורות.

בבואי עכשיו לקרות פרשת הקרבנות אשר בהם כתוב כמה אזהרות באיסור חלב, מוצא אני חובה לעצמי לגלות ולפרסם את אשר ישבתי היום עם הרבנים הגאונים חברי הביד"צ שליט"א לדון על דבר המכשילה הזאת שנתגלה כעת, ואחרי דרישה וחקירה החלטנו להביא לידיעת קהל אנ"ש את כל המתרחש בענין למען יידעו את אשר לפניהם, והירא את דבר ה' יפרוש מאכילת בשר, שכן קיימא לן (יורה דעה סימן ס"א סעיף כ"א) בטבח שדרכו לנקר בשר אם נמצא אחריו חלב אם הוא כשעורה מעבירין אותו, ועל הכלים צריך לשאול שאלת חכם כי יש לדון בזה מכמה צדדים.

ובקשתי בזה, אנא חוסו על נפשותיכם ועל נפש בניכם ובנותיכם כל זמן שאתם עדיין מאמינים בהשי"ת, אף אחד לא רוצה לראות ח"ו בניו ובנותיו נשואים לעם אחר, וכדבר שהי' בהרבה ערים וקהלות כאן שיצאו והמירו דתם ויתערבו בגויים. וכל זמן שלא פורשים במשנה זהירות ממאכלי איסור לשוא כל העמל בחינוך הילדים, כיון שאזניהם אטומות מלשמוע דברי מוסר, והאב עצמו גורם להם זאת בהאכילו אותם דברים האסורים, והרי זה דומה לאדם

שהושיב את בנו על פתח של זונות שמה
יעשה הבן שלא יחטא (ברכות ל"ב ע"א).

ועל כן בבוא יום הקדוש יום תשובה סליחה
וכפרה, מתבונן האדם על התנהגותו בכל ימות
השנה איך שנכשל תמיד בעבירות וחטאים,
ומגיע לידי מסקנא ששורש הכל היא האכילה
אשר לא כדת, הן במאכלות אסורות והן שלא
אכל בקדושה וטהרה כדבעי למהוי, וצדיקים
בדבר שחוטאים בו מתרצים (עיין שמו"ר פרשה
כ"ג), לזה נצטוינו למנוע מאכילה ושתי' ביום
הכפורים הזה, ולא יערב אוכל לפיו של אדם
מישראל בהתבוננו על הצרות שנגרמו לו ע"י
האכילה.

אך הרי אמרו חז"ל (יומא פ"ו ע"ב) היכי דמי
בעל תשובה אמר רב יהודה כגון שבאת לידו
דבר עבירה פעם ראשונה ושני' וניצל הימנה
מחוי רב יהודה באותה אשה באותו פרק
באותו מקום, לפיכך נצטוינו להרבות באכילה
ושתי' בערב יום הכיפורים, שאז כל אחד אוכל
בקדושה ובהתבוננות תשובה מפחד יום הדין.

וסח לי זקן אחד מחסידיו של כ"ק אמו"ר
זי"ע שישב פעם ליד שולחנו הטהור בערב יום
הכיפורים, ובשעה שהגישו לפניו המרק פרץ
בבכי רב עד כי הצלחת נתמלאה על גדותי'
מרוב הדמעות שזלגו לתוכה, וכן אכל כ"ק

שפע חיים

אאמו"ר את המרק מעורב בדמעות עיניו. אמנם אף מי שלא הגיע למדריגה זו, מ"מ אינו אוכל ביום זה לשם תאוה כי אם לקיים מצות השי"ת, ובכך מתקן וחוזר בתשובה על האכילות של כל השנה. וכמו כן ביום צום הכפורים כשהאדם פורש מאכילה ממילא בא לכל אחד הרהור תשובה, וזה שאמר הכתוב (ויקרא טז, ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה', בשעה שאתם עומדים לפני ה' כמלאכים בלא אכילה ושתי', אז ממילא תטהרו, כי האכילה היא סיבת כל החטאים.

זכורני מימי ילדותי מה שסיפרו על אודות עיר ואם בישראל שנתגלה בה שכמה קצבים מכרו בשר אשר לא הוכשר כדת, והבית דין גזרו תעניתים על אנשי העיר ושברו כל הכלים, ורעשה כל המדינה מזה. ובעוה"ר הוכשל כוחינו ואי אפשר לגזור תענית, והעיקר לקבל קבלה על העתיד שלא להתפתות עוד מהטומאה וממה שרואים אצל השכנים, וה' הטוב יכפר ונסלח לכל עדת בני ישראל כי לכל העם בשגגה, ויטיל הכל על ראש אומות העולם המצירים לעם ישראל, כי הם האשמים בכך.

ונביא לביאור הכתובים, כי הנה יש לרמוז בענין הקרבנות עדשה"כ (במדבר כח, ב) את

קרבני לחמי לאשי, ובש"ך על התורה שהקרבנות הם לחם ומזון שמיימי שהעליונים נזונים מזה. וי"ל שזהו לתקן את אשר חטא בעבירה ששורשה על ידי מזון ואכילה וכנ"ל, ולפיכך כשבא לשוב עליו להביא קרבן שהוא לחם ומזון לעליונים. וזה שאמר אד"ם כי יקריב קרבן לה', ובפרש"י שרמו לאדם הראשון, עיין שם. ולדרכינו י"ל שהורה הכתוב בזה ענין הקרבן, ורמו לאדם הראשון שחטא באכילת עץ הדעת, וחזינן מזה שהאכילה היא מקור ושורש לכל החטאים, לפיכך אדם כי יחטא יקריב קרבן לה' במחשבות טהורות בלתי לה' לבדו, שתעלה לריח ומזון שמיימי.

ועל כוונה זו נבא עכשיו לקרות פרשיות הקרבנות, וכל אחד יכוין בקריאת פרשת קרבן חטאת שתהא הקריאה עולה במקום קרבן על מה שנכשלנו בלא הודע באיסור חלב, ונבקש מהשי"ת שיקבל קריאתנו לרחמים ולרצון, ומהרה יבנה בית המקדש ושם נביא חטאת שמינה או אשם (או נברר אם החיוב חטאת או אשם, אי הוי איקבע איסורא).

והנה מבואר ברמב"ם (הלכות ממעשה הקרבנות פרק ג' הלכה ט"ו) שקודם הקרבת הקרבן צריך החוטא להתודות ולשוב על אשר חטא, לכן נקבל על עצמינו להזהיר לב"ב

ולחברים לאפרושי מאיסורא, לפרוש מצ"ט
שערי היתר בשביל שער אחד של איסור,
להתרחק מכל שמץ איסור כמו שאדם חושש
לעצמו כשנודע לו על איזה מאכל שעלולה
לגרום מחלה מסוכנת, ועל אחת כמה וכמה
צריך לחוש על חשש דבר איסור שעלול
להכריתו בזה ובבא, ויזהר בנפשו מנדנוד ספק
איסור ולכוין בכל אכילותיו לשם שמים. ועל זה
נאמר יחד בחרטה אמיתית ותשובה להשי"ת
אנא תבא לפניך וכו'. עד כאן לשון קדשו.

* * *

רבינו הקדוש עורר הרבה פעמים בדרשותיו ונקלטו בטעיפס וצעק על גודל המכשולים מה שקורה בשחיטות ובדיקות בזמן הזה, והאיך שמאכילים טריפות לעם ישראל תחת שמות ידועים וכו'.

וביאור איך שבכל דור ודור הצליח מעשה בעל דבר נגד הכשרות והשחיטה שלא תהי' כהוגן, והביא משו"ת דברי חיים יורה דעה סימן ז' ועוד מספרים הקדושים ראה שפע חיים ב"ח.

- ג -

רבינו הקדוש סיפר מעשה נורא מר' מאניש השוחט של זקינו הרב הקדוש רבי ברוך גארליצער, בן הרה"ק בעל דברי חיים זי"ע.

הרבי מספר:

אספר לכם סיפור שנוכחתי אז בעת המאורע בעיר הבירה בערלין וראיתי במו עיני את בעל העובדא:

בעיירה גארליץ היה יהודי בשם ר' מאניש שוחט. הוא היה ירא שמים מרבים, היחידי שקבל "קבלה" לשחיטה מזקני הגה"ק מגארליץ זי"ע. הרב הוסיף: אם זקני נתן למישהו קבלה לשחיטה, שזו היתה הקבלה היחידה, הראשונה והאחרונה, שנתן זקני במשך כל ימי חייו, אתם

כבר יכולים לתאר לעצמכם איך היה נראה השוחט הזה.

ר' מאניש נהיה השוחט הפרטי של הגה"ק מגארליץ זי"ע. כמובן מיד שנודע שזקני אוכל רק משחיטת ר' מאניש ממילא כל חסידי צאנו דקדקו לאכול רק משחיטת ר' מאניש.

בעיר בערלין גרו הרבה מחסידי צאנו שרצו לאכול רק משחיטת ר' מאניש. אבל הדבר עלה להם בקשיים גדולים עד שהבשר הגיע אליהם, ואיך להחזיק זאת שלא יתקלקל, כי לא היו אז אמצעי הקירור להחזיק זאת לזמן ארוך.

לכן טיכסו חסידי צאנו-גארליץ עצה איך להביא את השוחט מגארליץ ר' מאניש לבערלין.

באותו זמן אירע בבערלין, ששוחט אחד, מחמת מצב בריאותו, משך ידו מלשחוט. החסידים ניצלו הזדמנות זו והציעו לבעל בית המטבחים, שיקבל את השוחט המפורסם ר' מאניש מגארליץ, כשוחט בבערלין, כי שמו הטוב הולך בכל המדינות וממילא יוכלו למכור הרבה בשר בכל המקומות.

הבעל-בית נתרצה לזה ומיד שלחו לר' מאניש שיבוא לבערלין. אכן הוא תיכף, בהזדמנות הראשונה בא. עם אם בואו נתוועדו

מיד כולם לסדר הדברים עד הפרט האחרון. עם גמר האסיפה הוביל הבעל-בית את ר' מאניש לבית השחיטה, שיראה בעצמו איך נראה הדבר ומה שיש לו להוסיף בתיקונו וכו'.

בית המטבחים הי' גדול ממדים, שסיפק בשר להרבה מקומות על ידי קרונות רכבת. השוחט ר' מאניש התבונן מהנעשה שמה וראה שתהליך השחיטה הוא יותר מדי מהר, לכן התנה עצמו בפירוש, שאינו יכול לשחוט רק באופן כפי שהוא רגיל בגארליץ, בעל הבית הסכים לזה מיד.

אחר כך עורר השוחט, היות ומטעם הממשלה הנהיגו לנפח הריאות דוקא במנפח ולא בפה, מחמת חשש חולי השוחט, כמובן שבמנפח יכולים לנפח יותר חזק ומהר, ולפעמים זה יכול לגרום שהריאה תתפוצץ, לכן רצה שבדווקא ינפחו הריאות רק בפה. גם לזה הסכים הבעל-בית, הגם שהרופאים הוויטרינארים התנגדו לזה. גם בנדון שכירות השוחט הבטיחו לו שכירות הגונה ביותר, ובאופן זה קיבל ר' מאניש עליו להיות שוחט בבערליץ.

הוסכם שביום שלישי הבא לטובה, בשעה שבע בבוקר יתחיל ר' מאניש לשחוט בשעה טובה ומוצלחת.

שפע חיים

ביום השלישי בשעה המיועדת השוחט איננו. עוברת עוד שעה ועוד שעה ועדיין השוחט איננו. כל בית-המטבחיים, על פועליו, מאות נכרים, עמדו הכן לרגע שהשוחט יתחיל פעולתו, אבל עדיין הוא איננו.

בעל המטבחיים כבר הי' אובד עצות, פה עומד הכל הכן והשוחט איננו, וזה גורם לו הפסד גדול. מיד נסע לבית השוחט לברר מה קרה, האם רק איחר לקום או ח"ו משהו יותר רציני.

בהגיע הבעל-בית לבית השוחט, הוא פונה אליו במרירות: היתכן כזאת! כל המפעל עומד הכן לקראתו ואיך יכולים לעכב מפעל אדיר כזה על מאות פועליו?

השוחט מתנצל לפני הבעל-בית באומרו: בעל-בית יקר, אתם לא יודעים מה קרה? קמתי השכם בבוקר, שהי' מוכן לזמן התחלת השחיטה. אך עם פתיחת עיני אני מרגיש שידי הימנית משותקת לגמרי. אין לי שום הרגשה בה. אין לי שום מושג מה קרה.

בעל המטבחיים לקח מיד את ר' מאניש השוחט לבית החולים הכי גדול באיזור והזעיק המומחים הכי גדולים בשדה זה. גם הזעיק

שפע חיים

מומחים גדולים מקרוב ומרחוק. כסף לא נחשב
אז אצלו לכלום.

הרופאים בדקו את יד השוחט ועשו בדיקות
מיוחדות וקבעו אחר כך שיד השוחט מורעלת
ומתחילה להרקיב; כדי להציל חייו מוכרחים
להוריד את כל היד הימנית, אחרת אין תקווה
לחייו.

השוחט ר' מאניש לא רוצה לשמוע בעצת
הרופאים ועומד בתכיפות על דעתו לא לעשות
שום פעולה. הוא מקווה שבעה"ת זה יתרפא
מאליו.

ככה נשאר השוחט ר' מאניש בבית החולים
במשך שלוש שבועות. במשך כל הזמן ביקרו
אותו אנשי העיר. משראו הרופאים שאין
ביכולתם לעזור להשוחט לכן שלחו אותו
הביתה.

בכל יום ויום ביקרו אותו אנשי העיר שונים.
השוחט היה עצוב מאוד ממה שקרה אתו, אך
הבליג על יגונו ולא סיפר למבקריו מה שבלבו.
הוא קיבל כל אדם בספר פנים יפות. גם ילדי
העיר בקרו אותו ואיחלו לו רפואה שלימה,
וככה עברו כמה שבועות.

ביום שלישי בהיר אחד קם ר' מאניש בבוקר השכם והנה ידו על מכונה כמקדם. כששאלו אותו מבקריו: ר' מאניש מה קרה? הוא מספר:

באמצע הלילה לפני שקמתי אותו יום שלישי להתחיל לשחוט, נתגלה אלי בחלום מורי ורבי ר' ברוך גארליצער ושאלי:

- "מאניש! קבלת עליך להיות שוחט בבערלין?!" עניתני:

- כן, רבי. קבלתי עלי להיות שוחט כאן, אך התניתני עמם כל הפרטים והתקנות באיזה אופן אני אשחוט כאן!"

הצדיק מגארליץ נ"ע שואלו הלאה:

- "היודע אתה, מאניש, שאפילו שיקוימו כל תנאיך ותקנותיך על צד הכי טוב, בכל זאת ימכור בעל המטבחים קרונות רכבת מלאים בשר שאתה אף פעם לא שחטת?!" הרבי פושט ידו הקדושה אלי ונעלם. אני מתעורר בפעימות לב חזקות מאוד ומרגיש שידי משותקת לגמרי.

ר' מאניש ממשיך ומספר:

"הלילה ראיתי שוב בחלומי את מורי ורבי מגארליץ זי"ע ושואל אותי:

- "מאניש, האם אתה עוד רוצה להיות שוחט בבערלין?!". השבתי:

- "רבי, אני לא רוצה יותר להיות שוחט פה. הרבי יסלח לי, לא ידעתי שאני עושה משגה בהסכמתי זו. פרצתי בבכי מר, שיעורר רחמים עלי בשמי מרומים שידי תשוב לאיתנה הראשון". מורי ורבי פושט ידו הקדושה אלי ואומר:

- "אם כן היה בריא" ונעלם מעיני. מיד התעוררתי וידי כמקדם.

הרב מקלויזנבורג זצ"ל סיים: "רואים אתם בנים יקרים, זה קרה בזמני. בעיני ראיתי השוחט עם היד המשותקת, ואחר כך עם היד הבריאה כמקדם. עוד נמצאים עדים חיים רבים שזוכרים המאורע, מחמת שגרו בשכנות עם ר' מאניש השוחט הנ"ל.

הרבי ממשיך: "אבל איפה לוקחים היום צדיקים כאלו, שאפילו מעולם האמת לא נח ושקט, כי זה היה אחרי רבות בשנים מפטירתו, בכל זאת היה בו הכח לבוא לעולם הזה, להשגיח על השוחט שקיבל ממנו קבלה שלא יהיה גורם חס ושלום שציבור גדול יהודים חרדים יאכלו נבלות וטריפות".

שפע חיים

הרב מסיים: "ירחם עלינו השי"ת וישלח
הגואל צדק במהרה בימינו".

* * *

א. הרבי שליט"א עורר הרבה בענין כשרות הבשר
והתולעים, ועוד, ואפשר לקבל מאות קאסטים מהדרשות.